

Bajtársi Levél

XLV. ÉVFOLYAM

1. SZÁM

CALGARY, ALBERTA, CANADA

1992, ÁPRILIS 30

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG KÖZPONTI TÁJÉKOZTATÓJA

világszervezetünk: AZ MKCsBK alakult: 1949-ben

bajtársaink hivatalosan bejegyzett, jótékony célú társadalmi egyesületeket alapítottak
az AMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN:

OHIO államban: Magyar Csendőrök Családi Közossége, (Family Society of Hungarian Veteran Gendarmes), Charter: B. 56-940, Cleveland, OH., USA. 1954. Julius 14-én.

KANADÁBAN:

ONTARIO tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Toronto-i Jótékonyági Csoport, (Royal Hungarian Gendarmarie Veterans' Benevolent Association of Toronto), No. 10 Liber 1163, Toronto, Ont., 1962, szept. 27-én.

QUEBEC tartományban: MKCsBK Montreal-i Csoport, (Association des Vétérans Gendarmes Royaux Hongrois), No. 96 Libro C-268 Quebec, P.Qu., le decembre 19, 1972.

ALBERTA tartományban: Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség, Calgary-i Csoport, (Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie) No. 8775, Edmonton, Alta., 28th October, 1975.)

K i a d j a :

AZ MKCsBK VEZETŐSÉGE.

Veterans' Association of the former Royal Hungarian Gendarmerie

ADMINISTRATION CENTRE:

712 . 54th Ave., S.W.,

CALGARY, Alberta, CANADA

T2V 0E1

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

alakulási év 1949, Gráz, Ausztria, vezető 1950 - 1960-ig:
néhai nemes folkusfalvi FOLKUSHÁZI LAJOS, ny.á.mákir.altábornagy
a m.kir. Csendőrség volt felügyelője.

ÖNKÉNT ÉS ÖNZETLENÜL INTÉZI VILÁGSZERVEZETÜNK TÁJÉKOZTATÓ,
NYÍLVÁNTARTÓ ÉS SEGÉLYÜGYI SZOLGÁLATÁT.

A./ KÖZPONTI VEZETŐSÉG:

vitész Szendi József szórványvezető (Tennessee, USA.)	Dr. Kiss Gyula Központi vezető	Domokos Sándor Bajtársi Levél főszerkesztő
ifj. vitész Kőrössy Zoltán jelvény-éremkezelő	Dr. Szalontai Sándor a torontói csoport vezetője	Fazekas Lajos nyilvántartó
Vörös Imre ellenőr	vitész Rác István központi pénztáros	Varga István ellenőr

B./ BAJTÁRSI LEVÉL

Az MKCsBK hivatalos lapja, központi tájékoztatója; Beszámol közösségi, egyesületi és társadalmi eseményeinkről, a magyar élet híreiről világszerte.

Személyi hírek, könyvszemle, közérdekű levelek és értesítések, valamint a hozzájárulások nyugtázása minden számban.

Alapította, megindította és terjesztette Gráz-ban (Stájerország, Ausztria) és környékén, 1947.VI.21-1949-ig a "Gráz-i Magyar Csendőrök Bajtársi Asztaltársaság"-a, utána az MKCsBK 1951-ig.

Ügyvezető, levelező, szerkesztő és kiadó: Jegenyés Pál főtörm.; Elnök: néhai vitész Karsay Jenő alez.

Szerkesztette és kiadta Bregenzben, Dreierbergenben, majd Utrechtben 1951.V.12-től 1964.IX.5-ig: néhai vitész Karsay Jenő alez.; munkatárs: néhai vitész Karsay Jenőné, szeletett Gerencsér Lily.

Szerkesztette és kiadta Islingtonban, majd Etobicoke-ben 1964.X.1-től 1975.VI.10-ig: néhai vitész Kövendy Károly CM. százados.

Szerkesztette és kiadta 1975.VII.1-től 1981.XII.31-ig Calgary-ban (Alberta, Kanada): dr. Kiss Gyula és a Szerkesztő Bizottság.

Szerkesztette és kiadta, (Vezetői Bajtársi Levél néven) Sarasotában, (Florida, USA) 1982.I.1-től 1983.V.31-ig: vitész nemes Baranchi Tamáska Endre.

Szerkeszti 1983.VI.1-től a Szerkesztő Bizottság, s kiadja a Vezetőség:

Szelei József lektor	Domokos Sándor főszerkesztő	Dr. Kiss Gyula felelős kiadó
-------------------------	--------------------------------	---------------------------------

Minden cikkért és közleményért, annak szerzője, a közlésért a kiadó felelős.

*Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában,
Hiszek egy isteni örök igazságban,
Hiszek Magyarország feltámadásában!
Ámen.*

BAJTÁRSI LEVÉL

" Járd be a világot és hirdesd a M.Kir.Csendőrség jó hírnevét! "
(Néhai vitéz SUBIK KÁROLY prelátus, Gráz,1948.XI.20-án)

XLV. Évfolyam 1.szám

CALGARY, 1992,ÁPRILIS 30.

TARTALOM:

	OLDAL:
I. A Vezetőség hírei 1 - 11
II. Személyi hírek,Gratuláció,Születés,Látogazás,Gyógyulás,Halottaink...	11 - 22
III. Beszámolók a bajtársi közösségek életéből 22 - 27
IV. A magyar élet egyesületi és társadalmi eseményei 27 - 32
V. Cikkek,Nyomozás beszámolók 32 - 38
VI. A Múzeum hírei 38
VII. Bel- és külföldi Sajtóhírek 39 - 45
VIII. A Vezetőség levelesládájából 45 - 58
IX. Könyvismertetés 59
X. Felhívások, helyesbítés, nyugtázások 59 - 61

M. KIR. FEGYVERES ERŐK MUZEUMA

Alapították és fenntartották,mint MKCsBK Múzeum és Könyvtárt Torontóban. Az Eszmei Csendőr Laktanyában 1971.IV.18 - 1984.XII.16.-ig,a torontói magyarság és más látogatók osztatlan elismerését kiérdemelve az MKCsBK, a Központi Vezetőség és néhai vitéz SZATHMÁRY KÁROLY C:M: (1916 - 1985) ügyvezető elnök, múzeumőr.

A Múzeum állandó címe: Magyar Ház, Kanadai Magyar Kultur Központ
840 St. Clair Ave., West
TORONTO, Ont., M6C 1C1 Canada

A Múzeum vezető és irányító szerve a
MUZEUMI BIZOTTSÁG.

Elnök: Dr. NAGY GYÖRGY

TAGJAI:

A MUZEUM RÉSZÉRŐL:

Dr. Szalontai Sándor
Kiss Károly
Borbás Károly tb.cső.
Hídi József

A MAGYAR HÁZ RÉSZÉRŐL:

Dr. v. Ormay József
Kósa István
Csekő Miklós
Dr. Berzy József
Bartunek Ferenc
Dr. Koroknay Imre

Kurátorok: Dr. Szalontai Sándor és Borbás Károly.

I.
A VEZETŐSÉG HÍREI:

Kedves Bajtársaim!

Mikor évekkkel ezelőtt csatlakoztam a Bajtársi Levél szerkesztőségéhez, tettem ezt abban a hitben, hogy egy olyan harcot folytatok, melyet a Híven, Becsülettel és Vitézül hármassal kötelessége ró rám. De ugyanakkor belső belenyugvással fogadtam el, hogy nem fogom megérni a becsületünkön esett törvénysértésnek az orvoslását. Olyan érzéssel vállaltam a B.L. szerkesztői posztját, mint ahogyan Budán fogadtam az utolsó percig való kötelesség teljesítést a győzelem kilátása nélkül. Csendőrsorsunk fél évszázados terhe volt már ez a győzelem nélküli küzdés. És ebben a be nem adott derékkal folytatott ellenállásban bizonyítottuk be Testületünk erkölcsi alapjának megdönthetetlenségét.

Most, mikor ezeket a sorokat írom, még mindig alig tudom elhinni, hogy a küzdelmünk meghozta a gyümölcsét. Nem én mondom ezt Nektek, hanem a Magyar Igazságügyi Minisztérium által hozzánk, mint a Testületünk Központi Vezetőjéhez intézett hivatalos levél. Engedjétek meg, hogy szószerint idézzek ebből a levélből, melyet teljes terjedelmében is olvashatok, de a legfontosabb mondatát szeretném itt kiemelni:

" Ez a rendelet - mely amellet, hogy a kollektív bűnösség, mint elv is elfogadhatatlan egy jogállam számára - történetileg olyan valótlan értékítéleteket tükröz, amelyeket a magyarság soha sem fogadott el, s az abban foglaltakat politikai manipuláció eredményének értékelte. "

Ha lehámozzuk a sallangot erről a körülményes fogalmazásról, egy alapvető tény marad: A M.Kir.Csendőrséget hazug vádakkal ítélték el, amit a magyar nép soha nem fogadott el. Ez a mondat az, amire évek óta vártam. Nem a Kormány, nem a hivatalos közegek, hanem a magyar népem őszinte szavai ezek. És most a bibliai Simonnal együtt mondom: " Uram, mostmár elbocsájthatod szolgádat, mert megérte a megváltást. "

Ezzel a boldog gondolattal adom közre ezt a levelet, mely hivatalosan is elismeri, amit a nemzet zöme mindig tudott: Nem volt soha hűségesebb, becsületesebb és vitézebb testülete a magyar nemzetnek, mint a megtiport, de soha el nem tiport M.Kir. Csendőrség.

Winnipeg, 1992 január 15-én

Domokos Sándor

Domokos Sándor
A Bajtársi Levél Szerkesztője

+ + + + +

MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐR BAJTÁRSI KÖZÖSSÉG

KÖZPONTI VEZETŐ

1.szám
1992

CANADA

Calgary, 1992 február 14.

Csendőrnapi, 1992

A Magyar Királyi Csendőrség volt tagjaihoz
az MKCsBK csoport és szórványihoz

Kedves Bajtársaim!

A M.Kir.Csendőrség, volt Testületünk alapításának 111.évfordulójáról 1945 óta első ízben otthon élő bajtársaink is megemlékezhetnek. Az 1690/1945 ME.sz. rendeletet ugyanis teljes terjedelmében hatályon kívül helyezték, így annak a kollektív felelősségre vonatkozó része sem érvényes többé.

Ezen kívül sincs jelenleg olyan jogszabály Magyarországon, mely a Csendőrséget, mint Testületet elmarasztalná.

A szuverinitását visszaszerzett nemzet kormánya éppen a korábbi igazságtalan megítéléséből eredő hátrányokat enyhítendő döntött úgy a 112/1991 /IX.2./sz. rendeletben, hogy a volt Csendőrség tagjainak közszolgálatban töltött idejét, illetve az ezzel kapcsolatos nyugdíjjogosultságát elismerte.

Ezen kormányrendelet kihirdetése után a Vezetőség 1991.IX.20-án kelt kísérő levélben (B.L. 1991/2.szám) fejezte ki köszönetét Dr.ANTALL JÓ-ZSEF miniszterelnök és kormánynak.

Ugyanakkor jogi eljárás megindítását kértük, melynek révén a volt M. Kir.Csendőrség, mint Testület, teljes törvényes erkölcsi és jogi jóvátételt kap.

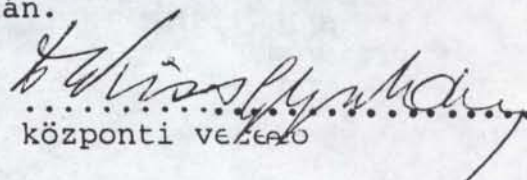
1991.XII.19-én érkezett meg az Igazságügyi Minisztérium december 11-én kelt értesítése, mely szerint:"... a jogalkotás a maga korlátozott eszközeivel elhárította az igazságtalan kollektív elmarasztalást és a jelenlegi viszonyok anyagi lehetőségeihez képest lépéseket tett az orvoslás érdekében is.... "

Majd így folytatja:... " A Csendőrség történelmi szerepének bemutatása, a valós történelmi értékeit megalkotása történelmi feladat, s remélhetően nem késik soká. Az erkölcsi jóvátétel - túl a jog lehetőségein, - a nemzeti közemlékezet adóssága..."

Kétségtelen, hogy már a szabadon választott Országgyűlés tagjait is a jóvátétel szelleme vezette, mikor meghozták az 1990/évi XXVI. törvényt a törvénysértő elítélések semmissé nyilvánításáról. Indokolásában ez a törvény ugyanis... " megköveti a nemzetet és fejet hajt a törvénysértések valamennyi áldozata előtt, mert a bűnöket nem ők, hanem a sztalinista államhatalom követte el..."

Hősihalottaink, mártírjaink, a megbélyegzett, meghurcolt M.Kir.Csendőrség mint Testület részére ezt a főhajtást kérjük a magyar Országgyűléstől a Csendőrség alapításának 111. évfordulóján.

Híven! Becsülettel! Vitézül!

.....
központi vezető

Kedves Bajtársaim!

Dr. ANTALL JÓZSEF úrhoz, a Magyar Köztársaság miniszterelnökéhez címzett 1991.IX.16-án kelt a kanadai nagykövetség útján előterjesztett beadványunkra (B.L.1991/2.szám) két választ kaptunk, melyeket teljes tartalomban az alábbiakban közlünk:

- M Á S O L A T -

IGAZSÁGÜGYI MINISZTERIUM

BÜNTETŐJOGI FŐOSZTÁLY
VEZETŐJE

40,014/1991/120 IM. IV.

Magyar Királyi Csendőr Bajtársi Közösség

Dr. Kiss Gyula úrnak

CALGARY

Canada

Tisztelt Uram !

A Magyar Köztársaság Miniszterelnökéhez címzett, de részünkre is megküldött - 1991. szeptember 16-án kelt levelemben foglaltakat megvizsgáltam, tisztázandó, van-e olyan a jogalkotás körébe tartozó teendő, amely az Önök által felvetett sérelmeket orvosolhatja.

Kétségtelen, hogy az 1690/1945 ME. számú rendelet "a csendőrség feloszlataásáról és az államrendőrség megszervezéséről" - a kollektív bűnösségből kiindulva oszlatta fel és ítélte el a testületet. Ez a rendelet - amellet, hogy a kollektív bűnösség mint elv is elfogadhatatlan egy jogállam számára - történetileg olyan valótlan értékítéletet tükröz, amelyeket a magyarság soha sem fogadott el, s az abban foglaltakat politikai manipuláció eredményének értékelte.

Az 1690/1945. ME. számú rendelet nyilvánvaló tarthatatlansága már 1987 végén arra késztette a még működő pártállam kormányát is, hogy a kollektív bűnösség elvén alapuló, mélyen igazságtalan rendeletet helyezze hatályon kívül. Ez a 86/1987 (XII.29) MT. rendelet megalkotásával megtörtént. Nincs tehát jelenleg olyan jogszabály Magyarországon, amely a volt csendőrséget, mint testületet elmarasztalja.

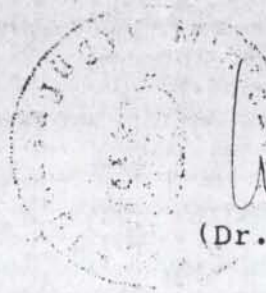
Tekintettel arra, hogy a sérelmezett rendeletet teljes terjedelmében hatályon kívül helyezte 1987-ben a kormány, így annak 1. § (1) bek.,-ben kimondott kollektív felelősségre vonatkozó része sem érvényes, ezért erre senki sem hivatkozhat.

A szuverinitását visszaszerzett ország Kormánya éppen a korábbi igazságtalan megítélésből eredő hátrányokat enyhítendő döntött úgy, hogy a volt csendőrség tagjainak közszolgálatban töltött idejét, illetve az ezzel kapcsolatos nyugdíjjogosultságát elismerte (112/1991 /IX.2./ Korm. rendelet).

A csendőrség történelmi szerepének bemutatása, a valós történelmi értékítélet megalkotása történetírói feladat, s remélhetően nem késik sokáig. A jogalkotás a maga korlátozott eszközeivel elhárította az igazságtalan kollektív elmarasztalást és a jelenlegi viszonyok anyagi lehetőségeihez képest lépéseket tett az orvoslás érdekében is.

Az erkölcsi jóvátétel - túl a jog lehetőségein - a nemzeti közemlékezet adóssága.

Budapest, 1991. december 11.

Tisztelettel:

(Dr. Kahler Frigyes)

JAN 27 1992

Szám: C/696/2/1991.

Dr. Kiss Gyula úrnak,
a Magyar Királyi Csendőrség
Bajtársi Közösség Központi vezetője

K a n a d a

Tisztelt Kiss Úr!

Az 1991. évi szeptember 16., 20., valamint október hó 2. napján kelt - a Magyar Királyi Csendőrség, mint testület jóvátételére vonatkozó kérésükkel kapcsolatosan a következő tájékoztatást adom.

Kérelmét gondosan áttanulmányozva, megvizsgáltuk annak minden lehetséges ún. belsőjogi és nemzetközi jogi összefüggését is.

Igényüket és felhozott indokaikat megértve, de figyelemmel a jognak - mint szabályozási eszköznek - történelmileg kialakult, s olykor eltorzult funkcióira, valamint a jogi szabályozás logikai sajátosságait szem előtt tartva - kérelmének megfelelő további lépéseket nem tehetünk.

Mint azt Ön is tudja; egy korszakhoz kötött társadalmi, állami, politikai alakulatnak, szervezetnek, testületnek - mint kollektívának - erkölcsi, politikai és részben történelmi megítélése lehet politikai rendszer függvénye. De, semmiképpen nem lehet e megítélés tárgyát pusztán politikai kompetenciává tenni. Tapasztalat, hogy ennek figyelmen kívül hagyása súlyos történelmi következményekkel járó tévedés csírája lehet.

Utalnék arra is, hogy mind a magyar, mind az egyetemes történelemben volt példa arra, amikor a antidemokratikus politikai berendezkedés hatalmi tényezői a jognak politikai érdek-függő "megerősöklésével" torz, manipulatív rendet alkottak.

Az efféle módszerek idegenek civil társadalom rendjétől, s annak

stabil jogi alrendszerétől.

A magyar törvényhozás és végrehajtó hatalom - e felelősség tudatában működve - elutasítja a jogállamiság szellemét sértő gyakorlatot és törekvéseket. Ennek megfelelően nem ismeri el a "kollektív bűnösség" megállapítását, a "kollektív szankcionálás" gyakorlatát, csakúgy, mint a "kollektív rehabilitációt".

Minden demokratikus jogrendnek meghatározott felelősségi rendszerre van. A következetes jogérvényesülés feltételezi az egzakt felelősségi alakzatokat. A büntetőjogi felelősség alapja a vétkeség. Vétőképes pedig csak természetes személy lehet.

Ennek megfelelően elutasítjuk közösségek felelősségének megállapítását. Mai jogunk szerint nincs lehetőség Magyar Királyi Csendőrségnek - mint testületnek - elmarasztalására, de rehabilitációjára sem.

A hatályos magyar jogban ma már nincs is olyan jogszabály, amely a csendőrséget, mint megszűnt testületet elítélné, vagy annak tagját hátrányos megkülönböztetésben részesítené. Az Alkotmánybíróság már a 44/1991. (VIII.28.) AB határozatával megsemmisítette a csendőrség tagjait hátrányosan sújtó társadalombiztosítási szabályokat. Ezt megelőzően pedig a Minisztertanács 86/1987. (XI-I.29.) MT rendeletével hatályon kívül helyezte a csendőrséget, mint testületet elítélő 1690/1945. ME rendeletet. A 112/1991. (IX.2.) Kormány rendelet, - mely a volt csendőrség tagjainak közszolgálati idejét és az ezzel kapcsolatos nyugdíjjogosultságot elismerte - teljesen megszüntette az egykori csendőrök diszkriminációját.

A jóvátétel - individuális keretek közti kiteljesedését szolgálta az 1945. év 1963 közötti törvénysértő elítélések semmissé nyilvánításáról szóló 1990. évi XXVI. törvény megalkotása is.

Jelenleg tehát nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amelyet ezokból kellene hatályon kívül helyezni.

A legitim magyar országgyűlés - követve a nemzetközileg elfogadott jogelveket (mint a kollektív szankció alkalmazásának tilal-

ma, valamint a kollektív felmentés alkalmazásának tilalma) - tel-
jességgel rendezte e kérdést azzal, hogy hatályon kívül helyezett
jogszabályt és újakat alkotott. Ennél többre jogi alap nem szol-
gál.

Kérem tájékoztatásom szíves tudomásul vételét.

Budapest, 1992. január 13.

Tisztelettel

(dr. Bosánszky Lajos)
a Kabinetiroda vezetője

Boldog húsvéti ünnepet kívánunka Bl. Szerkesztői

ÖSSZEFOGLALÁS:

Az Igazságügyi Minisztérium válasza megállapítja, hogy

- 1./ az 1690/1945 ME. rendelet kollektív bűnösségből kiindulva osztotta fel a csendőrséget,
- 2./ a kollektív bűnösség mint elv elfogadhatatlan egy jogállam számára.
- 3./ az 1690/1945 ME. rendelet történetileg valótlan, ezért
- 4./ a magyarság sohasem fogadta azt el, mert az
- 5./ politikai manipuláció eredménye. Ezért
- 6./ a kormány a 86/1987 MT rendelettel a fenti rendeletet teljes terjedelmében - a csendőrség megszüntetésével és feloszlásával együttl, - hatályon kívül helyezte, bár ezt csak 1991 augusztusában hozták nyilvánosságra.

A Belügyminisztérium válaszában " bizonyos jogi szabályozás sajátosságaira" hivatkozva kérelmünknek megfelelő további lépéseket nem tehet. Továbbá

- 7./ nem fogadja el ugyan a kollektív bűnösség fogalmát, de a kollektív rehabilitációt sem, (melyre a Testületnek szüksége nincs.)
- 8./ Azzal, hogy a volt csendőrség tagjainak közszolgálati idejét és nyugdíjjogosultságát elismerte, a kormány megszüntette az egykori csendőrök diszkriminációját.
- 9./ Ezt az un. jóvátételt azonban csupán individuális alapon értelmezi.

Az Alkotmánybíróság 44/1991/VIII.28./ AB határozata szerint az 1690/1945 ME. rendelet már meghozatalakor is alkotmányellenes volt.

MINDEZEKET EGYBEVETVE:

- A./ A M.Kir.Csendőrség 45 éven át a legsúlyosabb törvénysértések áldozata volt, anélkül, hogy a rágalmazásokért, - érthető okokból, - törvényes jogvédelmet kaphatott volna.
- B./ Tagadhatatlan, hogy a M.Kir.Csendőrség is azok közé az áldozatok közé tartozik, akiket az Országgyűlés az 1990/XXVI. törvény alapján megkövet és akik előtt fejet hajt, mert a Csendőrség ellen elkövetett bűnöket sem ők, hanem a sztalinista államhatalom követte el.

Ezért az 1881.évi III.t.cikk-vel az Országgyűlés által alapított M.Kir.Csendőrség, mint Testület részére 64 éven át ellátott hűség és eredményes közbiztonsági és háborús szolgálata után kérünk teljes törvényes erkölcsi és jogi jóvátételt a szabadon választott magyar Országgyűléstől.

Calgary, 1992 február 29-én

a M.Kir.Csendőr Bajtársi Közösség
Központi Vezetője

a volt M. Kir. Csendőrség tagjaihoz,
az MKCsBK csoportjaihoz és szórványaihoz

Lakóhelyeiken

Calgary, 1992 február 29-én

Kedves Bajtársaim!

Mi Calgary-ak 1975-ben vettük át a BAJTÁRSI LEVÉL szerkesztését és kiadását, 1983-ban az MKCsBK vezetését is az emigrációban élő bajtársaink bizalmából, kiknek áldozatos szellemi és anyagi támogatásával láttuk el teendőnket legjobb tudásunk és képességeink szerint.

Célkitűzéseinket - sajnos - nem tudtuk maradék nélkül megvalósítani, de már az eddig elért eredmények alapot biztosítanak a továbbiakhoz. A végső cél ugyanis változatlan: A megannyi törvénysértéssel meghurcolt m.kir. Csendőrségnek mint Testületnek erkölcsi és jogi jóvátétel.

Ehhez útat akarunk nyitni más bajtársainknak is, hogy ők a munkát esetleg új módszerrel, új erővel vigyék tovább. Ezért a Központi Vezetőség bejelenti lemondását 1992 év végével azzal, hogy központi vezetői jelölést és választást tart az alábbiak szerint:

1./ KÖZPONTI VEZETŐUL JELÖLHETŐ:

Az MKCsBK-nak a közösségi életben eddig is tevékeny tagja, aki előre elvállalja, hogy:

- a./ megválasztása esetén a tisztséget elfogadja,
- b./ a Központi Vezetőség (3-5 fő) megalakítására képes és a tagokat fölkeri,
- c./ aki a Közösség működéséhez szükséges önkéntes hozzájárulási kötelezettségének 1991 és 1992 évre eleget tett.

2./ A JELÖLÉS MEGTÉTELÉRE JOGOSULT:

- a./ Az MKCsBK csoportjai, szórványai,
- b./ a volt m.kir. Csendőrség emigrációban élő tagjai, akik a Közösség működéséhez szükséges fenntartáshoz rendszeresen hozzájárultak.

HATÁRIDŐ: 1992 augusztus 15

3./ SZAVAZÁSRA JOGOSULT:

- a./ Az MKCsBK csoportjai, szórványai az általuk nyilvántartott tagok számának megfelelő szavazattal,
- b./ a volt m.kir. Csendőrség emigrációban élő tagja, aki a Közösség működéséhez, fenntartásához rendszeresen hozzájárul,
- c./ a volt m.kir. Csendőrség otthon élő tagja, aki az otthon élő bajtársainkkal kapcsolatot tart.

HATÁRIDŐ: 1992. december 15.

4./ VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG:

VÖRÖS IMRE MKCsBK központi ellenőr,
VARGA ISTVÁN MKCsBK központi ellenőr, akik egy harmadik személyt kérnek föl az elnöki tisztségre.

A jelölés és a szavazójegy címezendő:

VETERANS' ASSOCIATION (jelölés) vagy (szavazójegy)
712-54th Avenue, S.W.,
CALGARY, Alberta, T2V 0E1, Canada.

Az eredményt a Választási Bizottság 1993 április 30-án a B.L.1993/1. számában kihirdeti. Átadás - átvétel 1993 júniusában megállapodás szerint.

Híven! Becsülettel! Vitézül!

János Gyulay
Központi Vezető

+ + + + +

MENET TOVÁBB ! ...

II.

SZEMÉLYI HÍREK

KINEVEZÉS, KITÜNTETÉSD, DÍCSÉRET, GRATULÁCIÓ, LÁTOGATÁS, GYÓGYULÁS, HALOTTAINK

vitész JÓZSEF ÁRPÁD kir. herceg, a VITÉZI REND FŐKAPITÁNYA
Münchenben, 1991. IX.7-én

kinevezte:

vitész TASSÁNYI JÓZSEF (NSW Ausztrália), /csendőrfiú,/ vitézi hadnagyot az NSW-i vitézi csoport székkapitányává,

vitész SZENTPÉTERY LÁSZLÓ (Cleveland, OH.,USA), /csendőrfiú,/ 1.sz.vitézi hadnagyot az OHIO és környező államok székkapitányává,

vitész TEMESVÁRY MÁRTON (Neuhof, Franciaország), /csendőrfiú/, franciaországi vitézi hadnagyot székkapitányává,

kitüntette:

Dr. SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténész, a történelemtudomány kandidátusát (Budapest) a Vitézi Rend Érdemkeresztjével.

+ + + + +

GÖNCZ ÁRPÁD, a Magyar Köztársaság Elnöke
Budapesten, 1991.X.11-én

adományozta:

CSAPÓ ENDRE, az ausztráliai MAGYAR ÉLET főszerkesztőjének a Magyar Köztársasági Arany Érdemkeresztet, érdemes és eredményes munkássága elismeréseként. A kitüntetést, - az emigrációban élő személyeknek adományozható legmagasabb érdemrendet, - dr. PORDÁNY LÁSZLÓ, a Magyar Köztársaság ausztráliai nagykövete nyújtotta át Canberrában. (ACT) 1991.X.26-án.

+ + + + +

Ugyancsak ezen alkalommal és helyen nyújtotta át dr. PORDÁNY nagykövet a SZABAD HAZA ALAPÍTVÁNY-nak a szovjet kivonulása emlékére létesített oklevelét és emléktárgyát

az AUSZTRÁLIAI MAGYAR SZÖVETSÉG-nek

a független és demokratikus Magyarország létrehozása, gazdaságának fellendítése érdekében kifejtett tevékenységéért elismerése és köszönetének kifejezésével.

" Az Alapítvány emléktárgyát tiszteletük jeléül adják át - amely az ország területén keresztül vonuló lánctalpak nyomaival szimbolizálja Hazánk szuverinitásának idegen hatalom által történt letiprását - valamint a Magyarországról utolsóként kivonuló szovjet csapatot szállító katonavonatok rögzítődrótjainak hiteles pecséttel ellátott darabját a szovjet kivonulás emlékére 1991 június 30-án "

(Aláírás) KÉRI KÁLMÁN vezérezredes
országgyűlési képviselő
a Szabad Haza Alapítvány elnöke.

Az emléktárgyat és az oklevelet az Ausztráliai Magyar Szövetség részéről, mint elnök vette át FADGYAS LÁSZLÓ bajtársunk.

Ezekon kívül az Ausztráliai Magyar Szövetség még egy oklevelet kapott, melyben "Nemzeti ünnepünkön köszönti több évtizedes küzdelmét, közösségszervező munkásságát Budapest, 1991.október 23-án

dr.HORVÁTH BALÁZS s.k.miniszter

+ + + + +

MSGR.vitéz VARGHA GÁBOR, a Szt.László Társaság és Rend Priorja
Michelfeld (Németország) 1991.XII.31-én
Ausztrál törzsszéktartó-i tisztsége alól saját kérelmére
a Vezetőség köszönetének nyilvánítása mellett fölmentette
egyben

Dr.vitéz JANI ISTVÁN KCSL, OAM urat, évtizedeken keresztül odaadó és
eredményes munkásságáért,- amellyel a Rendet felvirágoztatta,-

kinevezte
TISZTELETBELI TÖRZSSZÉKTARTÓVÁ.

+ + + + +

Az MHBK DÉLAUSZTRÁLIAI FŐCSOPORT VEZETŐJE

vitéz SZOMBATHY LAJOS

a nyugatausztrália csoport tagjának kiváló magyar közéleti tevékeny-
ségéért és évtizedes helytállásáért

a JUBILEUMI ÉRDEMKERESZTET

adományozta.

(Hadak Útján 1992.jan.-feb.-)

+ + + + +

DOMAHIDY ANDRÁS a Perth-i Magyar Evangélikus-református Egyházközség
gondnoka és a gyülekezet ezúton is köszönetet mond és ismeri el

vitéz SZOMBATHY LAJOS

becsülettel és hűséggel több,mint húsz éven át teljesített szolgálatait
és neki,idős korára való tekintettel,saját kérelmére a felmentést meg-
adja. Bajtársunk,mint lektor segédkezett minden olyan vasárnapon,amikor
a lelkész és gondnok akadályoztatása miatt nem tudták az istentisztele-
tet megtartani.

(Perth,W.A., Ausztrália?Egyházi Tájékoztató,1991.XII.4. Domahidy András
gondnok s.k.)

+ + + + +

DÍCSÉRET

a M.Kir.Csendőr Bajtársi Közösség Központi Vezetője

PALLÉR JÓZSEF urat, az MKCSBK montreali (Quebec,Kanada) csoport tagja,
helyettes vezetője,tiszteletbeli csendőr, a csoport működésében,de külö-
nösen az 1992 feb.16-án tartott Csendőrnapi összejövetel önzetlen lelke-
sedéssel és igen jó eredménnyel való megszervezéséért,levezetéséért, a
montreali csoportvezető előterjesztésére

DÍCSÉRŐ ELISMERÉSSEL tüntette ki.

(7.szám/1992, Calgary,1992 február 28-án.-)

+ + + + +

GRATULÁCIÓ

DIENES KATALIN (Wellington,New Zealand) v.DIENES GYULA bs-unk leánya
1991 szeptemberében megkapta az angliai Winchester székesegyházhoz az el-
ső ízben kiadott GILLIAN WEIR orgonista ösztöndíjat és kinevezték a szé-
kesegyház helyettes orgonistájának.Emellett Londonban hallgat az egyete-
men néhány tárgyat zenei diplomájához. További előmenetelt és szép sike-
reket kívánunk. (v.D.Gy.1991.X.6.-)

A kinevezés és kitüntetésekhez szívből gratulálunk!

+ + + + +

LÁTOGATÁS

TELEGDY RÓTH DÉNES-(Linz, Ausztria)-sel-1942 júniusában avatták cső.
hadnaggyá a Ludovika Akadémián - csapatszolgálatra kerültünk a gya-
logsághoz. Én Szegedre, Ő pedig Egerbe. Még véget sem ért az egy év szol-
gálatunk,mikor jött a hír,hogy TELEGDY DÉNES bs-unkat gránátkiképzés
közben szerencsétlenség érte, mindkét kezét elvesztette. Mikor Linz-ben

jártam, megtudtam, hogy Dénes barátom ott matematika tanár.

Azonnal felkerestem, megbeszéltük, hogy meglátogat Kanadában. Szeptember elején Dénes beváltotta ígéretét. Megérkezett Winnipegre.

Autóval mentünk föl Edmontonba, onnan a kanadai Rocky Mountain északi hágóján át Jasper-be, s onnan az Athabasca völgyét követve délnek jöttünk, megtekintve a Maligne Canyon, Athabasca gleccsért, Lake Louise-t, Banffet, melyek mind a világ látványosságai közé sorolnak. Calgaryban Dr. KISS GYULA barátunkat látogattuk meg. Ott ért a hír, a Csendőrséget megbélyegző kollektív rendelet hatályon kívül való helyezéséről. Ezt hármasban megünnepeltük.

Onnan az USA-ba; a Yellowstone parkban megnéztük a gejzíreket, hőforrások, barlangok láncolatának érdekes vidékét. Sok különböző szarvasfajtát, bölénycsordát, coyote-it, mocsári szarvast láttunk, amik mind ritkaságnak számítanak európai viszonylatban. Tovább-menve keletnek, érintettük a Badlands geológiailag egyedülálló vidékét, mely a világ egyik legnagyobb őshüllő fosszília lelőhelye. Innen már egyenesen északnak gördültünk, fatornyos hazámba, Winnipegre. Nagy szerencsénk volt, mert az idő végig gyönyörű volt, s így 5,555 km-es 11 napos útunkat teljes siker koronázta. Dénesnek 29-én már indulnia kellett vissza. Október 1-én már telefonált, hogy a rendkívüli gyönyörű emlékekkel szerencsésen hazaérkezett Linzbe.

Pihenő Calgaryban
1991. IX. 16.-án

Balról jobbra
Domokos Sándor,
Dr. Kiss Gyula
Telegdy Róth Dénes

+ + + + +

BETEGSÉG, BALESET, FELGYÓGYULÁS.

V. ÁGHY ASBÓTH ZOLTÁN ezds.úr (Muskego, Wi., USA.) leányától nyert értesítés szerint, Karácsony előtt édesapját 104 fokos lázzal kórházba szállították, tüdőgyulladást kapott. " Két napig attól féltem, hogy itthagynak minket, de azután jobban lett és most már megint az otthonban van. Lesoványodvavitték vissza, s most már megint tudom fogni a kezét, símogatni az arcát, játszani neki a kedves nótáit..." (1992.I.5.-)

KADOCSA GÁBOR (Sao Paulo, Brazília) 1991.VIII.6-án autóbalesete volt. Kiskocsija kormányrúdja ketté vált és jobbra csavarva a kormányt, a kerekek balra mentek a patak felé..." 5 méter szintkülönbség, kerekekkel az ég felé, szétroncsolt kabin, kiömlő benzin... és... élve kimásztam! Alig hittek a később érkezők, hogy élve megúsztam. Csonttörés nincs, csak belső

zúzódások. Remélem, hamarosan rendbe jövök..."

A Sao Paoloi bajtársak a Cendőrnapon hiányolták nagyon soraikból ISKI JÓZSEF cső.bs.-unk jelenlétét, aki egy baleset folytán kulcs-csont töréssel kórházban volt. A Sao Paolo-i bs-ak meglátogatták kórházban fekvő bajtársunkat, aki már a gyógyulás útján van. Mi is ezen az úton kívánunk neki mielőbbi teljes felépülést. (K.G. 1991.VII.14.-)

CHRISTIANA HUNGARIA (Gráz, Ausztria) elnökétől nyert értesítés szerint, BÁNFAI JÓZSEF bs-unkat, a B.L. levelező munkatársát 1991.novemberében egy teherautó elgázolta, amikor a temetőből hazafelé ment. Ott a hervadt virágokat és koszorúkat szedte le a hősök sírjairól. Máj- és epesérüléssel vitték be a kórházba, hol 3 óra hosszat operálták. Mint mondja " ez a sérülés erős fájdalommal jár, de ő áldozatos lélekkel elviseli a fájdalokat." Kérésére küldik karácsonyi jókívánságait, melyekhez az Egyesület is csatlakozik. (1991.XII.17.-)

KULIFAI ISTVÁN (Westlake, OH.,USA.) Felesége 1991.XII.5-én kelt levele szerint:" férje elég türelemesen van, a szeme javul lassan,de reméli, hogy idővel jobb lesz. " A jó Isten áldását kéri munkánkra és boldog ünnepeket kíván.

v. KARSAY ELEK (Buffalo, N.Y.,USA.) " Nyáron operáltak prostatával, és vesekővel - sokat szenvedtem. Holnap megyek haza 3 hónapra, március 11-én jövök vissza a feleséggel együtt. Pestről részletesen írok.Felkeresek mindenkit. Remélem, otthon jobban fogom magam érezni Feleségem gondozásában.

DOMOKOS SÁNDOR (Winnipeg,Man.,Kanada) "Tegnapelőtt kaptam meg az "ultrasound" vizsgálatom eredményét. Sajnos sok az epekövem és március folyamán operációra kerül a sor. Addigra már a tavaszi B.L. elmegy.Ezért kértem ezt a dátumot." (1991.XII.25.-)

özv.vitéz HANGODI JÁNOSNÉ (Victoria, B.C.,Kanada) 1991.XII.14-én Victoriában, az 1.sz.műúton egy autó hátulról beleszaladt kocsiába,amint várt, hogy váltson a piros lámpa. "... Mintha egy bomba robbant volna, olyan nagy volt a zaj,nem tudtam hirtelen felfogni,mi történt. Jó öreg 1969-es autóm erős vázával felfogta az ütést. Sérülés nincs, csak nem tudtam beszélni a hirtelen megrázkódtatástól. Még járok masszírozásra a vállammal. Jött a fiam, így mentőkre nem volt szükség... "

Dr. SZALONTAI SÁNDOR (Toronto, Ont.,Kanada) 1992.I.1-én írja:" éppen Újév napján történt, a templomból autóztunk hazafelé a St.Clair utcán, mikor láttuk,hogy valaki fekszik a járdán,látom, hogy FINTA IMRE,aki közel a lakásához a járdán elesett és eltörte a lábát, szerinte három helyen. Begipszelték az egész bal lábát. Nyolc nap után átvitték a St.Bernard Convalescence - lábadozók - kórházába. Különben már jó hangulatban van, fájdalmai nincsenek, mindig viccel az ápolónőkkel. A balesetről ügyvédjét értesítettük.(1992.II.5-) ... " II.9-én meglátogattam.Állapota szépen javul..." (1992.II.15.-)

KÖRMENDY JÁNOS őrm.bs-unk (Welland,Ont.,Kanada), volt csop.vezető a wellandi öregkórházban van, 24 órás felügyeletre szorul.Bajtársunk az 1947-ben alapított "Grázi Csendőr Asztaltársaság" tagja.(S.I.1992.II.17-)

v. SZOMBATHY LAJOS JÁNOS (Como, W.A.,Ausztrália) 1992.II.12.- " A látásom annyira megromlott,hogy szemüveggel is csak nehezen és alig lá-

tok. A kezem reszketése is hozzájárul a tünetekhez (Parkinson kór). Az idő is eljárt felettem, miközben több nyavalyát összeszedtem. Benne vagyok a 85. évemben. Amit megtehettem, megtettem Alkonyodik!... "

Dr. SZALONTAI SÁNDORNÉT (Toronto, Ont., Kanada) 1991.XII.16-án jobb szemén szürkehályoggal megoperálták. Az eredeti szemlencsét plasztikkal cserélték ki. A műtét sikerült. Junius végén új szemüveget fog kapni. (Dr.Sz.S. 1992.II.5.-)

Betegeinknek és lábadozóinknak további javulást kívánunk!

+ + + + +

HALOTTAINK

JEGENYÉS PÁL m.kir.csendőrfőtörzsőrmester, az I.oszt.Legénységi Szolgálati Jel., dícsérő elismerések, okiratok, emlékérmek, oklevelek tulajdonosa, az Oklánd-i őrs parancsnoka, a Gráz-i Magyar Csendőr Bajtársi Asztaltársaság alapítója, az MKBCsK Bajtársi Levél első szerkesztő - kiadója, majd levelező munkatársa, a Chicago-i (Ill., USA.) csoport vezetője, a Souverain Szent László Társaság és Rend Emlékkeresztes lovagja, a Magyar Harcosok Bajtársi Közössége tagja, hosszú, súlyos betegség után otthonában (Baxter, MN., USA.), 1992 január 1-én 88 éves korában csendesen elhunyt.

JEGENYÉS PÁL

1903 - 1992

Született Pincehelyen, (Tolna vm.) 1903.VI. 14-én. György bátyja már csendőr volt, így 1924-ben ő is belépett a Testületbe. Az előírt iskolák és tanfolyamok elvégzése után 1936-ban Cserhátsurányban őpk. Elvette feleségül KOVÁCS ELEK járásőrmester lányát, ARANKÁT, mikor is nemcsak a tanúk, de még az eskető pap, Ft. KUTASSY KÁROLY a tatabányi őpk. fia is mind csendőrök voltak..

A visszacsatolt Felvidéken, Köbölkuton (Esztergom vm.), Erdélyben pedig Okládon (Udvarhely vm.,) állított fel őrsöket. Innen gyomorfekély miatt először Koltára, majd hamarosan a komáromi osztály gazdasági osztályához helyezték át. Itt szolgált 1944 Karácsonyáig, mikor is áttelepültek Bajorországba.

Innen indult el hazafelé, de Grázban, a kapott hírek megállásra készítettek, s kőműves munkát vállalt. A semmi nélkül érkező menekült bajtársaknak munkát szerzett, majd a rászorulóknak megsegítésére megszervezte a Bajtársi Csendőr Asztaltársaságot. Megindította a sokszorosított tájékoztatót, melyből később a Bajtársi Levél fejlődött ki. (Lásd:B.L.1980/2 szám.)... 1951-ben kivándorolt az Egyesült Államokba. Lake Geneva-(Wisc.)

ban helyezkedett el, s dolgozott, mint éjjeli takarító. 1961-ben már saját gazdaságukban együtt volt a család és szorgalmas munkájuk gyümölcsöt hozott. Fölvette a kapcsolatot a környékbeli bs-akkal, megalapítva a Chicago-i MKCsBK csoportot. 1969 szeptemberében v. SZATHMÁRY KÁROLY, akkori kp. vezető látogatása alkalmával 40 autón 120-an gyültek össze farmjukon csendőr-találkozóra a kivételes alkalommal. Cikkei a Bajtársi Levélben, folyamatosan jelentek meg nyomozásairól, s a volt előljárókról

1981-ben már nehezebbre esett a gazdálkodás. Laci fia kérésére közelebb költöztek hozzájuk Baxterbe. Mikor ereje tovább csökkent, családja szerető gondoskodással ápolta. A Szilveszter-i misét még T.V.-n végignézte, majd Újév hajnalán csendesen elaludt.

Temetése az 5-én tartott ima után 6-án a r.kath.egyház szertartása szerint folyt le. A Brainerd-i (MN) plébánia templomban tartott gyász-mise után, nagy részvét mellett kísérték hamvait a temetőbe. Koporsóját a magyar nemzeti zászló borította. Ravatalán a koszorúk és csokrok között ott volt az MKCsBK piros, fehér szekfűkkel, nemzeti szalaggal díszített nagy koszorúja. Búcsúztatta Ft. ROLAND ANTUS plébános, mint jó keresztényt és magyart. Sorsát, életpályáját rövid beszédben fia, LÁSZLÓ US törzsőrmester ismertette. A könyörgést és leckét, fia és unokája olvasták föl.

Egyik jóbarát szerint:..." a szépszájú gyászoló között, csak maroknyi magyar volt, de ott volt a nemzeti zászló, és elérzékenyülve sóhajtottuk: " Isten áldd meg a magyart... áldd meg Pali bácsit haló porában is és azokat a magyarokat is, akik szétszóródva a világban, becsülettel helytállnak..."

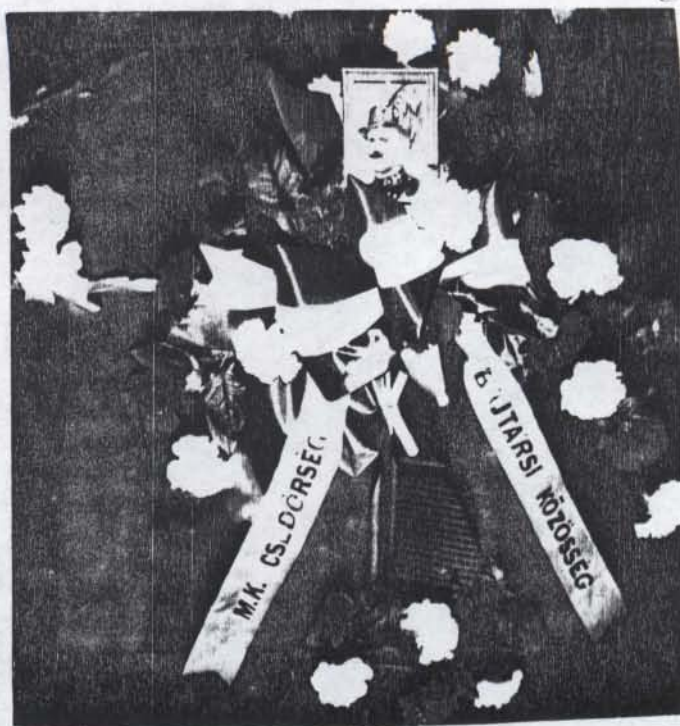
A Baxter-i temetőben helyezték örök nyugalomra.

Gyászolják: felesége:özv. JEGENYÉS PÁLNÉ, szül. KOVÁCS ARANKA, gyermekeik: LÁSZLÓ és ILONA férjezett NÉMETHY JÓZSEFNÉ, családjaik, unokáik és dédunokája, rokonsága, kiterjedt baráti köre és bajtársai.

Esküjét a Haza elhagyása után is megtartotta. Feleségével együtt megteremtették a családi otthont, tisztességben, hittel nevelték fel gyermekeiket, miként azok is nevelik övéiket. Életével megbecsülést hozott a Csendőrségre és a magyar névnek!

Híven! Becsülettel! Vitézül!

Nyugodjék Krisztus békéjében!

JEGENYÉS PÁL főtörm.,
ravatalán: 1992. jan. 5. -én
az MKCsBK koszorúja.

+ + + + +

Dr. vitéz SZÉKELY FRIGYES m.kir.cső.alezredes, a Kormányzói Dícsérő Elismerés a keskeny piros-fehér szegélyezésű sötét smaragdzöld szalagon és emlékérmek, valamint a III.A- osztályú Tiszti Szolgálati Jel tulajdonosa, a Központi Nyomozó Parancsnokság bűnügyi laboratóriumának vezetője, a MKCsBK montreali (Quebec, Kanada) csoportjának tagja, 1991.X.30-án a helyi Convalescent Otthonban 89 éves korában meghalt.

A Vámőrtisztképző tanfolyam elvégzése után 1930-ban hadnaggyá avatták. Két évi gyalogsági szolgálat után a Csendőrség átvette állományába, ahol különféle beosztásokban szolgált.

Az összeomlás után családjával Kanadába (Que.) vándorolt ki, hol súlyos betegség érte. Öt évet volt kórházi kezelésben, melyből az utolsó négy évet, szinte teljes érzéketlenségben töltött. Temetése XI.2-án ment végbe magán szertartás keretében. Lelkiüdvéért BAGDI LAJOS és PALLÉR JÓZSEF bs-ai szentmise áldozatot ajánlottak föl a Magyarok Nagyszonyra r.k.templomban, hol a csoport utólag vett búcsút idős bajtársától. Adjon neki az Isten örök nyugodalmat, aki szolgált Híven, Becsülettel, Vitézül. (Dr.Sz.L.1991.XI.7.-)

+ + + + +

FEHÉR ANDRÁS m.kir. cső.őrmester a marosvásárhelyi volt X.ker.nyomozó alosztályánál. Tagja volt a MKCsBK hamiltoni (Ont., Kanada) csoportjának. Hosszas betegeskedés után Hamiltonban, lakásán 1991.XII.22-én 80 éves korában meghalt.

Mezőkövesden, (Borsod vm.,) 1911.IV.16-án született. 1935-ben lépett be a Csendőrséghez. A visszavonulás során 1946-ban Linzbe érkezett, hol 1948-ig tartózkodott. Innen Angliába került, hol bányász volt. 1951-ben Kanadába vándorolt ki és Hamiltonban telepedett le. Itt gyárban dolgozott nyugdíjazásáig. Temetése a r.k.egyház szertartása szerint ment végbe. Búcsúztatták a szertartást végző lelkészekén kívül a csoport három tagja is. Bajtársai I.20-án misét mondtak lelkiüdvéért. Végakarata szerint elhamvasztották és hamvait Mezőkövesden szülei sírjába helyezték.

Gyászolják Magyarországon fia és két unokája, valamint bajtársai. (S.M. 1992.I.3.-)

+ + + + +

vitéz HOLLÓSI LAJOS m.kir.cső.törzsőrmester a központi közlekedési parancsnokság állományában, az MKCsBK torontoi (Ont.Kanada) csoportjának évekig tagja, több s hosszú ideig tartó súlyos betegségben 1991.év őszén meghalt.

Pécsett született 1914.II.5-én. Elemi után fémipariskolát végzett. Elhamvasztották. Lelki üdvéért az Árpádházi Szt.Erzsébet r.k.templomban mutattak be szentmisét. Gyászolják: Felesége, két fia, menyé, unokái s a bajtársi Közösség. (Dr.Sz.S. 1991.XII.10. + K.K.)

+ + + + +

BAKONYI BÉLA m.kir.csendőrfőtörzsőrmester a Központi Nyomozó Parancsnokság állományában, a Háborús Emlékérem a kardokkal és sisakkal, más érmek, dícsérő elismerések, oklevelek tulajdonosa Hamiltonban (Ont.Kan.) 1992.I.11-én 89 éves korában elhunyt.

1902.VIII.12-én született Csurgón (Somogy vm.,). 1926-ban a pécsi kerületnél jelentkezett csendőri szolgálatra. A prbcső.iskolát Szolnokon, a jv.tanfolyamot Pestszenterzsébeten, az öpk.iskolát Szombathelyen végezte nagyon jó eredménnyel. A villányi őrsről a pécsi ny.alosztályhoz, onnan a Központi Nyomozó pság-hoz került. 1944-ben közellátási ügyeket nyomozott, majd a siófoki útközetben, védelmi harcokban vett részt szakaszával.

Az ország területének elhagyása után Ausztriában közbiztonsági szolgálatot látott el, majd 1948-ban Angliában mezőgazdasági munkát vállalt. A Magyar Szabadság Mozgalom intézőbizottsági tagja volt. 1951-ben kivándorolt Kanadába. Torontóban az MKCsBK-nak tevékeny tagja, majd rövid ideig csop. vezetője lett. Felesége halála után Hamiltonba költözött, hol a Szent Erzsébet Otthonban élt.

1992.I.2-án szobájában elesett, s medence és combtörést szenvedett. Kórházba szállították, hol I.11-én meghalt.

1992.I.15-én temették Torontóban. Búcsúztatta dr. SZALONTAI SÁNDOR csop. vezető. Elhamvasztották. Hamvait felesége sírja mellé helyezték örök nyugalomra. Gyászolják: fia BÉLA, családja, kiterjedt rokonsága Magyarországon és bajtársai.

Kiváló képességeivel szolgálta Hazáját élete végéig Híven, Becsülettel, Vitézül. (K.K.+ Életleírás).

+ + + + +

KISS KÁLMÁN m.kir.cső.őrmester a budapesti volt I.ker.állományában, Kanadába vándorolt ki, 1990.I.18-án halt meg Matheson-ban (Ont.), hol őt - és feleségét néhány hónappal később, - eltemették. (C.O.Kiss Motel R.R. No.2, POK 1NO., - K.K.)

+ + + + +

Cs. TÓTH JÁNOS m.kir.cső.őrmester a budapesti volt I.ker.állományában. Gödöllőn szolgált, majd hadibeosztásban Kiev-ben, mint tábori cső. a rep.téri alosztálynál.

1915.IV.1-én született Helvécián (Pest vm.Kecskemét mellett). Németországban került hadifogságba, honnan 1952-ben vándorolt ki Kanadába. A 80-as években szív műtéten esett át.

1992.I.7-én a Szent Erzsébet templom alagsorában lett rosszúl, de mire a mentők jöttek, nem tudtak rajta segíteni. Temetése I.7.-én ment végbe, bajtársai kísérték utolsó útjára az úgyszólván magyar temetőbe, néhány éve elhunyt felesége mellé.

Gyászolják: otthon élő testvérei, kiterjedt rokonsága és bajtársai. (K.K.)

+ + + + +

FÜLÖPP JÓZSEFNÉ született FERENCZY DÓRA, FÜLÖPP JÓZSEF m.kir.honvéd őrnagy, az MHBK volt kanadai főcsop. vezetője, az MKCsBK rendes tagjának 57 éven át hűséges élettársa, a helyi Árpádházi Szt. Erzsébet egyházközség tevékeny tagja, több éven át orgonistája, a Calgary-i Magyar Nyugdíjasok Klubjának tagja, aki az MHBK és a Szuverén Szent László Társaság és Rend helyi csoport-zászlóinak avatásánál a zászlóanyai tisztiséget töltötte be türelemmel viselt fájdalmas betegség után a szentségekkel megerősítve, Calgary-ban (Alberta, Kanada) 1991.XI.7-én 87 éves korában visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Munkácson (Bereg vm.,) 1904.VII.18-án született katonatiszti családból. Budapesten, majd utolsó évben Paks-on (Tolna vm.) éltek. 1944-ben Németországba települtek át, honnan 1949-ben Kanadába, Winnipegre (Man.) majd 1951-ben Calgary-ba vándoroltak ki, hol családja azóta is él.

A magyar egyházi és bajtársi közösségek mindenkor, mindenki által tisztelt és szeretett tagja volt.

Temetése XI.13-án ment végbe igennagy részvét mellett. Az egyházi szertartást Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános végezte. Gyászolják: férje, gyermekei, unokái, a rokonság Kanadában, Európában és Magyarországon, a Család barátai, ismerősök és a bajtársak.

" Az örök világosság fényeskedjék neki! "

+ + + + +

Özv. BORNEMISSZA JÓZSEFNÉ szül. MUCSI IRMA, MÁRIA, magyar emigrációs célkitűzések készséges támogatója, hosszú betegség után Calgary-ban (Alberta, Kanada) 1991.XI.21-én csendesen elhunyt.

A család kívánsága szerint magánszertartás keretében imádkozott Nt. Dr. GÖNDÖCZ KÁLMÁN ref. lelképásztor a délalbertai Presbyterian Egyházmegye mediatora a Pierson temetkezési intézet kápolnájában 1991.XI.22-én. Elhamvasztották.

Gyászolják: RADA TIBORNÉ született BORNEMISSZA IRMA, leánya, RADA TIBOR veje, unokája, dédunokái, barátai és jó ismerősei. (KGY.)

+ + + + +

FÜLÖPP JÓZSEF m.kir. honvédőrnagy a Vitézi Rend Nemzetvédelmi tagozatának tagja, az MHBK kanadai főcsoport volt vezetője, a Szent László Társaság és Rend Lovagkeresztes tagja, a M.Kir. Csendőr Bajtársi Közösség rendes tagja, a Külföldi Magyar Cserkészszövetség Nagytanácsának tagja, a Széchenyi Társaság Inc. volt elnöke és más emigrációs hazafias egyesületek elnöke/vezetőségi tagja, súlyos betegségben Calgary-ban (Alberta, Kanada) a szentségekkel megerősítve 1992 február 14-én 88 éves korában csendesen elaludt.

Kondoroson (Békés vm.,) született 1903.VIII.4-én. A nagyváradi premontrai gimnázium, a soproni katonai főreál, a Ludovika Akadémia elvégzése után 1925-ben a m.kir. 10. gy. ezredhez hadnaggyá avatták.

Békéscsabán, majd a honvéd ruhatárnál szolgált Budapesten a háború végéig. 1945-ben nagyobb katonai felszerelési szállítmánnyal együtt Passau környékén US hadifogságba esett. Heertében (Németország) több éven át volt magyar menekült-tábor-parancsnok.

1950-ben Kanadába, Winnipegre, majd Calgaryba vándoroltak ki családjával, hol a Magyar Szabadság Mozgalom, az MHBK, a cserkészlet, a Szent László Társaság és Rend és a Széchenyi Társaság Inc. szervezésében tevékenykedett. 1980-ban egészségi okokból az emigrációs magyar nemzeti élet több elnöki és más tisztségétől megválni kényszerült.

II.9-én temették az Árpádházi Szent Erzsébet r.k. templomból, melyben több éven át egyházközségi tanácsos volt. A szertartást Ft. MOLNÁR ISTVÁN plébános végezte. Imádkozott Nt. Dr. GÖNDÖCZ KÁLMÁN ref. lelképásztor délalbertai ref. egyházmegyei mediator. Búcsúztatták az egyházi, s a magyar társadalmi vezetők, valamint dr. KISS GYULA, MKCSBK közp. vezető. Ravatala körül az egyesületek zászlói, koporsóján az MHBK zászlója voltak. A St. Mary temetőben helyezték örök nyugalomra, három hónappal ezelőtt elhunyt felesége mellé.

Gyászolják: Leánya DÓRA, férjezett MAGAS ISTVÁNNÉ, veje, unokái és dédunokái, húga özv. DUSKA ALAJOSNÉ, öccsei FÜLÖPP IMRE (Németország), FÜLÖPP ANTON, (Csehszlovákia), mostohafia RADA TIBOR és családja, kiterjedt rokonsága, baráti köre, bajtársai és Calgary magyarsága. (KGY.)

+ + + + +

HERENDI ÖDÖN m.kir. csendőrhadnagy, elektrotechnikus tervező, türelemmel viselt hosszú betegség után Visegrádon 1992.I.2-án 68 éves korában meghalt. 1944.VIII.20-án avatták a Ludovika Akadémián.

A háború után 5 év és 10 hónapig szovjet-orosz hadifogságban, majd 2 év 3 hónapig az ÁVH internáltja volt Kazincbarickán. Kitanulta a villanyszerelést és hűségesen tartotta a kapcsolatot bajtársaival haláláig. Rátermettségével a közösségi munkából nagyon fog hiányozni. Távozására nekünk is veszteségünk. Részvétünket a B.L. főszerkesztője levelében is kifejezte az özvegynek.

Temetése I.18-án ment végbe. Elhamvasztották. Bajtársai kísérték u-

tolsó útjára, Visegrád egész népe részvéte mellett. Utána a r.kath. plébánia templomban szentmisét mutattak be lelki üdvéért. Búcsúztatta: LÁM BÉLA bs-a,-akivel 1945.I.2-án együtt temették elesett katonáikat a Károly király laktanyában,-többek között az alábbiakat mondotta:...

" 1944.XII.2-án ismertem meg akkor a "kis Döncit", - ahogy mi hívtuk,- a 21. évét taposó ifjú hadnagyot, egy nagyszerű, azt is mondhatnám "vagány", lelkes fiatal tisztet, akit könnyű volt szívünkbe zárni, megszeretni, akinek néhány hónapos csillagjai fénylettek, idejük se volt megkopni, de akire nyugodtan lehetett a legnehezebb feladatokat is rábízni, ...mint később megváltozott életében is... Megőrizzük emlékedet, gondolni fogunk rád, de azt is kívánjuk, hogy nyugodjál békében. "

Gyászolják: özvegye HERENDI ÖDÖNNÉ, MAGOS MÁRIA IDA és a gyászoló család, s bajtársai. (L.B. + D.S. 1992.II.10. + Gyj.)

+ + + + +

Vitéz DAKÓ PÁL m.kir.cső.őrmestert a torontoi Ont.Kanada) csoportunk tagját lakásán (463/A St.John's Road) 1992.I.17-én holtan találták. I.20-án temették a Toronto-Woodbridge-i temetőbe.

1919-ben született Sárszegen (Bihar vm.) állítólag többgyermekes családból. 1978-ban a Csendőrnapon tagja volt annak a négyfős egyenruhás csendőrjárőrnek, mely résztvett az összejövetel ünnepélyes műsorában. Az utóbbi években nagyon visszavonultan, magányosan élt. A bajtársak közeledését visszautasította, mondván: " Mit használna nekem, ha maga eljön, attól én nem gyógyulok meg. " Halála után tudódott ki, hogy egy ismerőse járt hozzá, aki kétszer is kórházba vitette. Ismerőse szerint a dunántúli harcokat sokat emlegette, főleg Marcalit (Somogy vm.)

VÉGRENDELET NEM VOLT. A közgyám (public trustee) foglalta le lakását és fizette a temetési költségeket. (Dr.Sz.S. 1992.II.15.-)

+ + + + +

Ft. HORVÁTH MIKLÓS O.F.M. minorita áldozópap az Árpádházi Szent Erzsébet egyházközség volt plébánosa, az MHBK kitüntetett és a Souverain Szent László Társaság és Rend Lovagkeresztes tagja, az MKCsBK megtisztelt és szeretett barátja, a bajtársi egyesületek táborig papja Calgaryban (Alberta,Kanada) 1992.II.20-án 86 éves korában meghalt.

1905.XI.27-én született Aradon sokgyermekes családból, hol iskoláit végezte. 1933-ban Temesvárott pappá szentelték. 1936-ban missziós szolgálatra rendelték, először Montrealba (Quebec).majd 1963-ban plébános Calgaryban. Gyenge fizikuma ellenére fáradtságot nem ismerve látta el lelkipásztori teendőit, vette kezébe az ifjúság szervezését és a templomépítést. Tanított zenét, éneket, szeretett orgonálni. Bekapcsolódott a bajtársi közösségek életébe, több beszédet mondott. 1974-ben visszavonult, de híveivel továbbra is tartotta a kapcsolatot és segédkezett más plébániákon is.

Lelkiüdvéért II.29-én ima, majd 25-én püspöki mise volt a katedrálisban. Temetése II.26-án a Szt. Erzsébet templomból ment végbe az egyháztanács és a Nyugdíjasok Énekkara segédletével. Imát mondott: Nt.Dr. GÖNDÖCZ KÁLMÁN ref.lelkipásztor és köszönettel emlékezett meg az egyházak közötti testvéri együttműködésről. Búcsúztatta: VARGA IMRE az egyházközség nevében, s az egyesületek vezetői és az MKCsBK központi vezetője.

Gyászolják: unokatestvérei, azok családjai Magyarországon és Romániában, hívei, a bajtársak, a magyarság Montreálban, Calgaryban és másutt. (KGY.)

+ + + + +

POLGÁRDY GÉZA sporthírlapíró, a "TÚRISTA ÉRTESÍTŐ", a "TÚRISTA ZSEBKÖNYV" (1941, 1942), a "MAGYAR TURISTA LEXIKON" (1941) és több úti kalauz szerkesztője, m.kir. tart. huszár főhadnagy Budapesten, 1991.XI.15-én 84 éves korában meghalt.

Budapesten született 1908.III.1-én. Résztvett a II.Világháborúban.Hazatérése után állami gazdaságba internálták.Szakmai pályájáról élete végéig kiszorítva, tudása és tehetsége ellenére mellőzve. 1972-ben a Lombik Üvegipari Szövetkezet könyvelőjeként ment nyugdíjba. Nov.29-én a r.k.egyház szertartása szerint helyezték örök nyugovóra a szentendrei Felső - temetőben

Gyászolják: fia dr.POLGÁRDY GÉZA, leánya ILONA, unokái, testvére GIZELLA, rokonai, barátai. (A Magyar Nemzet 1991. XI. 23-iki számában közölt hírt fia kérésére közöljük.) (KGY.)

POLGÁRDY GÉZA

1908 - 1991

+ + + + +

LAJKÓ MÁTYÁSNÉ, LAJKÓ MÁTYÁS őrm.bs-unk felesége, hosszas betegség után Port Colborn-ban (Ont.Kanada) 1992.I.27-én 77 éves korában meghalt. Temetése I.30-án ment végbe Wellandon a magyar r.kath.templomból. (S.I. 1992.II.17.-)

+ + + + +

ZENTAI FERENC m.kir.csendő a székesfehérvári volt II.ker.állományában. A háború végén Ausztráliába vándorolt ki (43 Federal Road, Seven Hills, NSW. 2147.), hol hosszú, súlyos betegség után 1991.II.13-án 71 éves korában meghalt.

A Felvidéken, visszacsatolt részen született 1920.III.29-én, honnan szüleivel együtt Tolna vm-be költöztek át. A csendő-iskolát Győrben végezte. Blacktown-ban (NSW) laktak, két gyermekük volt. Itt felesége meghalt. Újranősült. 1985-ben már gyengélkedett. Nagyon nehezen adta fel a harcot életéért, a leukémia vitte el. (K.I.Westlake, OH.USA.1992. II.17.-)

Aki ismerte, vagy tud róla, írjon a B.L.Kiadóhivatalába. (Kp.Vezető.)

+ + + + +

Elhunyt Bajtársainknak, Hozzátartozóinknak, Barátainknak
adjon a Mindenható békességes pihenést,
lelküknek pedig az örök üdvösség boldogságát.

A Gyászoló Családoknak ezúton fejezzük ki őszinte együttérzésünket és bajtársi részvétünket.

+ + + + +

- 21 -

III.

BESZÁMOLÓK A BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGEK ÉLETÉBŐL:

AUSZTRÁLIA

ADELAIDE (S.A.) A csoport tagjai, a hozzátartozók és a barátok, 1992.II.9-én, vasárnap d.e. a Mariánum kápolnájában jöttek össze és szentmise keretében imádkoztak elhunytjaikért. Utána a Magyar Klub bankett-termében társas ebédre jöttek össze, 38 személy.

Az ebéd után a csoport vezetője, UTCZÁS MIHÁLY köszöntötte a megjelenteket és felidézte a csoport több, mint 4 évtizedes történetét. A bs-ak zöme 1949-ben és 1950-ben érkezett, akiket ANTALFFY PÁL örgy. fogadott a hajóállomáson. Az első csendőrnapi seregszemlét 1952 februárban tartották a VINCZE S. - TASSÁNYI J. - MURÁNYI L. kertgazdaságban. Ezen jelen volt már NEMESMONOSTORY JENŐ ezds., valamint UTCZÁS MIHÁLY és felesége is. Kezdetben a csoportnak 34 tagja volt. Később nemcsak a bajtársak, hanem a hozzátartozók, a csendőrbarátok is csatlakoztak az egésznapos kirándulásokhoz, később a magyarság helyi vezetői is. 1982-ben v. SZATHMÁRY KÁROLY, akkori közp. vezető látogatta meg a csoportot, mikor is a Magyar Klub bankett-termében adtak csendőrnapi ebédet.

Az elmúlt 40 év erősen megritkította a kezdetben izmos cső.csoportot. Ez évben már csak 14-en vannak életben és ezek egy része is betegségben, 9regségben távol maradt. Az ebéd végén a csop. vezető megemlékezett az elesett hőseinkről, az elhunyt bajtársakról és a hozzátartozókról. Emléküknek felállással áldoztak. Ezután felolvasta a közp. vezető körlevelét. Meghallgatták a magyar rádióban HORTHY MIKLÓS kormányzóról szóló tárgyilagos méltatást, mely nagyon is beleillett a Csendőrnapi műsorába, hiszen 1945 előtt a megjelentek a kormányzóra ürítették poharaikat. Ott-hon a Csendőrnapi télvíz idejére esett. Itt, idekint, 30 fokot C.mutatott a hőmérő. Így a megjelentek a kellemesen hűtött teremben töltöttek együtt kellemes órákat, meghitt beszélgetésben. (U.M.1992.II.10.-)

+ + + + +

MELBOURNE (Victoria) Csoportunk 1992.II.16-án emlékezett meg Testületünk alapításának 111. évfordulójáról. A tagok nagy része a r.k. templomban, valamint a ref. templomban hallgatott istentiszteletet, hol Ft. KISS JÁNOS, illetve Nt. KERESZTESI FLÓRIÁN LÁSZLÓ ref. lelkipásztor emlékezett meg a Csendőrségről és kérték a Mindenható áldását annak még élő tagjaira.

Ezt követően a kis csop., - 9-en - az élen SZÁDAY BÉLA csop. vezetővel, a hozzátartozókkal és barátokkal 38-an a Regnum Marianum termében egy nagyon jóízű ebédet fogyasztottak el. Szívetmelegítő volt látni, hogy elhunyt bajtársaink özvegyei GULYÁS BERTALANNÉ, SZIGETHY GERGELYNÉ és TÓTH LAJOSNÉ is megjelentek, akik változatlanul fenntartják csoportunkkal a kapcsolatot.

Az üdvözlő beszéd, halottainkról való megemlékezés és a Himnusz el-éneklése után, dr. BÁNSÁGI BÉLA mondta az ünnepi beszédet. Az MHBK főcsoportja nevében JUHÁSZ LÁSZLÓ m.kir. folyámőr szds. beszélt.

Ebéd után a csop. felújította a régi emlékeket, hangulatos időt töltve együtt, négy órakor oszolva, egymásnak ígéretet téve, hogy viszontlátásra 1993-ban a Csendőrnapon. (Sz.B. 1992.II.18.-)

A "Napfény országából" bajtársaink és vendégeik társaságon küldték üdvözlőleveleiket: " Visszaemlékezve a legutolsó találkozásunkra, bajtársi szeretettel ölel: Juhász Laci, továbbá: Tóth Lajosné Farkas Kata, Harty ánszky Pál, Pásztor István, Rózsi, Ferenczy Mihály, Mária, Fejes György,

Hartyánszky Marika, Pubi, Fazekas József, Szigethy Gergelyné, Gulyás Bertalanné, Zombor és Jutka, Bánsági Béla, Fadgyasék, Elekesék. "

Én is emlékszem 1988.1.11-ére, a közös Csendőrnapi. Szerető ölelés, üdvözet:K.Cy.

+ + + + +

EURÓPA

LONDON (Anglia) 1991.X.25-én tartotta a csoport szokásos esedékes összejevetelét az összes tagok jelenlétében és részvételével.

Itt adta át SZEKERES PÁL csoportvezető vitéz SZAKÁLY JÁNOS bajtársnak a központi Vezető Dícsérő Elismerését a magyar közösség érdekeinek angol vezető és kormányzervek előtt való folyamatos képviselése és ismertetésében kifejtett áldozatos és eredményes munkájáért. (B.L.1991/1. Sz.P. 1991.XI.5.-)

+ + + + +

DÉLAMERIKA

SAO PAULO (Brazília) 1992.II.9-én, vasárnap a Casa Pia kápolnában jöttek össze bajtársaink, hol Ft. GÁCSÉR IMRE O.S.B., a magyarok főlelkésze mondott misét. szentbeszédében kiemelte az otthoni hírt a csendőrök rehabilitációjáról. Megemlékezett közel múltban elhalt bajtársainkról HAJNÁDY ENDRE és felesége közúti balesetben vesztették életüket 1989-ben, vitéz VÉGVÁRI MÜLLER ANTAL, ki tragikus hirtelenséggel hunyt el ugyancsak 1989-ben, a csoport volt vezetője.

Utána szokás szerint közös ebéden vettek részt, bár számuk igen lecsökkent, de eléggé szétszóródottan is élnek. Egyedül ISKY JÓZSEF és vitéz VÖRÖS KÁROLY laknak a városban, míg KADOCSA GÁBOR kb.180 km-re, REGÓCZY DÁNIEL pedig 300 km.-re lakik a központtól. ZSOLT GYULA is sokat tartózkodik lent, délen. De a Központ marad Sao Paulo, hol a Csendőrnapi összejönnek. A jelenlévők társaságon küldték üdvözetüket a Központnak, név szerint:"Regóczy Dániel, v.Vörös Károly, Gácsér Imre, Kadocsa Gábor és Zsolt Gyula."

ISKY JÓZSEF két héttel ezelőtt elesett a fürdőszobában és klinikai kezelésre szorult, de már, mikor ezeket a sorokat írja, ismét otthonában tartózkodik. A központi körlevelet kiosztották mindenkinek.

" Reméljük, hogy otthon a Csendőrség ügye továbbra is tisztázódni fog. Mi nagyon megbűnhődtünk az el nem követett bűnökért. Hálásan köszönjük Testületünk érdekében kifejtett munkálkodásodat. Kérjük, hogy a Jóisten adjon továbbra is egészséget. " (Zs.Gy.1992.II.12.-)

(Köszönöm a jókívánásokat, a kedves megemlékezést! Isten adjon erőt, egészséget Mindnyájatoknak, hogy még sokáig tarthassuk kapcsolatunkat.

ISKY JÓZSEFNEK mielőbbi teljes jobbúlást! Kp.Vezető és a Vezetőség.)

+ + + + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

CLEVELAND (Ohio) A MCsCsK-be tömörült bajtársaink 1991.XII.31-én ismét megrendezték immár hagyományos Szilveszter Bál-jukat. A 91-es év búcsúztató, az új 1992. év beköszöntő ünnepléséhez, annak sikeréhez nagyban hozzájárult a helybeli cserkészek 50 taggal résztvevő csoportja, akik jelenlétükkel és 100 más fiatal résztvevővel egyetemben remek hangulatot teremtettek mindenki teljes meglepésére. A bál jövedelmének 1/3-a, 1,000.- dollár a Cserkészház építésére fordítható, valamint a nekik felajánlott tombola jövedelme, 950.- dollár, ugyancsak a

Cserkészház építését szolgálta, A bál a közvélemény alapján újból az év legsikerültebb bálja lett.

Ugyancsak meg kell említeni, hogy Karácsonyra csendőr-véreink megsegítésére 2,800.-dollárt indítottak útba Magyarországra, míg egy helybeli bajtársnak 300-dollárral siettek megsegítésére. De ezen kívül is támogatnak minden magyar megmozdulást: televízió, rádiók, s magyar ösze-
szajöveteleken való megjelenéssel, anyagilag is.

A bál egyébként v. KEMES LÁSZLÓ prbcső.szakv.bajtársunk az Egyesült Magyar Egyletek örökös tiszteletbeli elnöke, valamint MOLNÁR ISTVÁN a Közösség elnökének és KONDOR JÓZSEF bs.munkájának eredménye, mely ki-
egészült özv.NAGY JÁNOSNÉ ILONKA odaadó precíz pénzkezelésével. (M.I. 1992.II.14.)

A KÖZÖSSÉG 1992.II.23-án 12:30-kor tartotta Csendőrnapi emlékebé-
jét a Nyugatoldali Magyar Lutheránus Egyház nagytermében, a West 98 és
Denison utca sarkán. Vendégek: ROMHÁNYI LÁSZLÓ, a magyarországi "Szent
Korona" hetilap főszerkesztője, a Magyarok Nemzeti Szövetségének elnö-
ke és BOSNYÁK IMRE, ugyancsak Budapestről a Mártírok Igazságtevő Bi-
zottság alelnöke, a 298-as Nemzeti Pantheon "atyja".

A vendégeket MOLNÁR ISTVÁN, a Közösség elnöke üdvözölte, majd tar-
tott beszámolót. A felszólalások után a 220 fős ünnepi közönség a leg-
jobb hangulatban maradt együtt a délutáni órákig. (M.I.1992.Csendőrnapi.)

+ + + + +

KANADA

TORONTO (Ont.) 1992 febr.16-án 11 órakor bajtársak és barátok az Ár-
pádházi Szent Erzsébet r.k.magyar templomban bemutatandó szentmisén i-
mádkoznak a m.kir.Csendőrség elesett, elhunyt és még élő volt tagjai-
ért. Többeket idős koruk, kapcsolatos betegség, - miként a múltban is, -
tart vissza a megjelenéstől. Ugyanekkor a protestáns templomokban is
megemlékeznek a Testületünkről és imádkoznak elhunytjainkért. (Dr.Sz.S.
1992.II.5.-)

+ + + + +

WELLAND (Ont.) 1992.II.16-án a bajtársak csendőrnapi szentmisén vet-
tek részt a Magyarok Nagyasszonya templomban és imádkoztak elesett és
elhunyt bajtársainkért. A bajtársak közül sokan betegeskednek és külö-
nösen azoknál, akik a 80-on felül vannak jelentkeznek korral járó be-
tegségek. SIMON IMRE csop.vezető az 1/92.sz. kp.vezetői körlevelet ki-
osztotta. (S.I. 1992.II.17.-)

+ + + + +

HAMILTON (Ont.) 1992.II.14-én a Szent István r.k.templomban két bs.
vett részt szentmisén és imádkoztak hősi halottainkért, az elhunytá-
kért és a még élőkért. (S.M. 1992.II.21.-)

+ + + + +

MONTREAL (Quebec) A Magyarok Nagyasszonya r.k.templom kulturtermében
csoportunk 1992.II.16-án megtartott Csendőrnapijáról dr.SZATMÁRI LÓRÁNT
csop.vez. a következőkben számol be:" Mindíg hihetetlenül vigasztaló
volt a 80 éven felüli bajtársakat megelevenedve látni.

Ez történt az ideai Csendőrnapi, ahol 80 éven felüli bs.-aink olyan
vígán nyüzsögtek, hogy látni is felemelő volt. Kezdjük dr.FRÁTER GYULA
cső.szds.-sal, aki itt teljes épségben megjelent, bár bizonyos belső
fájásokról panaszkodott, de olyan vígan volt ezen a cső.ebédén, hogy i-
gazán jólesett látni. A második SZABÓ SÁNDOR cső.törm., aki ugyan mozog-
ni nem nagyon szokott, de szellemi frissesége meglepő volt. Utóljára

hagytam BAGDI LAJOS cső.törm.-t, aki meghazudtolva 83 éves korát, olyan fürgeséggel viselkedett, hogy bármely 70 évesnek dícséretére vált volna.

Az ebéd fénypontja azonban PALLÉR JÓZSEF tb.cső. volt. Ő volt az, aki fáradságot nem ismerve szervezte meg az összejövetelt. Ő vette fel a jelentkezéseket, tárgyalt a konyhával elhelyezés, terítés és minden más ügyben, végül pedig leült a kasszához és eladott 40 ebédjegyet. Ez igazán nagy teljesítmény volt, mert a csoport jelenlegi állománya 20 körül mozog. Tehát a hozzátartozók és más montreali velünk együttérző és gondolkodó barát is eljött és nagyon jól érezte magát. / Minden vendég, -kivétel nélkül- azzal jött, hogy rendezzünk máskor is ilyen jó, magyarhangulatú összejövetelt! Így is lesz./Ezt folytatjuk, nem állunk meg félúton.... A pompás ebéd elfogyasztása után a csop.vezető nyitotta meg a műsort. Megemlékezett a M.Kir.Csendőrség munkájáról.Kiemelve, hogy milyen hálátlan dolog egy belbiztonsági szerv munkája. Azok, akik álomra hajtják fejüket, soha nem ismerik el, hogy az ő nyugodt és békés álmuk kinek és milyen szervezetnek köszönhető. Bár ez örök emberi dolog, arra sohasem gondolnak, hogy nyugodt álmukra hány ember is vigyázott, hány száz és száz csendőrnek kellett felügyelnie arra, hogy minden rendben legyen és semmi ne zavarja álmukat.

Az első csendőrijárőr 1881 február 14-én 01-h-kor indult el.Azóta portyázták a járőrök az országot. A legundorítóbb acsarkodás a háború után pont azok részéről jött, akik nemcsak vagyonukat, de személyes biztonságuk megmentését csak és csakis ennek a belbiztonsági szervnek köszönhetik.

Ezután felolvasta a Központ körlevelét, mely a hazai eseményeket ismertette, mely szerint a Kormány rehabilitálta a csendőrség volt tagjait a megbélyegző rendelet eltörlésével.

Beszédét "Híven, Becsülettel, Vitézül" szavakkal zárva fölkérte SZABÓ SÁNDOR törm.-t, a csoport legrégebbi tagját, volt csop.vezetőt, hogy emlékezzék meg az otthoni, régi csendőrnapiokról.

SZABÓ SÁNDOR elmondta - többek között,- hogy azok a legteljesebb bajtársiasság és családi szellemben folytak le, s hozzátette hogy ezt az összejövetelt is ebben a szellemben hívták össze, amit a jelenlévők "úgy van! Úgy van!" közbeszólással és tapssal jutalmaztak.

A következő szám volt VARGA KÁLMÁN tb.cső.jelölt, - SZABÓ LAJOS ősrégi tag veje,- aki saját versét szavalta el: " Akarva, vagy akaratlanul " címmel, melyet a jelenlévők nagy hurrázással honoráltak.

Különböző helyi rendezvények bejelentése után következett HALLER OTTÓ, aki a francia Idegenlégiósok nevében emlékezett meg száz és száz magyar csendőréről, akik Indokínában harcoltak és sokan életüket adták a kommunizmus elleni harcban. A megjelentek egy perces felállással áldoztak az elesettek emlékének.

A műsort a csop.vezető zárta be ünnepi megemlékezéssel, majd állva elénekelték a magyar Himnuszt. A közönség nagyon jó hangulatban magyar nóták mellett maradt még együtt nagyon sokáig, elismerve, hogy ilyen jó Csendőrnapi még nem volt Montreálban, tehát folytassuk. Híven, Becsülettel, Vitézül! (Dr.Sz.L. m.kir.cső.hdpd őrm. csop.vezető.)

A csoport hivatalos bejegyzésének 20. évfordulóján gratulálunk a csoport vezetője és tagjainak, s kívánunk további sikeres munkát!) Központi Vezető)

+ + + + +

CALGARY (Alberta) 1992.II.15-én 10 órakor a bajtársak ez évben is összejöttek hozzátartozóikkal és barátaikkal, valamint a bajtársi egyesületek képviselőivel szentmisére.

Szentbeszédet mondott az elesett, elhunyt és még élő bajtársakért Ft. Dr.ZSOLDOS IMRE a verbita szerzetesrend tagja Taipei (TAIWAN) egyetemi tanár.Az alábbi elhunyt bajtársakat külön is bevette imáiba: dr.v. SZÉKELY FRIGYES cső.alez., v.KERESZTES LAJOS cső.főtörm., JEGENYÉS PÁL cső.főtörm., FÜLÖPP JÓZSEF honv.örgy., az MKCSBK rendes tagja. A mise végén elénekelték a Himnuszt. Utána a kp.vezető megkoszorúzta a templom előtt álló Hősiemléket és többek között mondotta: " Ma, 1945 után először magyarországi bs.-ink is megemlékezhetnek a Csendőrnapról, mert az Igazságügyi Miniszter értesítése szerint, nincs jelenleg olyan jogszabály, mely a Csendőrséget, mint Testületet elmarasztalja.... Ezek után nem lehet akadálya többé annak, hogy az Országgyűlés a semmiségi törvényben megadott jóvátételt a m.kir.Csendőrségre is érvényesítse..." A magyar Hiszekegy elmondásával ért véget az ünnepség.

A megjelenteket a bs-ak a Szt.István teremben vendégül látták. A Csendőrnapi sikeres megrendezéséért FAZEKAS LAJOS bs-unkat illeti köszönet és elismerés, aki feleségével együtt éveken keresztül gondosan készíti elő és vezeti le a hagyományos összejövetelt.

Másnap, vasárnap 16-án a Kálvin János magyar ref.templomban Nt.GÖNDÖCZ KÁLMÁN ref.lelkipásztor, Délalberta egyházmegyei moderatora emlékezett meg a Csendőrség működéséről és mondott imát hősihalottainkért, az elhunytakért, a még élőkért is. A gyülekezet elénekelte a Himnuszt.Közösségünket a kp.vezetővel az élen küldöttség képviselte és mondott köszönetet a megemlékezésért. (KGY).

+ + + + +

VICTORIA (B.C.) Bajtársaink 1992.II.14-én mindnyájan összejöttek és megtartották a Csendőrnapi és társasnapot küldtek üdvözléssel a Központnak: Özv.v.HANGODI JÁNOSNÉ, CSORDÁS JÁNOS és felesége,URBIN JÁNOS és felesége GIZELLA, DÁVID SÁNDOR, ZOLTAY MIKLÓS és felesége MARIKA,PINTÉR ALADÁR és felesége LEYLA.

Köszönjük a megemlékezést és mi is szeretettel kívánunk minden jót.-KGY.

+ + + + +

CALGARY (Alta) A helybeli bajtársi közösségek 1991.XII.7.-én tartották meg hagyományos társasvacsorával és műsorral egybekötött BORBÁLA-EST-jüket a Kálvin Magyar Ref.Egyház Kossúth termében,az MHBK rendezésében. Az ízletes vacsora elfogyasztása után, szavalat,zene- és énekszámokon kívül VARGA ISTVÁN tartott történelmi megemlékezést gr.SZÉCHENYI ISTVÁN-ról, születésének 200 éves évfordulóján. A tartalmas műsort a Vadrózsa Tánccsoport magyar táncszáma zárta be. A szépszámú közönségnek az esten való részvételéért, valamint a szereplőknek sikeres teljesítményükért VARGA LÁSZLÓ, az MHBK csop.vezetője mondott köszönetet. A közönség sokáig együttmaradt kellemes hangulatban. (KGY).

+ + + + +

CALGARY-ban ugyancsak az MHBK helyi csoportja 1992.I.9.-én a Szent István teremben tartott bajtársi összejövetelt abból az alkalomból,hogy a LUDOVIKA AKADEμία zászlója közel 6 évi Calgary-i tartózkodása végéhez érkezett. Meghívást kaptak a bajtársi egyesületek, az egyházak, a katonaiskolát végzetek, hozzátartozóik erre a zászló történetében egyszerű, de fontos összejövetelre.

v. MARTONFALVAY HUGÓ, az MHBK közp.vezetője (New York,N.Y.USA.) ott-honi illetékes szervekkel folytatott tárgyalásai eredménnyel jártak. Biztosították a zászló méltó fogadását, elhelyezését, s ígéretet tettek

arra, hogy az aug.20-i hadnagyavatáson a L.A. zászlója elfoglalja azt a helyet, mely megilleti. Az ekuménikus istentiszteletek után a Szent István teremben rövid műsor következett.

A vendégeket VARGA LÁSZLÓ MHBK csop.vez.üdvözölte, majd a zászló jelentőségét, szerepét dr. KISS GYULA az MKCSBK kp.vezetője méltatta. A zászló történetét RADA TIBOR rangidős zászlóőr, az összejövetel rendezője ismertette. Vitéz SEBŐ ERNŐ kapcsolatos verseket adott elő. Ezt követte az egy esztendővel ezelőtt Budapesten összeállított és bemutatott "Volt egyszer egy Ludovika..." video-film bemutatása, melyet a község lelkesen megtapsolt.

A megjelenteknek alkalmuk nyílt a L.A.-val kapcsolatos egyéb emlékek, képek, a zászlószalag stb. megtekintésére. A zászlót és a szalagját RADA TIBOR Clevelandban 1992.I.18-án, az MHBK BÁL-on adta át V.MARTON-FALVAY HÚGÓ Kp.Vezetőnek. (KGY)

+ + + + +

IV.

A MAGYAR ÉLET TÁRSADALMI ÉS TUDOMÁNYOS ESEMÉNYEI. EURÓPA

BUDAPEST, II.JÁNOS PÁL pápa 1991.aug.16-20-ig tartó 5 napos magyarországi útja nagy siker volt és hatalmas tömegeket vonzott személyisége.

Máriapócsan, jóval több,mint 300 ezren, aug.20-án a Hősök terén több, mint 500 ezren vettek részt szentmiséjén. Az országban a hangulat teljesen megváltozott. Az emberek emelkedett lélekkel, szeretettel viseltettek egymás iránt. Rendőrségi jelentés szerint ezen 5 nap alatt a bűnözés 40%-kal csökkent. A rendőrség külön mondott köszönetet a lakosságnak, hogy szinte egymásra vigyáztak és mindenütt, mindenben segítették a rendőrök munkáját, hiszen a Szentatya útját és biztonságát 17 ezer rendőr vigyázta, alig jutván néhány az egyéb teendőkre. Öszentsége védelmét 20-an láttál el.

SZOMORÚ, HOGY NAGYON nehéz helyzetben voltak azok az erdélyi hívők, - számukat több tízezerre becsülik, - akik Máriapócsra zarándokoltak, hogy találkozzanak a pápával. A román hatóságok akadékoskodásai miatt, csak nagy nehézségek árán léphették át a határt. Átlagosan 20 órát kellett várakozniuk!! Ezen kívül a román "nemzetállam" külön is kedveskedett a hívőknek: 130%-kal emelte fel hirtelenjében vonatjegyeik árát. A Magyar Államvasútak - a kormány sugallatára, - szombaton reggel 3 külön szerelvényt küldött át Lökösházára és Biharkeresztesre, hogy segítsen a romániai magyar zarándokokon. Az viszont még 21-én is kérdéses volt, hogy hogyan jutnak vissza, - írta a Pesti Hírlap. A hatóságok ugyan felére mérsékeltek a jegyár emelés mértékét, de közben a román vasutasok sztrájkba léptek.

NEM JUTOTTAK EL MAGYARORSZÁGRA a jugoszláviai hívők. A pápalátogatást megelőző napokban a horvát érsek bejelentette, hogy 100 ezer hívővel érkezik a pécsi szentmisére, így a magyar határőrség azonnal nagy erővel felvonult, hogy meggyorsírsa a határon való átjutásukat, ám a szerbek az összes vonatot visszafordították, a határokat, - a jugoszláv oldalon, - teljesen lezárták és egyetlen zarándokot sem engedtek át. Így Pécssett voltak legkevesebben a Szentatya miséjén.

Öszentsége II.János Pál pápa üzenete a magyarokhoz:

" Örömmel élek azzal a különleges lehetőséggel, amelyet a televízió felajánlott nekem, hogy néhány nappal magyarországi látogatásom előtt

szívélyesen köszöntselek Benneteket. Ez a köszöntés természetesen mindenekelőtt a katolikusoknak szól, de ugyanakkor szól minden magyarnak is, aki most hallgat engem. Azért küldöm ezt a köszöntést, hogy már most tanúsítsam őszinte szeretetemet, amelyet kiváló nemzetetek iránt érzek. (Ezt az első három mondatot magyarul mondta el a Szentatya a Magyar Televízióban, majd így folytatta:)

Mint látjátok, magyarul tanúlok, hogy a ti nyelveteken köszönthesselek benneteket, kérem elnézéseket az elkerülhetetlen hibákért. Alig várom, hogy köztetek lehessenek, hogy kezet szoríthassunk, hogy tekintetünk találkozzék, hogy meghallgassalak benneteket és szólhassak hozzátok.

Magyarok! Arra van szükség, hogy mindannyian egyetértésre jussatok az igaz humanizmus olyan alapvető értékeiben, mint az igazság, az igazságosság, a szabadság, a kölcsönös tisztelet és a szolidaritás. Olyan értékek ezek, amelyeknek a gyökere a Jézus Krisztus megváltó kegyelme által felemelt és megerősített emberi természetben van.

Magyarországi látogatásom szeretné elősegíteni az egyház és a nemzet újjászületését. Mindkettőhöz kedvező a légkör az országban megerősített új demokráciában: mindkettő képes rá, -és kell is, - hogy kölcsönösen segítse egymást azoknak a nehézségeknek a leküzdésében, amelyek akadályozzák a megkezdett út folytatását. (...)

Magyarok! Krisztus nevében jövök hozzátok! Úgy jövök, mint "Isten szolgáinak szolgája", mint őszinte barátotok, aki mást nem akar, mint bátorítani és támogatni benneteket a nehéz feladatokban, amelyekre mindannyian elköteleztétek magatokat. Látogatásom hozzon megbékélést és kiengesztelődést, hogy a személyes találkozás ünneppé váljék az egész nemzet számára" ..."

+ + + + +

BUDAPEST. A SZEMERE BERTALAN Magyar Rendvédelem-történelmi Tudományos Társaság, a Rendészeti Kutató Intézet és a Rendőrtiszti Főiskola 1991. XI. 19-21-ig az utóbbi épületében TRADÍCIÓ ÉS KORSZERŰSÉG címmel Rendvédelem-történelmi konferenciát tartott, melyre több Magyarországon, valamint 7 az emigrációban élő volt csendőrtiszt és 1 tiszthelyettes is meghívást kapott. A konferencia védnöki tisztségét dr. BOROSS PÉTER belügy-miniszter vállalta.

Egyetemi képesítéssel és rendészeti szakismerettel rendelkező előadók ismertették a magyar rendvédelmi szervek létrehozását, azok tevékenységét az 1848-49-es szabadságharc idején, a dualizmus és a világháborúk kora alatt. Szó volt a rendvédelmi testületek etikai hagyományairól (1867-1945), valamint a határőrségről is. Az előadások után hozzászólásokra és vitára nyílt lehetőség megjelent bajtársaink részére is. A harmadik napra városnézést és a Bűnügyi Múzeum megtekintését terveztek a rendezők.

A konferencián 9 otthonélő, valamint dr. BALLÓ ISTVÁN bs-unk (Cleveland, Ohio, USA.) vett részt. Valamennyien elismeréssel nyilatkoztak az előadások színvonaláról, az előadók felkészültségéről, miért is csak dicséret illeti őket. A résztvevő bs-ak örömmel értesítették a B.L. Szerkesztőjét a feltűnően bajtársias szellemről, melyben a Szemere Bertalan Társaság, a konferencia rendezői és többi résztvevői őket részeltették.

Biztató reményünk, hogy ebben a szellemben, a rendvédelem történetében Testületünk megkapja az őt megillető helyet. Az előadások anyagát 1992 tavaszán kiadják. A következő konferenciát 1992 szept.-ben fogják megtartani. (KGY)

BÉCS (Ausztria). Az ausztriai magyar egyesületek és szervezetek Központi Szövetsége 1991.IX.20-án gr.Széchenyi István születésének 200.évfordulóján emlékünnepet rendezett.Széchenyi szülőházán elhelyezett emléktábla megkoszorúzása után a Városháza nagytermében dr. ZILK polgármester védnöksége alatt magyar és német előadásokon emlékeztek meg a LEGNAGYOBB MAGYARRÓL. Utána a megjelenteket megvendégelték. (B.J.1992. I.24.-)

+ + + + +

GRAZ (Ausztria) A Christiana Hungaria 1991.VIII.25-én Szent István ünnepélyt tartott. A Szentháromság templomban ünnepi szentmisét Ft.NYERS JÁNOS, SDB mondta, s a szentbeszédet Ft.MOLNÁR OTTÓ párizsi lelkész tartotta. Az ünnepi megemlékezés az Erzherzog Johann nagyszálló dísztermében ment végbe, műsoros előadás keretében. A megjelenteket MAYER RUDOLF elnök üdvözölte. Dr. STEINER JÁNOS udvari tanácsos,- aki a steiermarki tartományfőt képviselte és tolmácsolta annak üdvözlését,- méltatta Magyarország ezeréves szerepét Európában. Az ünnepség a Himnusz elénekülésével ért véget. (B.L.1992.I.24.-)

.....

1991.XII.19-én a fenti egyesület ugyancsak a nagyszállóban műsoros karácsonyi ünnepélyt rendezett.Résztvett a tartományfőnök képviselőjében dr. MAITZ KÁROLY képviselő. A vendégeket az elnök üdvözölte. A zeneszámok után a rászorulóknak utalványokat és csomagokat osztottak ki. Az ünnepség a Himnusz elénekülésével ért véget. (KME.M.K. 1991.XII.19.-)

+ + + + +

DÉLAMERIKA

BUENOS AIRES (Argentina) A HUNGARIA EGYESÜLET 1991.V.25-én tartotta meg évi rendes tisztújító közgyűlését, melyet LOMNICZY JÓZSEF elnök vezetett le. A beszámoló és mérleg előterjesztése és elfogadása után, a választást ZOMBORY ISTVÁN, mint korelnök tartotta, ismertetvén az egyetlen jelöltlistát, melyet a közgyűlés egyhangúan megszavazott. LOMNICZY JÓZSEF, már mint új elnök megköszönte a bizalmat és egy-két gondolatot adott a jövő évi tervekről. A megválasztott tisztikarba az alábbi bajtársaink, illetve hozzátartozóik kerültek be: Ügyvezető alelnök:ZÖLDI MÁRTON, alelnök: PAPP JENŐ, számvizsgáló bizottsági tagok: Dr.KASSAY JÓZSEF, dr. ORBÁN LÁSZLÓ, választmányi tag: BAKOS ISTVÁNNÉ, póttag: ZÖLDI MÁRTONNÉ. (Magyar Hírlap 1991 június.)

+ + + + +

ÉSZAKAMERIKAI EGYESÜLT ÁLLAMOK

GARFIELD (N.J.) A Magyar Cserkészszövetség 1991. évi közgyűlésén BODNÁR GÁBOR ügyvezető elnök számol be évi jelentésében az elmúlt két év eredményeiről, melyekből részleteket ismertetünk:

... Most,hogy a cserkészlet otthon is megindult, az itteni szervezet kiegészítette nevét "KÜLFÖLDI" szóval. Most már azok otthon,az itteniek külföldön kötelezik el magukat Isten, haza,embertársak és a magyarság szolgálatára. Ez év februárjában Budapesten a két Magyar Cserkészszövetség hivatalosan is felvette egymással a kapcsolatot. A találkozón testvéri légkörben esett szó a nyitott kérdésekről: névhasználat,alapszabályok, stb. Nem egyesülhetünk! Nekik otthon,nekünk külföldön vannak sajátos feladataink. Ifjúságunk szolgálata külön-külön követel helytállást a két szövetségtől. A genfi világközpont tagságát,illetve szabályait a külföldiek nem vállalhatják, mert az kötelező beolvadást írta elő a befogadó országok cserkészletébe.

Külföldi Magyar Cserkészzet, 1991.

A külföldi magyar cserkészzet az elmúlt két évben is igyekezett négy világrész magyar ifjúsága szolgálatában helyt állni. Idősebbjei boldogan tekintenek az ifjú vezetői gárdára, melynek tagjai szinte kivétel nélkül külföldön születtek, nevelődtek és a mai önző társadalomban árral szemben is vállalják a magasabb eszmények szolgálatát. Ezek a nagyszerű fiatalok adják nemcsak a csapatok, de a felsőbb irányítás majdnem teljes vezetői karát is.

30,000 cserkészkönyvet jelentettek meg Budapesten, a teljesen hiányzó cserkészirodalom pótlására 1989 első hónapjaiban.

1991-ben a Kárpát-medence valamennyi államát bevonták a vezetőképzésbe. 1990 végén Európa, Észak-és Délamerikában, Ausztráliában 81 csapat működött az őket összefogó öt kerületben. A világ legkülönbözőbb pontjain élnek igazolt magyar cserkésztsztek 872, öregcserkészek 634-en, fiú-és leánycserkészek 3396-an, összesen közel 5000 fő. A fiatalság kiváló munkát végez. A csapatok kezdetben DP-gyerekek (a II.Világháború menekültjei), később az 56-osok, manapság az utódállamokból érkezők adják az alapszínt.

Három újabb alkotás: AUSZTRÁLIÁBAN 200,000- értékű táborhely, mely álmország cserkészpark lett. Az ingatlan tehermentes, kifizették. EURÓPAI magyar cserkészpark: 20 holdas területen a központ adományának segítségével. Végül: a CLEVELAND-i cserkészház, mely a város öregcserkészeinek kezemunkáját hirdeti.

Az elmúlt évben megünnepelték a magyar cserkészzet 80. jubileumát Európában, (Coburg), Kanadában (Orono, Ont.), a déli féltekén Ausztráliában és Braziliában. A táborok összlétszáma meghaladta az 1500 cserkészt.

Eddigi eredményeik titka: jó adminisztráció, alapos szervezés, gondos vezetőképzés, sikeres gazdasági irányítás és megfelelő emberek válogatása. A külföldi cserkészzetet a 45 éven keresztül ez vitte sikerre.

Magyarországi cserkészzet 1900 derekán.

Rendkívül nehéz helyzetben, négy részre szakadtan is hatalmasat fejlődik a cserkész mozgalom az elmúlt két év során; (Magyar Cserkészszövetség, Cserkészcsapatok Szövetsége, Leánycserkészszövetség, Európa Cserkészek...)... A jövő "Valós" képének felrajzolásánál a négy évtized lélekmergezése súlyos teherként jelentkezik. Az iskolákban tervezett hitoktatás gondolatát általában elutasítják. Pedig cserkészcsapat alakításához jelenleg a hittan csoportok teremtik meg a legkedvezőbb feltételeket. Ez a tényező mutat rá a falucserkészzet örvendetes erősödésére, nemcsak annak létszámában, de főként annak példás tartalmában. A csapatok száma 300 és a cserkészek száma 20,000 felé közeledik.

A Magyar Cserkészszövetség vezetőképző vezetőtiszte: EDŐCSÉNY ANDRÁS volt fillmorei hallgató, fiatal gárdája élén komoly szervező munkával indul.... A Kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség konferenciájára meghívót kaptak. SZEMERÉDI TIBOR képviselte a Cserkészszövetséget. A háromnapos összejövetel egyik felszólalója ezeket mondotta: "Az ördög sátáni fufanggal tervet szőtt, hogy a Kárpátok alatt kiírta a vallást és a magyar népet. Legjobbainkat elhurcolták. Ezek között volt 129 görögkatolikus-, 20 református-, és 19 római katolikus papunk és a munkácsi főrabbi is, mert a magyarok barátja volt. Bezárták templomainkat. Betiltották a hitoktatást. Azt gondolták, Kárpátalján nem fognak többé sem magyarul imádkozni, sem magyarul beszélni. "

Hatalmas feladat ez, kérő kezüket elfogadni, számukra vezetőket képezni, könyveket küldeni. Vigyázó szemetek reájuk vessétek! Kárpátalja magyarsága életmentéshez kér segítséget!

FILLMORE (N.J.) SÍK SÁNDOR CSERKÉSZPARK. Véget ért a 49. tisztképző tábor. 1991.augusztusában 10 napos cserkésztisztképző táborban vett részt 300 tisztjelölt különböző szinten, kiscserkészvezetői, segéd-tiszi, magyarságismereti és örsvezetői tagozaton. Valamennyien nagyon erős gyakorlati és elméleti kiképzés után vizsgáztak, nemcsak a vezetők, hanem az előadók is: szeretetből, emberségből, s magyarságszolgálatból.

A tábor egyik résztvevője ZSÓTÉR ANDRÁS a tanfolyamon szerzett benyomásait összegezve így búcsúzott: " Nagy batyuval a hátunkon és nehéz szívvel indulunk haza. Lesz mit továbbadni a következő generációnak. Furcsasága ennek az adok-kapoknak, hogy soha nem sikerül az egyenleg. Minél többet adunk, annál többet kapunk vissza. Ez magasztos érzés."

+ + + + +

KANADA

CALGARY (Alberta) A helybeli 73. és a 74.sz.cserkészcsapatok 1992. I.25-én a Szent István teremben tartották meg tábortúzi műsorral egybekötött évi társasvacsorájukat. A kimagaslóan támogatott összejövétel vendégei voltak: JAKAB ISTVÁN edmontoni és TAKÁCS JÓZSEF vancouveri (B.C.) cserkészvezetők, valamint a helybeli egyházi, közösségi és bajtársi egyesületek vezetői.

Az ízletes vacsorát követték az ifjú cserkészvezetők rendezte tábortúzi számok. Ezek alkalmat adtak a fiatalok színes szereplésére, de ugyanakkor a közönséget is bekapcsolták az énekekbe, mely végül is a harmonikus hangulatot megteremtette. A műsor befejeztével a szeretet-körben a cserkészek és a közönség, egymás kezét fogva búcsúztak a viszontlátásig.

A közel 300 fős vacsora tiszta jövedelmét a csapatok az Idaho-ban (USA) tervezett nyári nagytábor költségeire fogják fordítani. Az est megrendezése, és a gyakorlott levezetéséért PINTÉR JÁNOS cscst-et, a csapatok parancsnokát méltán illeti elismerés és dícséret. (KGY).

+ + + + +

ENCYCLOPAEDIA HUNGARICA (Calgary, Alta.,) Az E.H. szerkesztési munkája befejeződött. Az otthoni változásokkal kapcsolatos módosításokat átvezettük. Az 1. kötet legyártásával kapcsolatos tárgyalásokat Alapítványunk vezetősége elvégezte, az előreláthatólag folyó év júniusában készül el. A 4 kötet sötétzöld műbőr kötetést kap, fedőlapok arany nyomással. A kötetek külső méretei 195 x 230 mm., vastagságuk változó. Postázás előtt a tiszteletpéldányra jogosultak és az előrendelők egy-egy cím-visszagazolási kérdőívet fognak kapni.

(25.sz. Tájékoztató, Calgary 1992.január 2.-)

+ + + + +

CALGARY (Alta.,) A CALGARY MAGYAR NYUGDÍJASOK KLUB-ja 15 éves fennállását műsoros előadással ünnepelte meg a Szent István teremben 1991.IX. 22-én. Köszöntőt mondott LAZLOCK GÉZÁNÉ ANNE a Klub szervező vezetője. Az előadás előtt NÉMETH BÉLA jelenlegi karnagy megemlékezett v.KERESZTES LAJOS bs-unkról, aki a Nyugdíjasok Énekkarát életre hívta s vezényelte megannyi sikeres szereplését a közelmúltban bekövetkezett haláláig.

Az Énekkar ezúttal "Az ezeréves magyar nóta" c. összefoglalást adta elő, szebbnél szebb dalokat énekelve. Utána a Klub tagjai "Mili néni" c. - egy "hívatásos" házasságközvetítő - két felvonásos, tréfás jelenetet mutatták be. Szerepeltek:FÖLDESSY MIHÁLYNÉ ANNA a címszerepben, valamint KARANCZ JÁNOS és felesége KORNÉLIA és mások a többi szerepekben. A kö-

zönség lelkes tapsokkal jutalmazta a szereplők nagyszerű alakítását.
Szeptember 29-én vasárnap délben a város magyarsága díszbéd keretében kívánt további sikeres működést a város legnagyobb számú egyesületének. (KGY)

+ + + + +

v.

CIKKEK, NYOMOZÁS BESZÁMOLÓK

Dr. SZALONTAI SÁNDOR

ÚJRA OTTHON...

1991 jul.9-én érkeztünk haza Hollandia-i, de főleg Magyarországi látogatásunkból. Ez a máj.9-től jul.9-ig terjedő 2 hónap izgalmas és fárasztó volt, de felejtethetetlen és soha vissza nem térő élményekkel volt tele. Ezt az érzést, mikor 46 év után újra magyar földre léphettem, talán az erdélyi bevonuláskor érzett lelki ujjongással tudnám összehasonlítani. Nem szégyenlem bevallani, sírtam.

Nekünk még azt a kedvezményt is megadta az Isten, hogy éppen Magyarországon tartózkodhattunk akkor, amikor az orosz megszálló csapatok utolsó részlege is elhagyta Hazánkat, s résztvehettünk és láthattuk azt az örömnepélyt, mellyel úgy Budapesten, mint az ország minden részében - a Kormány diplomatikusan ellenzése ellenére, - a magyar nép ünnepelte szabadságának visszaállítását.

Felkerestük a Hadtörténeti Intézetben Dr. SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténészt, aki igen szimpatikus 35-40 év körüli ember. Megtárgyaltuk, hogy a Csendőrség történetének megírásához milyen forrásmunkákra lenne szükség. Elmondta, hogy a korabeli iratanyag nagyon hiányos, ezért jó lenne, ha mindenki leírná emlékeit a Testületről, a szolgálatról stb. Lényegesnek tartja, ha képet kaphatna pl. a nyomozó alosztály működéséről, létszám, alárendeltségi viszonyok, feladat, stb. Adatokat a cső. tiszti kiképzésről, külön a L.A.-át végzettek, s külön a jog és áll.tud.-i képesítéssel fölvettekről. Ugyancsak a cső. legénység kiképzéséről, a tantárgyak, a kiképzés tartama, iskolatípusok, stb. A muzeum címe: HONVÉDELMI MINISZTERIUM HADTÖRTÉNETI INTÉZET és MUZEUM, BUDAPEST, I. Ker. Kapisztrán tér 2-4. H-1250.

Debrecenben megnéztem a volt cső.laktanyát. Alig ismertem rá. Még egy emeletet ráhúztak, ami a homlokzatot teljesen megváltoztatta. Magán és városi hivatalok vannak benne. Régi irodámba nem tudtam bemenni, mert zárva volt. Megnéztem a "Pavillon" laktanyát is, a környék egyik legrégebb honvéd laktanyája. Itt szolgáltam, mint önkéntes. Minden további nélkül beengedtek. Egy katona kíséretében megnéztem volt szálláskörletemet. A napossal és az odacsődült katonákkal barátságosan elbeszélgettem. Mondták a katonák, hogy már nem sokáig lesznek ott, mert a város átveszi az épületet és atomkísérleti telepet létesít belőle.

A katonák öltözete kihajtott khaki zubbony és pantallo, simlideser bocskai sapka. Az utcán oldalfegyver nélkül járnak, némelyik sapkát sem visel. Tisztelgést nem tapasztaltam. A rendőrök szürke egyenruhában és tányérsapkában járnak, általában kettesével. Pisztolyt viselnek és gumibotot hordanak. 1945 után rettegtek a rendőroktól, most pedig senki sem fél tőlük. A sok megrázkódtatás után majd csak kialakul egy normális állapot.

Debreceni tartózkodásomra a VII. Nemzetközi Katonazenekari Fesztivál műsora tette föl a koronát. Hiszen ez a város nőtt a szívemhez. Itt voltam egyetemista, itt szolgáltam, mint önkéntes és a csendőrségi szolgálatom egy részét is itt teljesítettem. A négy napig tartó zenés feszt

tivál-on jun.29-én vettünk részt, melyen a magyar katonai zenekarok mellett külföldről jött jobbnál-jobb katonai zenekarok is szerepeltek a debreceni néptáncgyüttesek fellépésével tarkítva.

A magyar zenekarok is mind kiváló benyomást tettek rám. Tányérsapkájuk volt és khaki öltözetük. Nagyon fegyelmezetten és katonásan mozogtak. Mind olyan indulókat játszottak, amiket én is ismertem, amikre én olyan sokat meneteltem. Tehát nem idegen, vagy kommunista szerzeményeket. S mikor ott felvonultak, az a 40 és egynéhány év, mintha csak egy rossz álom lett volna...

+ + + + +

Dr.SZALONTAI SÁNDOR és FELESÉGE
az Andrássy út 60. előtt Budapesten
1991 június havában

+ + + + +

A következő cikket Dr. FÁY ISTVÁN, a kiváló kanadai közíró és a KANADAI MAGYARSÁG közismert munkatársa írta, aki abból a nemzedékből származik, aki a M.Kir. Csendőrség működését személyesen ismerte és amit írt tapasztalatai alapján írta, nem pedig holmi mende-mondák, vagy félrevezető propagandáiratok hasábjairól másolta.

Cikke megjelent a KANADAI MAGYARSÁG 1992.II.8-iki és a MAGYAR ÉLET (Ausztrália) 1992.II.13-iki számaiban is.

A hazai MAGYAR ÉLET 1992.feb.13-iki száma eredetiben hozta le cikkét.

A Testületünk nevében köszönetet mondunk a mellettünk való kiállításáért.

A Szerkesztő.

Elégtétel?

Fáy István

Legyen ez az írás tiszteletadás a *Magyar Királyi Csendőrségnek*, alapítása 111-ik évfordulója alkalmából és jókívánság a régvárt örömhírhöz, hogy a *Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága a Testületet azonnali hatállyal feloszlató és megbélyegző 1690/1945. sz. miniszterelnökségi rendeletet alkotmányellenesnek és érvénytelennek minősítette*. Ezzel végleg megszűnt az elhomályosító árnyék, mely tagjait egyéni magatartásuktól függetlenül megfosztotta állampolgári jogaiktól, megélhetésüktől — és ami a legfontosabb — becsületüktől is.

A kormány 112/1991 (szeptember 12) rendelete alapján a csendőrség volt tagjai és hozzátartozói viszszerenyték nyugdíj jogosultságukat, a nyugdíjkiegészítést, valamint a közszolgálatban eltöltött idő beszámítását.

Az inkriminált 1690/1945 számú rendelet ugyanis nem valamely cselekményt, vagy mulasztást büntetett ezzel, hanem pusztán azt a tényt, hogy valaki tagja volt a testületnek. Tehát minden nemzetközi egyezmény felrúgásával, kollektív büntetéssel sújtott hazájukhoz és esküjükhöz hűségese, köteleességüket teljesítő ezeket.

A kollektív felelősséget kizárólag a csendőrséggel, a volt magyar királyi Fegyveres Erők egyik tagjával szemben alkalmazták, mely sok koncepció persze, halálos ítéletet és más megtorlásokat hozott. Itt azt is meg kell jegyezni, hogy a kollektív bűnösség és felelős-

ségrevonás elvét, s gyakorlatát a mai magyar Országgyűlés túlnyomó többsége elutasítja.

Fent ismertetett és régen csendékes rendelkezés, mely részleteiben a *Csendőr Bajtársi Levélben* jelent meg, nagy megnyugvást hozott nemcsak a *Bajtársi Közösség*, hanem minden tisztességes magyar számára. *Dr. Kiss Gyula*, a Testület központi vezetője nem is késlekedett, hanem igen úri hangú levelet intézett Antall József miniszterelnökhöz, melyben többek között az alábbiakat írta: „*Megannyi idős, sok beteg bajtársunk és hozzátartozóik nevében ezúton fejezem ki mindannyiunk hálás köszönetét a kormánynak és a Miniszterelnök Úrnak, hogy a volt csendőröket évtizedeken át megbélyegző kollektív erkölcsi megkülönböztetés és anyagi hátrány véget ért, s a törvényesen járó illetményeik kiutalásának nincs többé akadálya.*”

Kötelességüket a legjobb tudásuk szerint teljesítő bajtársak és a Testület tönkretételét, megalázását jelentette a bolsevizmus lelki és fizikai szadizmusa 46 éven át. Egy ördögi rendszer bosszúja volt ez. Véleményem szerint ilyen esetben a rehabilitációért — mely azt jelenti, hogy az új rendszer elítéli ártatlan emberek meghurcolását és az ellenük elkövetett bűncselekményt —, nem jár köszönet. Azok viszont bocsánatkéréssel tartoznak, akik ezt a gáztettet most igyekeznek jóvátenni. Ettől függetlenül tökéletesen egyetértek dr. Kiss Gyulá-

val, mert levele erkölcsi fölényét és a testület mentalitását bizonyítja.

A nyugati világban megjelenő magyar nyelvű, liberális sajtó évtizedeken át mindent megtett, hogy kedvében járjon a hazánkat tönkretévő bolsevista bűnözőknek. Ezért állandóan napirenden tartotta a csendőrség elleni alaptalan vádaskodást. Rövid úton azzal intézte el, hogy „náci” alakulat volt. Ezeknek ugyanis mindenki „náci”, aki nem kommunista, vagy legalábbis nem tolja az anarcho-liberalizmus szekekrét. Éppen ezért olvasóim felvilágosítására röviden ismertetem a csendőrség 64 éven keresztül (1945-ig) végzett munkáját, mely a háború után lehetetlenné vált szülőhazánkban, de annál nagyobb lendülettel folytatódott az emigrációban.

1849 után zsoldárok örködtek hazánk közbiztonsága fölött, de hamarosan bebizonyosodott, hogy nincs megfelelő felkészültségük sem szellemi, sem fizikai sfkon a felelősségteljes munkához. 1867 után végül, a kiegyezés csendesebb éveiben mind sürgetőbbé vált egy új, cselekvésképebb fegyveres biztonsági szerv felállítása. Így 1881. február 14-én hivatalosan megalakult a *M. Kir. Csendőrség*. Kezdősebeségét a legkiválóbb szakemberek adták meg, akik igen magas követelményeket támasztottak a jelentkezőkkel szemben. Az eredmény nem is maradt el, úgyhogy a Testület Európa-szerte a legnagyobb tekintélyt vívta ki.

Feladatuk az ország polgárai életének és vagyonának védelme mellett, az

államfelforgató elemek szemmel tartása, azonkívül az európai országok közbiztonsági szerveivel való együttműködés lett, amit maradék nélkül teljesítettek.

Speciális szolgálatuk, a nemzetvédelem különösen a Tanácsköztársaság rémuralma után vált rendkívül fontossá, mikor az egyharmadára zsugorodott, hatalmas jóvátétel fizetésére kötelezett ország szellemi és erkölcsi építésének zavartalanságát kellett biztosítani. Ezért vádolták őket azzal, hogy kizárólag a rendszer parancsának végrehajtói. Ez a rosszindulat-szülte rágalom azoktól származott, akik 1919 után is visszasírták a Károlyi Mihály és utóda, Kun Béla által teremtett politikai és gazdasági bizonytalanság vákuumának harácsolási lehetőségeit, amit nem átalítottak „demokráciának” nevezni.

Arról természetesen megfeledeztek, hogy a magyar csendőr kizárólag a *rend* védelmezője volt, nem pedig egy *rendszeré*. A kettő közötti különbség pedig igen nagy. Ezt bizonyítja, hogy a testület tagjai nem voltak sem választók, sem választhatók. Nem lehettek politikai pártok tagjai. Kizárólag világnézetük: a magyarsághoz és kereszténységhez való ragaszkodás és hűség kötötte őket.

Soraik népünknek a legjobbjaiából kerültek ki, a földműves rétegből. A csendőrséghez való felvételük elsősorban nemzethűségük és megbízhatóságuk, azonkívül szüleik és környezetük emberi magatartásától függött. Mindezen felül csak kiváló minőségű tisztek jelentkezését fogadták el, aki katonai szolgálata

idéjén nem kapott tenyítést. Felvételük után kezdődött a kiképzés, melyhez rendkívüli fegyelem, akarakterő, munkabírás és fogékonyság kellett, hogy az elméleti és gyakorlati tárgyakat képesek legyenek megtanulni.

Sikerrel letett vizsgáik után kezdődött a szolgálat. Aki összetéveszti a kötelesség teljesítését a kegyetlenséggel, az feltétlenül anarchia felé hajló széplelek. Ilyenek ásták alá a nemzet szellemét. Ma is halljuk a vádat, hogy a belügyminisztérium hatáskörébe tartoztak. Ez igaz, de ez csak adminisztratív kötdést jelentett, mert fegyelmileg a Honvédség jurisdicciója alatt álltak. Akik nem gondolkodnak, vagy nem képesek tárgyilagosságra, ezért kiabálják még ma is, hogy az uralkodó osztályt, s a „náciakat” szolgálták. Ilyenek szíves figyelmét felhívom a tényre, hogy Magyarország belügyminisztere a második világháború előtti és alatti évek folyamán Keresztes-Fischer Ferenc volt, akit bárminek lehetett nevezni, csak éppen fasisztának nem.

1944-ben az alakulat száma hozzávetőlegesen 22.000 főt tett ki. Ezek a hős magyar fiúk az utolsó, tragikus évben bizonyították be áldozatkészségüket hazánk védelmében. Különösen az Erdőkárpátok véres harcaiban és Budapest ostrománál. Nem ismerték a megadást. Hagyományaink és a magyar nép védelmében feláldozták életüket minden habozás nélkül. Egy részük Buda romjai alá temetkezett, pedig tudták, hogy mindennek vége, de ezt kívánta az eskü és a becsület. 7000 áldozta életét, hogy a bolsevista méltelytől megvédje szülőföldünket.

Akik a bukás után otthon maradtak, azokra az akasztófa, az agyonverés, a börtön, legjobb esetben az internáló tábor, vagy az évekig tartó rendőri felügyelet várt, melyet súlyosbíttott megalázásuk. Mégsem háborogtak, hanem tették, amit tudtak és munkájukkal bizonyították, hogy különbek a többiekénél. Ez a megalázó sors a „szövetségesekek” győzelme esetén várható volt, mert a Moszkvába menekült kommunista patkányok már 1937-ben halálra ítéltették őket a Politbúróval. Végzetük be is következett, amikor dálnoki Miklós Béla, az egykor ünnepezt Gyorshadtest parancsnoka, Moszkva hú kiszolgálója megalakította az ideiglenes magyar kormányt Debrecenben, 1944 decemberben. Első dolga volt a Csendőrség feloszlatása és megbélyegzése.

Nem ismerem az emigrációba kényszerült bajtársak létszámát, de azt gondolom, hogy 1500-2000 került nyugatra. Ők ápolták tovább a testvérségre épült hagyományos szellemet, a *Bajtársi Közösség* keretében. Ezenfelül minden magyar megmozdulás oroszországnak részét a vállalkra yették. Ma is azt teszik, akik még élnek, pedig nincs közöttük aki 70 éven aluli lenne. Magyarságtudatuk és szervezési készségük állította őket a magyar egyházak és egyesületek felelős pozícióiba. Nem ismertem közöttük egyet sem, aki a demagógia és a melldőngetés híve lett volna. Ehelyett senki nem hozott a hontalan magyarságért olyan nagy anyagi áldozatot, mint a *csendőő*. Nem is beszélve évtizedek megszakítás nélküli munkájáról. És mindezek felül megszervezték az otthon szűkölködő idős,

munkaképtelen bajtársaik és az özvegyek szeretetszolgálatát. Erre legjobb példa: itt ahol én élek, egy 80 éves csendőő-asszony minimálisan évi 20 csomagot küld a rászorulóknak.

Íme a példa! Ilyenek a „náci” magyar csendőőök, a „brutális fenevadak”, ahogy a liberális, számunkra teljesen idegen baloldali magyar nyelvű sajtó titulálja őket. Mindegyikük küzdelmes, hosszú munkás évekre tekint vissza és nyugodt a lelkiismerete, mert megtette emberi és magyar kötelességét.

Végül most, a négy és fél évtizeden át kitalasztottak teljes jogú magyar állampolgárok lettek. Ez a tény kétségtelenül megnyugtató, de a rehabilitáció számukra — akik legnagyobb részben elhunytak már, vagy a sírjuk szélén állnak — nem elégtétel. Annál is inkább nem az, mert csak ígéret, s nem lehet tudni, hogy a törvény végrehajtói mikor juttatják el nekik a koldusgarasokat, melyektől életük legnagyobb részében megfosztották őket.

Ennek ellenére is kaptak egy nagyon jelentős elégtételt, mely sokkal többet

számít néhány száz forintnál. Kevesen tudnak még erről is, de a megvalósulás máris küszöbön áll. Arról van szó, hogy szülőházánkban a bűnözés olyan méreteket öltött mellyel a kiképzetlen „demokratikus” rendőőrség képtelen megbirkózni.

Van viszont odahaza még néhány gondolkodó fő, aki rájött, hogy egyetlen megoldás egy új karhatalom szervezése, az egykori csendőőrség mintájára és elvei szerint. Persze nem az eredeti nevéen, mert azt a Nagykőrűt és környéke mocsarában tenyésztők, az egyprofilú baloldali maffia előtt így említeni széntségtörés lenne. Érdekes azonban, hogy a szervezés ilyen formában való megvalósítását ezek sem akadályozzák. Kizárólag azért, mert saját érdekeik védelmét látják ebben.

Magam részéről ezt tekintem a legteljesebb elégtételnek és tekintsék ennek csendőő-bajtársaink is, akiknek hátralévő éveire Isten gazdag áldását kérjük a 111-ik évforduló alkalmából.

VISSZATÉRTEM BUDAPESTRE.

A Honvédelmi Minisztérium osztályaiban visszamaradt un."szűkebb törzs" 1944 nov.utolsó napjaiban parancsot kapott, hogy legkésőbb dec. 2-ig el kell hagyniok Budapestet és be kell vonulni a hátrább fekvő ki-telepítési helyre, Gyepü 2-re, ahol a munka folyik tovább. A Fővárosban csupán a harcoló alakulatok maradtak vissza.

Dec.2-án a kora reggeli órákban cső.gépkocsival és egy vezetővel magam is útbaindultam Gyepü 2-re, azaz Perényre, Szombathely közelébe, csúnya, hideg, havas, esős időnk volt.

Budapest határához érve kiszálltam a kocsiból és megcsókoltam az annyi könnyel, vérrel és verítékkal áztatott piszkos, sáros, áldott magyar földet és csupán annyit mondtam: " Ide csak egyenruhában térek vissza! "

Azóta majd fél évszázad telt el és én nem tértem vissza, se egyenruhában, se polgári ruhában. Az utóbbi években azonban egyideig szinte elképzelhetetlen változás ment végbe az otthoni és az európai térségben. Csak így történhetett meg, hogy okt.22-én meghívót kaptam Budapestről. A Rendőrtiszti Főiskolán elhelyezett Szemere Bertalan Társaság nagyon udvarias formában meghívott egy nov.19-20 és 21-én tartandó konferenciára. Elszállásolás és étkezés tekintetében az ő vendégük lesznek, kíséret is vihetek magammal és hangsúlyozták a megjelenés fontosságát. A válasz egy percig sem lehetett más: megyek.

A meghívásban kiváló alkalmat láttam, hogy a Honvédelmi és a Belügyminisztériumban az illetékes urakat felkeressem és személyesen tudjak tájékozódni igazolási ügyünk állásáról.

Egy közben felfedezett vérző gyomorfekély azonban majdnem kétségessé tette az utat. Néhány napi kórházi és utókezeléssel annyira rendbehoztak, hogy nov.8-án orvosomtól megkaptam az engedélyt és így 16-án orvosi jótanácsokkal, tilalmakkal és egy tarisznya gyógyszerrel ellátva útba indulhattam. Másnap már Budapesten voltam, a leendő konferencia helyén, a Rendőrtiszti Főiskolán. Itt volt a kényelmes elszállásolás, a bőséges jó, változatos ellátás is.

A Rendőrtiszti Főiskola Budapesten a Farkasvölgyi út 12-szám alatt van. A hallgatók között sok a nő. Az előzetes felvételi vizsga kötelező. Tartama: nem-katonaviselteknek 4 év, a katonaviselteknek pedig 3 év. A kiválóan végzetek főhadnagyként, a többi hadnagyként kerül ki. Jelenleg 5 szakon folyik a tanítás.

A Rendőrtiszti Főiskolán kapott elhelyezést a "Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság" is. A Társaság objektív alapokon áll és a magyar rendvédelem igaz - a napi és pártpolitikától mentes - történetével foglalkozott a 3.konferencia. Kb. 100 meghívott volt. Az előadók kiváló szakemberek voltak és a Társaság célkitűzéseinek megfelelően "Tradíció és Korszerűség" szellemében, főleg az elmúlt idők rendvédelmével és rendvédelmi szerveinek kérdéseivel foglalkoztak. Volt azonban olyan előadás is, melynek tárgya korszerűsítési és katonai kérdés volt. Jól esett hallani, hogy ott, ahol az előadás tárgyának megfelelően a Csendőrséget is meg kellett említeni, azt az előadók mindig elfogulatlanul, tárgyilagosan tették.

Nov.19-én, a hazaárulások keretében magam is felszólaltam. Ismertetem többek között a márc.19-iki német megszállás végzetes következményeit, Testületünknek az útasításokban tiltott szolgálatokra való igénybevételét és tiltakozásainknak eredménytelenségét. A megszállók parancsainak végrehajtása során a helyzet néha már őskori állapotokra emlékeztetett: " vagy én ölök, vagy engem ölnek meg."

A továbbiakban hangsúlyoztam, hogy a csendőr katona volt, a kapott parancsot végre kellett hajtania és hogy nem lehet sem a Testületet, sem az egyes csendőrt felelőssé tenni.

Befejezésül, úgy a magam, mint a megjelent 7 bajtárs nevében megköszöntem a megtisztelő meghívást, mely még egy évvel ezelőtt is elképzelhetetlen lett volna, s további sikeres munkát kívántam a Szemere Bertalan Társaságnak.

A harmadik napon nem vettem részt a napi programban, mivel a Honvédelmi és a Belügyminisztériumban az igazoló bizottságok elnökeit kerestem föl. Mindkét helyen alkalmam volt hosszabb megbeszélést folytatni az illetékesekkel és így személyesen meggyőződni a feladat nagyságáról.... A munka tehát folyamatban van, azonban, amint a két minisztériumban és másutt is tapasztaltam, az előbbrejutást nagyon hátráltatja, az immár félévszázados teljesen ismeretlen anyag és a régi szabályzatok hiánya. A tisztánlátást pedig nagyon megnehezíti a kezdettől folyó gátlástalan propaganda.

Ezért, Csendőr Bajtársaim, a kapott jótanácsok alapján én is azt kérem Tőletek, hogy vegyetek igénybe minden elérhető otthoni lehetőséget, (sajtó, rádió, személyes kapcsolatok stb.), hogy az igazságot, a leplezetlen tiszta igazságot, minél szélesebb körben megismertessük és a csendőr katona-voltát minél szélesebb körben hangoztassuk.

Zavaros a kép atekintetben is, hogy a közbiztonsági szolgálatot teljesítő cső. katonának tekintendő-e, vagy sem. A csendőrnek a Testületbe való belépés, illetve átlépés (tiszték a honvédségtől) alkalmával KÉT esküt kellett tennie: honvéd és csendőresküt. A cső.esküben még külön is megfogadta, hogy..." mint katona pedig a haditörvények és szabályok szerint teljesíti kötelességeit..."

A H.M. és B.M. által kiadott Szolg.Útasítás 40§, 295 p. szerint pedig: " A Szolgálatban álló, vagy szolgálati minőségben fellépő csendőr ugyanazokkal a törvényes jogokkal van felruházva, amelyekkel minden katonai őr bír és ezenkívül a törvénynek a polgári hatósági közegekre kiterjedő külön oltalmában is részesül..."

A 2.§ 6 p. szerint: " A Csendőrség legénységi egyénei és tisztjei a honvédség hasonló rendfokozatú, illetőleg állománycsoportba tartozó egyéneivel egyenlő rangúak..."

A 3.§ 14 p. szerint: " Csendőregyének által elkövetett bűncselekmények elbírálása a katonai büntető törvények alapján történik..." Stb., stb.

Nem lehet tehát vitás, hogy a közbiztonsági szolgálatot ellátó cső. katona volt és így igazolási ügye a katonai igazoló bizottság elé tartozik.

.....

Majd fél évszázad után tértem vissza ismét Budapestre. Nem egyenruhában ugyan, hanem polgári ruhában. Szeretném hinni, hogy ennek a visszatérésnek,- a jelenlegi körülmények között,- van olyan jelentősége, mint az egyenruhásnak lett volna annak idején. Egy más Budapestet találtam és ez érthető is. A letűnt félévszázad anyagi, erkölcsi és szellemi pusztítása nem múlt el nyomtalanul. De vannak komoly jelek is, melyek

tisztulásra mutatnak. Mert úgy van ez a mi életünkben is, mint a nagy természetben, ha elmúlik a vihar, kitisztul az ég és a folyók visszatérnek medreikbe.

Hisszük, hogy a pártos történetírás ideje is elmúlt már és a magyar történetírás és szemlélet is visszatért az egyetlen elfogadható alapra, a napi és párt-politikától mentes objektív alapokra. És ha ez megvan, akkor a Magyar Királyi Csendőrség és a Magyar Csendőőr helye ismét ott lesz a magyar történelemben és a magyar társadalomban, ahol volt a nagy földindulás előtt.

Ehhez kérjük Hadurunk segítségét és ezért dolgozunk!

+ + + + +

VI.

A MUZEUM HÍREI

Dr. SZALONTAI SÁNDOR gondnok, kurátor jelentése 1992.II.5.-én:

Az ősszel több hétvégi magyar iskola meglátogatta a Muzeumot, a Magyar Ház ARANY JÁNOS iskolája az alábbi köszönő levelet küldte:

" Kedves Gabi néni és Sándor bácsi! Nagyon szépen köszönjük, hogy feláldozták az idejüket azért, hogy mi megismerhessük multunkat. Ne haragudjanak, ha nem úgy viselkedtünk, mint ahogy kellett volna, de azért nagyon sok mindent megjegyeztünk. Még egyszer köszönjük szépen kedveségüket és reméljük, hogy jövőre is lesz alkalmunk meglátogatni a Muzeumot.

Hálás köszönettel az Arany János iskola tanulói nevében a III.osztály: Bánhegyi Dominique, Német Tera, Hornok Rita (a többiek neve a túloldalon).

Nagyon sokan örülnek, hogy itt van a Muzeum, s az itteni fiatalságnak van így alkalma régi emlékeket megnézni. "

..." A múlt évben baleset történt a Múzeumban. A Szathmáry Emlékfal alatt csőrepedés történt és két szekrény beázott. Több könyv nagyon meg rongálódott. Kb. 5 Csendőrségi zsebkönyv és más könyvek. Ezeket a könyveket, - mivel a Muzeumban nincs fűtés, - hazahoztam és a légfűtés ablaka alá tettem, hogy száradjanak meg. Azután meglátjuk, mit tudunk velük csinálni. Főleg a kúlalakra rongálódtak meg, meggömbültek, penészesek lettek, stb., de azért mind olvasható, használható maradt. Most az összes szekrényeket be fogjuk vonni átlátszó nylon, vagy plasztik borító lapokkal, hogy a jövőben ilyen kár ne érjen bennünket. "

1992.II.15-én: a Muzeumban lévő kórházi felszerelés kb.90%-át e hó 7-én és 10-én 3 csomagban 22 kg.súlyban elküldtük Debrecenen keresztül Nagyváradra esetleg más kórházaknak, az általam ismert úton. Temérdek injekciós tű, sebész-kés, cserélhető pengével, több száz penge. Francia orvosi műszergyárból kaptuk, mind sterilen vannak becsomagolva. Kb.8 hét múlva érkezik meg Debrecenbe. A szállítást a Muzeum fizette.

A Muzeumban a beázott részt már szépen rendbehozták.

+ + + + +

VII.

BEL- ÉS KÜLFÖLDI SAJTÓHÍREK

AUSZTRÁLIA
MAGYAR ÉLET

Melbourne (Victoria 3162) 1991.XII.12-iki számából:

Az AUSZTRÁLIAI MAGYAR SZÖVETSÉG levele dr. ANTALL JÓZSEF miniszter-
elnöknek:

Részletek:

Mélyentisztelt Miniszterelnök Úr!

A Magyarok Világszövetségének újjászervezési kísérlete nálunk nagy port vert fel, mert megítélésünk szerint az javarészt nem más, mint a régi szervezet átmentése. Ezzel kapcsolatban az ausztráliai magyar szervezeteket összefogó Ausztráliai Magyar Szövetség a mellékelt nyilatkozatot tette közzé a világ magyarsága körében. Az erre kapott vélemények és válaszok meggyőztek minket arról, hogy a külföldön élő többi magyar szervezet többsége is hasonló véleményt alakított ki.

Ezért kérjük Miniszterelnök Urat és a magyar kormányt, hogy

- 1./ hasson oda, hogy a jelenlegi Magyarok Világszövetségét oszlassák fel, s vagyonát zárolják. Hívjon létre egy előkészítő bizottságot, mely felmérné és meghívna az országon belül működő hazafias szervezeteket, amelyeknél az otthoni magyarság képviselése jó kezekben van, továbbá a határokon kívüli bone fide szervezeteket, amelyek alapító tagjai lehetnek az ÚJ Magyarok Világszövetségének.
- 2./ Készítsen alapszabálytervezetet és küldje meg véleményezésre az érdekelteknek. A jó együttműködés érdekében lényegesnek tartjuk, hogy az otthoniak, az elszakított területen élők és a külföldi magyarság megfelelő súllyal vegyen részt a Magyarok Világszövetsége irányításában,
- 3./ jelölje meg az alakuló kongresszus összehívásának időpontját, a kellő előkészítés miatt is, 1992 nyári hónapjai egyikében.
- 4./ foglalja be a költségvetésbe az előkészítés és a kongresszus zökkenőmentes lebonyolításához szükséges kereteket.

Bízva kérésünk méltányos mérlegelésében, maradunk Miniszterelnök Úr iránt őszinte ragaszkodással:

FADGYAS LÁSZLÓ

az A.M.SZ. elnöke.

A levél tartalmával teljes mértékben és egyhangúan egyetértettek az A.M.Sz. tag-
szövetségei.

+ + + + +

Az 1991. XII. 26-iki számból:

MEGALAKULT AZ UKRAJNAI MAGYAR DEMOKRATA SZÖVETSÉG.

A kárpátaljai Magyar Kulturális Szövetség, a Lvovi Magyar Kulturális Szövetség, valamint a Magyarok Kijevi Egyesülete, nemzetiségi, kulturális tevékenységet is kifejtő politikai-érdekvédelmi szervezetként Kijevben megalakította az Ukrajnai Magyar Demokrata Szövetséget.

Az alapítók hiszik és vallják: az Ukrajna területén működő magyar szervezetek tevékenységét össze kell hangolni, sikeresebbé téve ezzel a

nemzeti érdekek megvalósítására irányuló törekvéseket.

Az ungvári székhelyű szövetség alapszabályzatában kinyilvánítja: az UMDSz érdekvédelmi és aktív politikai tevékenységet kifejtő társadalmi szervezet, célja az Ukrajnában szövetségbe tömörült magyarság általános jogi és érdekvédelmi képviselője.

Az UMDSz leszögezte: az Ukrajnában élő magyar kisebbség az egyetemes magyarság szerves részének tekinti magát. A Szövetség szoros kapcsolatot kíván kialakítani az anyaországban és másutt működő magyar társadalmi és politikai szervezetekkel. (Stumpf Benedek András.)

+ + + + +

EURÓPA

NÉPSZABADSÁG (Budapest, 1991. IX. 13. -) (Levelek a Szerkesztőhöz:

Kik voltak a bűnösök?

Nagyon kérem Kóváry E. Pétert, a CSENDŐRSORS c. aug. 23-án megjelent cikk íróját, hogy a jövőben ne emlegessen bennünket, csendőröket, s hagyja, hogy még hátralévő éveinkben nyugodtan élhessünk. Nem kell ma már félni a 80-90 éves volt csendőröktől, ma már nem bántanak senkit. Nem kértünk mi semmiféle segílyt, de még nyugdíj-kiegészítést sem.

Szerintem az volt a legbűnösebb kommunista, aki annak idején a magyar közbiztonságot, a magyar csendőrséget szétzúzta.

Nekünk nem az volt a főbűnünk, hogy a zsidókkal "bajlódtunk", - igaz, ezt is parancsra. - Akik a szabályzattól eltértek, azok ma már nincsenek az élők sorában. A mi főbűnünk az volt, hogy a kommunizmus nem tudott Magyarországon gyökeret verni. Azért kellett a közbiztonságot szétzúzni, hogy ők a zavarosban halásszanak. Az is igaz, hogy a nyilasok eszköznek tartottak bennünket és ezzel sajnos sokan nincsenek tisztában. Ráadásul bennünket, volt csendőröket is menesztettek, megvonták tőlünk a nyugdíjat, bújkálnunk kellett, sokunkat elfogták, s Oroszországba küldték, ahol rosszabb sorsunk volt, mint a hadifoglyoknak. Idehaza csak lapátos munkát vállalhattunk, s amikor látták, hogy becsületesebben dolgozunk, mint sok elvtárs, már annyira megbíztak bennünk, hogy irodába kényszerítettek.

Tudjuk, hogy a mai nemzedék retteg tőlünk, mert a kommunista szülők a gyermekeiknek mindenféle elrettentőt meséltek rólunk, pl., hogy apátlan, anyátlan gyermekek voltunk. Pedig éjjel, ha meghallotta a csendőrzárőr nehézkes lépteit a lakosság, nyugodtan hajtotta fejét alvásra, csak a gazembereknek kellett rettegniük.

MOLNÁR ERNŐ

Boglárlelle

+ + + + +

PESTI HÍRLAP (Budapest) országos gazdasági, közéleti hetilap 1991. XII. 29-én megjelent számában (amerikai kiadás) bejelenti, hogy "Társultunk az Európai Közösséghez". A megállapodásokat Brüsszelben az E.K. részéről Hans van den Broek holland külügyminiszter soros elnök és Frans Andriessen bizottsági alelnök, míg magyar részről dr. ANTALL JÓZSEF miniszterelnök írták alá.

Az aláírás előtt dr. ANTALL megköszönte az E.K.-nek, hogy lehetővé tették a megállapodás megkötését, majd felhívta a figyelmet arra, hogy Magyarországnak "komoly esélye" van valamikor 1996 és 1999 közötti időszakban, a külső és belső tényezők függvényében az E.K.-be való felvételre, Ugyancsak egyezményt írtak alá Csehszlovákia és Lengyelország képviselői is.

+ + + + +

ÚJ MAGYARORSZÁG, II.évf.9.sz. Budapest 1992.I.11.-i szám: Eredetben hozza Nt.TÖKÉS LÁSZLÓ királyhágómelléki (Erdély,Románia) ref.püspök Nagyváradon,1992.jan.8-án kelt "TOVÁBB ÉL ÉS MŰKÖDIK A SECURITATE" c. nyílt levelét,melyben a hatóságok,a külföldi demokráciák elvbarátai és testvérei segítségét kéri.

A KIRÁLYHÁGÓMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET Nagyváradon, 1992.jan. 9-én az alábbi ÁLLÁSFOGLALÁST adta ki:

" Két hónappal ezelőtt TÖKÉS LÁSZLÓ püspök feljelentést tett a Bihar megyei rendőrségnél halálos fenyegetést tartalmazó névtelen levelek tárgyában. A legsúlyosabb fenyegetést tartalmazó levél szerzői "Avram Iancu fiainak" (Fil lui Avram Iancu) titulálták magukat.

1991 decemberében magukat "Népbíróságnak" (Tribunalul Poporului) nevező levélírók halálra ítélestről értesítették püspökünket,közölve,hogy 150,000 dolláros vérdíjat tűztek ki a fejére.

Egyházunk vezetősége és népe fokozódó aggodalommal szerez tudomást ezekhez hasonló,fiktív,vagy éppen valós illegális csoportosulásokról,különösen képpen,ha arra gondol,hogy egyes sovinszta szennylapok (pl.Phoenix) nyíltan is népszerűsítették már az un.Hazafias Gárdák (Garzi Patriotice) obskurus felhívásait.A névtelenségbe burkolózó feladók leveleiben megjelenő fenyegetések és ítélezések nagyon is emlékeztetnek egyes Frontos és Vátras parlamenti képviselők népünk,egyházaink,személy szerint püspökünk elleni féktelen és gyűlölködő kirohanásaira és azoknak közvetlen lecsapódását is jelentik.

Egyházunk megdöbbenéssel tapasztalja,hogy miközben püspöke a román-magyar és általában az etnikai és felekezeti megbékélésért küzd, - legutóbb a Megbékélés Útját szervezte meg Temesvárról Menyőbe -,akkor egyes földalatti,valamint politikai legitimitást és a teljes nyilvánosság előnyeit élvező parlamenti körök hadjáratot folytatnak személye ellen, a '89-es temesvári eseményekben betöltött tagadhatatlan szerepét is igyekezték lejáratni ezáltal.

Corneanu Nicolae temesvári metropolitával, valamint Neumann Ernő temesvári főrabbiával egyetértésben,egyházunk súlyos kételyeit fejezi ki a temesvári perben hozott felmentő ítéletekkel szemben, az előbbieket összefüggésében hozzátéve,hogy egyes temesvári felmentettek szabadon bocsátása amellet,hogy arcúlcsapása a tiszta forradalmi eszméknek, közvetett fenyegetést jelent - többek között - egykori üldözöttjük, Tökés László számára.Látszólag mellékes,de valójában jelzésértékű esetnek ítéljük azt is, hogy nemrégén, Félix-fürdőn a helyi rendőrség zaklatással sújtotta Tökés László orvosát és kezelőszemélyzetét, "hazafias cselekedetnek" (act de patriotism) minősítve püspökünk -névtelen- feljelentését,autóbalesete nyomán szükségessé vált kezeltetésének akadályoztatását.

A felsorolt negatív jelenségek,a püspökünk "halálra ítéléséig" terjedő fenyegetések Egyházunk vezetőségét arra készítetik,hogy nyilvánosan fellépjen Tökés László védelmében, és ugyanakkor kérje országunk illetékes hatóságaitól a jelzett esetek és megnyilvánulások lelkiismeretes kivizsgálását,valamint püspökünk személyi védelmét.

Nagyvárad, 1992.január 9.-

+ + + + +

GONDOLATOK A CSENDŐRSÉG INTÉZMÉNYÉRŐL:

(Részletek)

A világszerte levitézlett marxizmus-leninizmus emlőin táplálkozó marxista történetírás néha különleges virágokat termelt. Negatív erkölcsi tulajdonságokat éreztető jelzőkkel említ nemcsak neki ideológiai alapon nem tetsző személyeket, de ilyen tárgyakat, sőt fogalmakat is.

Így érkezünk el a csendőrség kérdéséhez. Tudjuk, hogy a letűnt 40 év rendszerében az egykori m.kir. Csendőrséget bármilyen vonatkozásban is, csak ócsárló jelzőkkel együtt volt szabad használni. Az sem vitatható, hogy az 1944 márciusi német megszállást követő hónapokban a hazai belügyi igazgatás a Gestapo-Winkelmann-Eichmann embereinek igazgatási segítségét nyújtott a hazai zsidóság ghettókba való hurcolásánál, majd az országból való kiszállításánál. Bizonyos, hogy ebben, főleg vidéken, a csendőrség közreműködését is igénybe vették. Csak a csendőrségét? Ha ad absurdum kívánnánk a példát folytatni, akkor a MÁV egészét is vád alá kellene helyezni, mert a zsidóság kiszállítását technikailag lehetővé tették.

A két világháború között a csendőrség fontos rendészeti feladata volt, főleg vidéken, szemmel tartani a kommunista szervezkedéseket, majd elsősorban a Kárpátalján, felszámolni a Moszkvából beszivárgott vagy ejtőernyőn ledobott partizánokat.

A Kanadában folytatott, illetve e beszámoló fogalmazásánál még folyamatban lévő per igazolja, hogy a m.kir. csendőrség ellen emelt vádak zöme, ha lélektanilag magyarázhatók is, tárgyukban nem igazolható "boszorkány-üldözések". A bécsi Wiesenthal iroda kezdeményezésével (és mondjuk így: irányításával) FINTA IMRE, volt cső.tiszt, most kanadai állampolgár ellen a háborús bűnösök tárgyában hozott kanadi törvény alapján, igen erős politikai és sajtóelőkészítés után, vádat emeltek. A Magyarországon, a zsidók deportálása kapcsán (mint cső.tiszt) tanúsított viselkedéséért kívánták felelősségre vonni. Igen alapos, hosszadalmas és főként költséges eljárás után első fokon az esküdtek egyhangúlag és minden vádpontban felmentették.

Ezek után ideje rátérnünk a csendőrség intézményének rövid ismertetésére. A csendőrség, - világszerte, - olyan katonai mintára szervezett, felszerelt, fegyverzett, kiképzett és laktanyában elhelyezett közbiztonsági intézmény, amely - ellentétben a helyi önkormányzatoknak, (pl. a városoknak) alárendelt közbiztonsági szervekkel, - a belügyi kormányzat közvetlen, központi rendelkezési szervezete. Ilyenek az olasz karabinierik, a spanyol "guardia civil", a francia, az osztrák, a belga, vagy az argentin csendőrség, valamennyi évszázados intézmény.

Talán legismertebb példája, a felettéb népszerű, pirosmentés királyi kanadai lovas rendőrség, az R.C.M.P. (Royal Canadian Mounted Police), amely nélkül a hatalmas kiterjedésű ország országnyi tartományainak közbiztonságát el sem lehet képzelni. Ők voltak azok, akik a II. Világháború idején internálás céljából összeszedték a Kanada területén élő japán állampolgárokat. Ugyancsak ők szedték kordába legutóbb egy igazságtalan rendelkezések miatt lázongó indián törzset. A kanadai bíróságok később mindkét csoportnak igazat adtak, kártérítéseket ítéltek meg stb. Ennek ellenére minden kanadai eszelősnek tartaná azt, aki a pirosdolgányosok valamiféle felelősségrevonását javasolná.

Ezek után merül fel a kérdés, hogy szükség van-e hazánkban egy olyan, a rendőrséget kiegészítő katonai alapon szervezett és vezetett intézményre, mely lényegében a volt csendőrségre emlékeztet?

A belügyi igazgatás rendészeti és közbiztonsági szakemberei főleg viszonylatban "IGEN"-nél válaszolnak, - bár rámutatnak arra az előítéletre is, amely az egykori "kakastollásokkal" szemben még mindig megállapítható. Ezt az "igent" jelentősen alátámasztják a statisztika adatai. Ezek szerint a hazai közbiztonság helyzete aggasztó. Vidéken egy év alatt 65%-kal emelkedett a fel nem derített bűnesetek száma. Nem csoda, hogy az elmúlt esztendőben az Országgyűlés Honvédelmi Bizottsága előtt is szóba került, - a közbiztonság fokozása érdekében, a rendőrséget kiegészítő, - az egykori csendőrségnek megfelelő intézmény időszerűsége. Konkrét határozat egyelőre nem született, de az országgyűlési naplóból két érdekes körülmény volt megállapítható. Elsőnek az, hogy a Bizottságban azok, akik elleneztek az egykori királyi csendőrség valamilyen új formáját, annak idején a plénumban az országcímer kérdésnél kivétel nélkül a koronás címer ellen szavaztak.

A másik körülmény talán még tanulságosabb. Az ellenzők érvei nem voltak sem anyagi, sem jogi, még kevésbé biztonság-rendészeti természetűek.

Azokat az ideológiai közhelyeket hangoztatták, amelyeket a letűnt rendszer 40 éven át igyekezett, mint előítéletet állandósítani. Ha országunk érdekeit szolgáló intézkedéseket kívánjuk ez ellen az előítélet ellen érvényesíteni: a valóság tudatosításával kell élnünk. A lehetőségek máris adóttak.

Az emigrációban elhunyt dr. REKTOR BÉLA egyetemi tanár az 1980-ban Clevelandban kiadott, bőven illusztrált és a statisztikai adatok sokaságát tartalmazó 500 oldalas, magas színvonalú monográfiájában a tudós kutató a csendőrség intézményéről mindent elmond, amit e tárgyban mondani lehet.

A szerző mindennemű politikai és ideológiai vonatkozástól mentesen, nemcsak századokra visszamenően ismerteti a csendőrség és az őt megelőző rendfenntartó intézmény keletkezését, szervezetét, eredményeit, a nehézségekkel és a hibákkal együtt, de megismertet egy tucat hasonló intézménnyel is. A könyv olvasása után előítéletektől mentes világos képet nyerünk ezen intézmény lényegéről és ítéletet alkothatunk arról, hogy hazai viszonyaink között nemzeti érdek-e a magyar csendőrség újraszervezésével foglalkozni.

Dr. REKTOR BÉLA könyve a könyvpiacra már csak kevés példányban, - ha egyáltalán, - áll rendelkezésre. Annak hazai kiadása tetemesen segíthetné a csendőrség intézményének mindennemű előítéletektől mentes megismerését.

A másik ilyen célú és hasonlóan magas színvonalú könyv dr. SZAKÁLY SÁNDOR munkája. Először történt 1945 óta, hogy hazaikiadó a magyar kir. csendőrség egy részét, - " sine ira et studio " szellemben - ismertető leírás kiadására vállalkozott. Dr. SZAKÁLY SÁNDOR hadtörténész, a történelemtudomány kandidátusa, a Hadtörténelmi Intézet tudományos főmunkatársa e munkájában az 1938-1945 közötti évek táborig csendőrségét tárgyalja. Ezen munka időszerűségét az emigrációban megnyilvánuló érdeklődés igazolja.

Kapható: PETERDI A. JOHN, 4 Beau Str., NORWALK, CT. OHIO 6850 USA.

+ + + + +

DÉLAMERIKA

MAGYAR HÍRLAP - DÉLAMERIKAI MAGYARSÁG

Buenos Aires (Argentina) 1991 decemberi számából:

AZ EMIGRÁCIÓ A HAZÁÉRT, a Magyar Szabadságharcos Szövetség felhívással fordult a világon szétszórt magyar kolóniákhoz, hogy csatlakozzanak az "Emigráció a Hazáért" címmel Budapesten 1992.X.23-án a budapesti Történelmi Múzeumban megrendezendő kiállításához.

A világméretű akció célja, hogy bemutassa az otthoni magyaroknak, hogy az emigráció mivel segítette elő 1945-től napjainkig Magyarország felszabadítását és a kommunista diktatura megdöntését.

A kiállításra kerülő anyagok jellege: Kormány szintű (külföldi) határozatok, melyek elítélik Magyarországnak a szovjet hadsereg által való megszállását, a szovjet politikát Magyarországon stb. fényképek, okmányok tüntetésről, azok eredményei, emlékművek, szobor-modellek, festmények, érmek, könyvek, magyar létesítmények iskolák, templomok javára... stb.

A kiállítás tb. fővédnöke dr. ANTALL JÓZSEF miniszterelnök, védnökök ANDRÁSFALVY BERTALAN kultuszminiszter, LEZSÁK SÁNDOR író, a Lakitelek Alapítvány elnöke, valamint a külföldi magyarság ismert személyiségei, további MAGAS ISTVÁN a MSzVsz. elnöke. A Rendező Bizottság regionális szervező igazgatói tisztségre HAJNALNÉ K. ZSUZSÓT kérték fel. A felhívást dr. HARSÁNYI LAJOS elnök, SZÖRÉNYI ÉVA és TOLLAS TIBOR tb. védnökök írták alá.

+ + + + +

KANADA

A KANADAI MAGYARSÁG (Toronto, Ont.,) 1992.I.25-iki számából

Részletek

NAGY GYÖRGY Hírmagyarázatából.

IGAZI, VAGY CSONKA-HORVÁTORSZÁG,
KIS - JUGOSZLÁVIA, VAGY NAGY-SZERBIA

Sok huza-vona után, német nyomásra, az Európai Közösség végre elismerte Horvátországot és Szlovéniát. Példáját követte sok más ország, közöttük Magyarország, Ausztria és Kanada. Érthetetlen módon Amerika az egyetlen nyugati hatalom, amely nem tette ugyanezt és úgylátszik továbbra is kint tart a jugoszláv fikció idejétmúlt gondolata mellett. Na, de az amerikaiak soha nem jártak elől a diplomáciai ügyességben. A nyugati szerb-lobby rémítgetése ellenére, az elismerést nem követte büntető szerb offenzíva Horvátország ellen. Sőt a Cyrus Vance által kidolgozott 15. fegyverszünet, úgy-ahogy, tartja magát. Ötven ENSZ katonai megfigyelő már horvát területen van, de a béke még messze, igen messze van.

Két nagy probléma vár megoldásra, amelyek külön-külön is kemény diót jelentenek, összetéve pedig szinte megoldhatatlanok.

Az első alapvető probléma: melyek legyenek Horvátország határai?

A második: mi történjék a volt Jugoszlávia többi részével?

Horvátország történelmi határai: a Dráva és Száva folyók közötti terület, egészen az Adriai tengerig, majd későbbi időkben hozzácsatolták a horvát-lakta Dalmáciát. A horvátok ezeket a határokat követelik a maguk számára. A szerbek ezzel szemben követelik Kelet-Szlavóniát, amelyet az elmúlt hónapokban erőszakkal hódítottak el a horvátoktól és valamilyen

formában szuverénítésük alá akarják vonni a Zágrábtól délkeletre lévő Krajina vidéket, ahol közel 1 millió szerb él. Komplikálja a helyzetet, hogy ezeken a területeken szerb gerillák (a csetnikek utódai) ragadták magukhoz a hatalmat.

A horvát kormány számára életkérdés, hogy a történelmi határokat tudja kiharcolni a maga számára. Az ország azok között életképes, de a jelenleg uralma alatt lévő 2/3 rész, a Csonka-Horvátország keretében alig. Nehezen képzelhető el, hogy a határkérdés közvetlen horvát-szerb tárgyalások által megoldható. Az Európai Közösség pedig, megosztott állapotában (Franciaország csak Szlovéniát ismerte el, Horvátországot nem)...

A másik nagy kérdés, hogy Kis-Jugoszlávia, vagy Nagy-Szerbia alakul-e ki a megmaradt részekben?

Mint tudjuk, Bosznia-Hercegovina és Macedónia is kérték külön országgént való elismerésüket. Eddig egyedül Bulgária ismerte el Macedóniát, a többi ország nem döntött ebben a kérdésben. Bosznia-Hercegovina esetében a nagy probléma a lakosság nemzetiségi megoszlása: 40% muzulmán, 33% szerb, 19% horvát.

Szerbia számára két megoldási lehetőség van: Csonka-Jugoszlávia, vagy Nagy-Szerbia. Mivel az előbbibe beletartoznék a nagy többségében albánok által lakott Koszovo tartomány és a részben magyar Vajdaság, ennek békés fenntartása nem sok reménnyel kecsegtet. Nagy-Szerbia viszont - Románia kivételével, - nem volna ínyére a szomszédországoknak, még kevésbé az ott élő nemzetiségeknek.

+ + + + +

VIII.

A VEZETŐSÉG LEVELESLÁDÁJÁBÓL

Az 1991-es Segélyakciónkra érkezett levelekből:

1991.XI.20... " Sajnos elég szomorú az életünk. Öregségünkre semmi nélkül vagyunk. Férjem 87 éves, nagy beteg, én 74 éves vagyok, nehezen bírom a gondozást. Köszönjük levelében lévő segítséget. Köszönöm a felvilágosítást is. Kérelmemet elküldték a nyugdíjintézethez. Bizonyítani, csak kisvárdai öreg lakosokkal tudunk. Tőlünk mindent, ami bizonyíték volt, elvettek!..."

1991.XI.18... " A hozzám küldött küldeményt megkaptam, melyet nagy örömmel és még nagyobb köszönettel vettem. Ma váltottam be, 2,028.- ft.-ot kaptam. Az én nyugdíjam 5,600.-ft., ebből éldegélünk ketten a feleségemmel. A kárpótlási hivatalhoz adtam be kérvényt, de értesítés eddig még nem jött. Feleségemet operálták. Én betöltöttem a 80-ik évemet. Kívánok a Bajtársaknak kellemes Karácsonyt és boldog Újesztendőt!..."

1991.XI.21... " A nekem küldött ajándékcsekket megkaptam, melynek nagyon megörültem és köszönetet mondok Önnek. A nyugdíjakkal kapcsolatos dolgokról tudunk és most intézzük, reméljük, sikerülni is fog..." Jókívánóságait csatolja.

1991.XI.28... " Az utalványt megkaptuk, beváltottuk, nagyon szépen köszönjük. A nyugdíj felemelését elintézttem. Hála Istennek jobban vagyok, járókával tudok menni..."

1991.XI.21... " Az utalvány megérkezett. Nagyon szépen köszönöm. Beváltása folyamatban van..."

1991.XI.26... " A küldeményt megkaptam, hálásan köszönöm. Az örömhír hozzánk sajnos még nem jutott el. Szinte nem is akarom elhinni, hogy ilyen hosszú évek után ez valóra váljon. Üdvözlöm az egész családot..."

1991.XI.27... " A levelet és a 30.-dolláros utalványt megkaptam. 1,973.- ft.-ot kaptam érte.Nagyon szépen köszönöm.A csendőrségi szolgálattal kapcsolatos intézést már én is benyújtottam, de még nem kaptam semmi választ... "

1991.XII.1... " Ezúton mondok köszönetet mindazoknak,akik számon tartják az elhunyt bajtársak hozzátartozóit. A Kárpótlási Hivatal részemre igazolta,hogy férjem a Sz.U.-ban hadifogly volt 1945.V.9- 1951. II.21-ig, 2114 napig, mely = 5 év és 28 nap. Ez alapján házastársi jogon folyósítandó nyugdíj emelés = 9000.- ft.-ot.Szerény nyugdíjam így kiegészül 7,376.- ft.-ra. Köszönet a tájékoztatásért..."

1991.XII.20..." Nagyon szép,hogy gondoltatok rám.A küldeményt megkaptam és most,Karácsony táján fogom beváltani. Köszönöm a jó híreket. A szükséges lépéseket már megtettem,Nagyon ránk fér,az életszínvonal alatt élünk..."

1991.XII.12..." A levelet és a csekk-utalványt megkapram.Jóleső érzés,hogy gondoltok rám.Van egy kis gond,mivel a nyugdíjam igényléséhez semmi iratom nincs.A csendőri szolgálati időről kellene két olyan tanu, aki tudná hivatalosan tanusítani a szolgálati időt.Jó lenne itt valaki Nyíregyháza közelében.Jól jönne az a kis pénz,mert most bizony 6,800 ft.- a nyugdíjam... "

MEGJEGYZÉS:

Írja meg az alábbi adatokat az utalványt feladó címére,megkíséreljük keresni olyan bajtársat,aki ismeri és tanuskodik:

- a./ Mikor és hol lépett be a Testülethez, melyik kerületben?
- b./ Hol szolgált, mettől meddig, milyen beosztásban?
- c./ A parancsnokok és bajtársak nevei?
- d./ Hadifogság, internálás, hely, mettől meddig?

1991.XII.23..." A csekket megkaptam. Nagyon szépen köszönöm.Hála Istennek,különös betegségem nincs,csak a 79.év már nehezebb,mint az előbbiek. Sok mindent kellett átélni,de az Úristen adott erőt,hogy a családom és én is elviseljem. Kassán ottmaradt mindenünk, itt elvettek mindenünket. A tanács használja a házunkat,csak az utcai részen 6 szoba van. Mikor elvették, a falutól jó 3 km-re telepítették bennünket 3 apró gyerekekkel,onnan jártak iskolába.Igenjó tanulók voltak,de nem mehettek középiskolába. Hála Istennek, az unokák már tanulhatnak. Már van egy néhány hónapos dédunokám, aranyos kisfiú. Még egyszer köszönöm a rólam való megemlékezést,további jó erőt,egészséget kívánok Mindannyiuknak..."

1991.XII.19..." Köszönöm a karácsonyi segítséget. Az unokám írja ezt a lapot,már eléggé a korban vagyok és a kezem lassan képtelen az írásra..."

1991.XII.23..." Kórházban voltam, azért késtem az értesítéssel..."

1992.II.10... " Megkaptam a Karácsony előtt a pénzküldeményt,nagyon szépen köszönöm. Koromra való tekintettel nehezen járóvá lettem,hálát adok Istenemnek,hogy magányosságomban is gondoskodik rólam..."

+ + + + +

Bajtársainktól érkezett levelekből:

Dr.v.J.I. (Torrens,ACT,Ausztrália) 1991.XII.3..." Karácsonyi jókívánságát küldöm. Legyen az ünnepkör már az előkészületeivel együtt békés és boldog napok sorozata... remélem az Újév megadja végső kívánságunk és mivoltunk is, meg Testületünk is megelégedve nézhet szembe nemzetünkkel. Itt köszönöm meg Neked azt a sok fáradozást és munkát,amivel Testületünk hírnevét tisztáztátok. Adja Isten,hogy sikeres legyen fáradozástok. Persze,közben egy csomó idevaló magyart ismertem meg,tagja lettem az itteni Magyar Klubnak, a helyi Magyar Szövetségnek. Most csináltatok egy új magyar zászlót otthon,az unokaöcsémén keresztül,az innen nem messze letelepedett Pálos rendi kolostor számára, ahová eljárnunk zarándok-útra, persze modern módon: autóval, hol sok Ausztráliában élő népnek ott lebeg a zászlója,- csak a mienk hiányzott eddig. Kérem Reád a Jóisten áldását... "

1992.I.5.- ... " A Csendőrnapi alkalmából bajtársi szeretettel köszöntelek Benneteket, akik összetartjátok még mindig, erősen fogyó sorainkat. Biztosan sokan keresnek meg ez alkalommal is és köszönik meg áldozatos munkátokat értünk. Én is ezt teszem és feb.14-én szeretettel fogok Reátok és Reád gondolni a szentmisén,amire elmegyek ezen a napon és egyedül is eleget teszek a SZUT előírásának. A cső,napi díszebéd szokásaink szerint májusban lesz Sydneyben.... Leveled óta a változások a világban nagyobbak,mint valaha.Szétesett a világ kommunista hatalma és vészesen borzasztó gondokkal küzd.Nem tudom,mit kívánjak nekik.Így járt a jugoszláv kommunista uralom is.A horvátok borzalmas árat fizetnek,de ha az a végtelenül szerbeket támogató USA és angol-francia együttes produkál és végül is feladja a szerb mentési vonalat,talán függetlenek lesznek, s tudni fogják,hogy Európában kik álltak mellettük.Csak egy kis hasznunk a mi népünknek is lenne,s tudnánk valamit sikeríteni a szomszéd országokban. Szinte imádkozom érte,hogy az ANTALL kormány oly sikeres külpolitikája ezen a téren is hozzon olyan eredményt,hogy könnyebb legyen elintézni e végtelenül fájó kérdést..."

1992.II.3... " Az Ig.M. döntéséhez,illetve értesítéséhez nincs sok hozzáfűzni valóm. Csak az,hogy rettenetesen fáj és rettenetesen csalódott vagyok. Egy ilyen jellegű döntés nem más,mint kitérés a felelősség elől,a másik bak hátára tevése a kérdésnek. Hogy a nemzet érzése és a történelem kutatói mit fognak megszűlni rólunk,- nem tudom. De, amire az meg lesz, - ha lesz,- ki fog emlékezni reánk és ki fog örülni annak,mert mi, legalább is én, nem leszek már itt, úgy érzem. Vajjon azok majd megadják "a főhajtást" nekünk?... "

+ + + + +

Dr.H.E. (Montreal,Que.,Kanada) 1991.XI.6.-..." Egyetértek és gratulálok az Antall m.e.-höz írt levélhez. U.i.ez a törvény (rendelet,Szerk.) nem a csendőrség rehabilitása,hanem a kollektív felelősség alkotmányellenességének kimondása, ami ma már bizony kevés még életben lévő cső-t érint és valódi célja: hogy a kollektív felelősség alkalmazóit ne lehessen kollektív felelősségre vonni! Hazavittem a múlt évi B.L.-t,amit ottthoni barátaim,illetve bs-aim nagy örömmel olvastak. Így az ideit is elküldtem postán..."

+ + + + +

Özv.Gy.Ö.-né (Windsor,Ont.,Kanada) ... " A B.L.-t most még a szokottnál is jobban vártam,hogy megtudjam,hogyan haladt a mi "nagy ügyünk!?" Kétségtelen,hogy nagy lépést tettünk a rehabilitáció terén és meggyőződésem,hogy szept.20-iki beadványa meghozza a kívánt eredményt.Végigolvassva a B.L.-t egy régi kérdésünkre kaptam feleletet.Még Ödönnel beszélgettünk annak idején Paksy ezds.-ékről. Most én megtudtam mi történt.

Nagyvárad,1941...Csendőriskola...sportünnepély...és én először jelenek meg ott,mint új csendőrasszony...A Paksy házaspár elének jön,melegen üdvözölnek,s fölvezetnek a pódiumra.Végtelen melegszívű emberek voltak,nagyon megszerettem őket...Mélyen megrendülve olvastam Paksy ezds.sorsát és biztos vagyok benne,hogy odafenn élvezni a Jóisten jutalmát,Ödönnel együtt vannak... "

+ + + + +

T.L. (Magyarország) 1991.X.23-..." Aug.25-én kelt leveled,karácsonyi üdvözlétedet és a B.L.-t megkaptam.Belőle olvastam,hogy a Csendőrséget rehabilitálták,s ott eltöltött időmet a nyugdíjba be fogják számítani,mint ahogy a hadifogságot is, 2,921 napot is beszámították,azaz 8 esztendő! 3,400 ft.-ot kaptam rá havonta Jánoskám! Mikor a kormányrendeletet megláttam, (112/1991/IX.12), nem hittem a szememnek,sírtam örömben.Még ilyen is létezik,mikor mindig letaposott senkik,szemetek voltunk a kommunisták szemében,de még egyes,békés polgárnak is.Drága jó Barátom,ezzel a levéllel úgy nekem,mint a többi bs-ainknak nagy örömet szerezteél.Én mondom mindegyiknek,menjetek,adjátok be a papírjaitokat a nyugdíj intézethez,kiegészítés végett. Idehaza senki nem tudja,mert a TV,rádió nem közölte és nem közli a néppel..."

+ + + + +

D.I. (Magyarország) 1991.XII.13-..." Nagyon köszönjük,hogy a B.L.-t elküldted.Mi a kormány 112/1991/IX.12/ rendeletéről nem tudtunk.Bementem a nyugdíjintézet vásárhelyi kirendeltségéhez,s mondtam,hogy fülest (hírt) kaptam,hogy a Csendőrségnél töltött időt beszámítják a nyugdíjba.Nagyon kedvesen felvilágosítottak,hogy ez rendelet és elmondták,hogy milyen igazolásokra van szükség.A kért iratokat nov.14-én átadtam személyesen.A megyei Reggeli Délvilágban dec.5-én megjelent egy cikk:Van mód a nyugdíjak rendezésére. Lényege: A szolgálati idő utólagos beszámításán túlmenően a nyugdíjat annyiszor havi 100 ft-tal kell emelni,ahány évet utólag be kell számítani.Apu esetében 1 év katona,8 év Csendőrségnél töltött idő. A Szovjetunióban elszenvedett 26 hónapi fogságért havi 1,000.-ft.-ot kap havonta,kb.egy éve. Nagyon be kell osztani.Így is kisnyugdíjasok vagyunk,az árak meg nagyon emelkednek.Igyekszünk úgy költeni,hogy a családtól ne kelljen kérni..."

+ + + + +

v. Sz.J. (London,Anglia) 1991.XI.24... " SZENTE LÁSZLÓ törzsörm.özvegye szeretne találni két olyan cső.-t,akik bizonyítanak,hogy kivégzett férje hol szolgált. 1908-ban született és a győri bíróság ítélte el.Hogyan lehetne megtudni,kikkel és hol szolgált?..."

+ + + + +

Dr. Sz.S.(Magyarország) 1991.VIII.28... " A munka (A Magyar Táborig Csendőrség) alapvetően a tábori csendőrségről szól,melyet csak a tábori rendészet ismeretében lehet tárgyalni. Az szélesebb természetesen,mint a tábori csendőrség,de a legszínvonalasabb,legszakszerűbb a rendészeti szervek közül az utóbbi volt.A tábori csendőrség nem a csendőrség részét képezte,hanem a csendőrök lettek a hadibeosztásba vezényelve.A csendőrség a békében is kettős alárendeltségű volt,s hadművelleti egységekben pedig igyekezett megfelelő önállósággal rendelkezni... Pl. Lásd azt a rendelkezést,miben a Vkf. kifogásolja,hogy a rendészeti ügyekben honvédségi előljárók ütik bele az orrukat olyasmibe,amelyhez a csendőrök jobban értenek.

2./ A tábori cső.-i szolgálatra vezényeltek nem váltak ki a testületből,míg a csapatcsendőrök nem kerültek be oda.Utóbbiak csak a csapattesten belül működhettek.

3./ Megítélésem szerint a "Csendőrségi Lapok" forrás!Főleg,ha PINCZÉS ZOLTÁN írásait vesszük.Magam átnéztem a teljes anyagot és a tábori rendészetről illetve a tábori csendőrségről nem sok mindent találtam.Ez egy speciális feladat volt,adott körülmények között.

4./ A hadtáp cső.zászlóaljok csak elnevezésükben voltak csendőrök, amint írtam,alig néhány csendőr teljesített ott szolgálatot.De a hivatalos iratokban ez mindig így szerepelt.

5./ A Nemzeti Számonkérés Szervezete azért került bele a munkába,mert egy sajátos rendészeti feladatot ellátó csoport volt és tagjai,vezetői a csendőrség soraiból kerültek ki döntő többségükben.Aki figyelmesen olvassa a könyvet észreveheti,mivel írtam,hogy ezen utóbbi nem tartozott a tábori csendőrséghez,de így legalább valami képet kaphatunk működéséről,szervezetéről,stb. Akiket a Nemzeti Számonkéréshez vezényeltek,nem tehettek mást,mint teljesítették a parancsot. Az egyéni túlkapások ítélendők el,de úgy vélem,előbb a politikát kell megnézni.A névsor szerintem nem ad okot aggodalomra,jól reprezentálhatja,hogy mennyire különböző személyek és milyen beosztásból kerültek oda.

Úgy vélem,hogy a tábori csendőrségről csak akkor adható teljes és hi- teles kép,ha a vele együttműködő kapcsolódó szervezetek is bemutatást nyernek és így elhelyezve a korban és eseményekben ismerhetjük meg azt..."

+ + + + +

v.D.Gy. (New Zealand) 1991.XI.15..." Az időt már én is elérkezettnek láttam egy memorandum beadására,aminek az általad összeállított tartal- mával teljesen egyetértek,azzal a hozzáadással,hogy még talán említést érdemelt volna az a tény,hogy a magyar cső.minden körülmények között is teljesítette a kiadott parancsot,bárhova is vezényelték szolgálatba.Erre cső.esküje és a testülethez való lojalitása kötelezte.A kiadott paran- csoknak a helyes,vagy helytelen voltát a cső.nem volt hivatva politikai- lag megbírálni,ahogy jelenleg egyesek visszamenőleg gondolják...

A cső.erők Budapestre való felhozatala és a már 1944-ben elveszett te- rületekről visszavonult nyomozó alosztályok hosszú szolgálattal rendel- kező embereinek a "Számonkérők" különítményéhez való bevonultatása.(Nem a Számonkérő Székhez, amit legtöbben összetévesztenek az előbbivel és a- mire dr. Szakály helyesen rá is mutat.) Sajnos a jelenlegi B.L.-ben meg- jelenő és ismeretlen szerzőtől származó könyvismertetés és néhány kri- tikus kiemelik a Számonkérőket, mint egy politikai pártnak az embereit, akik ellen így a felelősség látszatát keltik az elmúlt négy évtizedes csendőr gyalázkodásért.... Az odavezényelt közel 300 kiváló cső.nyomozó, legtöbbször 10-30 éves szolgálati idővel 1944 nov.végén,fáradtan a több hetes gyalogmenetben való visszavonulástól 1944 végén érkezett be a szombathelyi gyűjtőbe,onnan azonnal visszavezényelték BP.-re,szolgálat- tételre,megint csak körülményes közlekedési viszonyok között.Legtöbbször csak Szombathelyen értesült a kormányváltásról és tudomása nem volt a folyamatban lévő speciális szervezet felállításáról... Ezek nagy része néhány hét múlva,dec.24-én éjjel Csobánkán át parancsra (rádión kereszt- tül) elhagyta Bp.-et és különböző nyugatmagyarországi helyeken települt le ideiglenesen. Egy kisebb részük parancsra visszamaradt Bp.-en,ahol legtöbbször elesett,vagy később kivégezték.

Azzal,hogy a nagy zűrzavarban a csendőröket ide-oda vezényelték a csendőri mivoltuk és statusuk nem szűnhetett meg. Csak szerencse dolga, kit-hova vezényeltek az ország végső vonaglásában. Ezért ne törjünk pál- cát egymás feje fölé. Helyzetemnél fogva módomban volt megfigyelni az e- seményeket,ezért is veszem a bátorságot,hogy szót emeljek ebben a kér-

désben is. Ennél fogva helyesnek találom, hogy dr. SZAKÁLY könyvében tárgyalja ez utóbbi csendőr csoportot is.

Dr. SZAKÁLY ezen könyve csak előfutárja egy történelmi kötetnek, melyben a csendőrséget fogja részletesen tárgyalni és nekünk is kötelességünk hozzájárulnunk annak megírásához oly módon, hogy annyi adatot szolgáltatassunk, amennyit csak módunkban van tárgyilagos és nem elfogult alapokon... "

1991.II.3-án... " F.évi I.31-én kaptam kézhez a Kp.Vezető 1992/1.sz. körlevelét, melyben vázolja volt Testületünk erkölcsi jóvátételéért kifejtett erőfeszítésének kedvező eredményét. Az Ig.M. a jogalkotás eszközeivel eltávolították Testületünk igazságtalan elmarasztalását, így megint emelt fővel járhatunk hazánk területén. Az ezirányú tevékenységért a legmesszebbmenő méltányolásunkat kell kifejeznünk úgy a Kp.Vezetőknek, mint a B.L. nagyon aktív Főszerkesztőjének. Sok évi munkájuk, hogy lapunkon keresztül fenntartsák Testületünk szellemét, mely nem volt hiábavaló és az meghozta jól megérdemelt gyümölcsét. Magam, mint egyedüli képviselője Testületünknek, a Vitézi meg a Szent László Rendeknek ebben a távoli kis országban, úgy érzem, hogy a Vezetőségnek maradandó hálával tartozom és kívánom, hogy az Isten tartsa meg annak tagjait ebben a nemes munkájukban még nagyon hosszú ideig..."

+ + + + +

Dr.T.Gy. (Casula/Liverpool, Ausztrália) 1992.II.6-án... " Az Igazságügyi Minisztérium 1991.IX.16-iki leveledre adott válasza semmi olyan alapvető közlést nem tartalmaz, amelyet az Alkotmánybíróság 44/1991 (VIII.28.) AB sz. döntésében, illetve ennek nyomán 1991.X.2-án kiadott 112/1991.sz. kormányrendelet nem tartalmazott volna...

A beadvány lényegi része . a Testület, ill. tagjainak erkölcsi rehabilitációjára - a válaszlevél utolsó bekezdése vonatkozik: " túl a jog lehetőségén az a nemzeti közemlékezet adóssága..." Hogy ezt az adósságot a Nemzet Testületünkkel szemben mikor és hogyan fogja leróni, annak idejét és módját a jelenlegi otthoni politikai konstelláció során - még jósolni sem tudom.

Beadványunk feltétlenül sikeres volt... A Magyar Köztársaság Elnökéhez és a kormány tagjaihoz intézett levél elküldése szerencsés elhatározásnak volt minősíthető, mivel ennek alapján hangzott el az Ig.M. részéről az eddig hivatalosan soha papírra nem vetett ama vélemény, hogy Testületünkre, tagjainkra kinyilvánított kollektív felelősség elve nem érvényes és ezért " erre senki sem hivatkozhat..."

A közp.vezetés részéről a fenti tárgyban további eljárásnak - nézetem szerint, - egyelőre különösebb értelmét addig nem látom, míg az ország törvényhozói, ill. társadalmi jogalkotás-vélekedés erre komoly alapot és igényt nem szolgáltat...

1992.II.9.- ... " Ami a B.M. válaszára vonatkozik, mondhatom, hogy a magyar joghatóságoknak a Csendőrségre és volt tagjaira kedvező döntései az Alkotmánybíróság 44/1991/VIII.28./ A.B. döntésén alapulnak, amely kimondta, hogy az elmarasztaló kormányintézkedések a bíróság által felsorolt érvek folytán alkotmányellenesek voltak. A B.M.válasz ezt szögezi le annak hozzáadásával, hogy a legitim magyar Országgyűlés döntését az érvényben lévő nemzetközi joggyakorlat alapján hozta, mely kollektív felelősségrevonást nem ismer el: de ugyanakkor kollektív felmentésnek sem ad helyet.... A részemre meglepő utóbbi megállapítást a kabinet-iroda vezetője ravasz szillogizmussal úgy magyarázza, hogy a büntetőjogi felelősség alapja a vétkeesség, vétkes pedig csak természetes személy lehet, jogi

személy (jelen esetben a Csendőrség) nem,eszerint a konkluzió: minthogy a Testület az "exact" felelősség határán kívül esvén és minthogy továbbá a legitim magyar Országgyűlés teljességgel rendezte a kérdést azzal, hogy hatályon kívül helyezett jogi szabályt és újakat alkotott: kollektív rehabilitációra "jogi alap nem szolgál".

(Megjegyzés: A rehabilitáció annyi,mint a büntettség köz- és magánjogi következményeinek megszüntetése, azon a méltányossági címen, hogy az elítélt,- ha büntetését kiállotta,- bizonyos idő múlva a tisztességes társadalomba visszatérhessen.

A Csendőrséget bíróság nem ítélte el. Ellenben megrágalmazták olyan bűncselekmények elkövetésével, melyek beigazolva sohasem voltak, melyeket törvénytelenül fönn-tartottak ellene. EZÉRT kérünk mi exonerálást, a rágalmazás terhe alóli mentesítést: ERKÖLCSI ÉS JOGI JÓVÁTÉTELT! Szerk.)

"... Nézetem szerint egyelőre különösebb értelmét a további eljárásnak nem látom addig, amíg az ország hangulatán alapuló törvényhozói vélekedés, vagy társadalmi mozgalom erre alapot,vagy igényt nem szolgáltat..."

+ + + + +

P. Zs. (Glenhuntly, VIC.Ausztrália) 1992.II.12.-... " Az Ig.M. válasza szerint tehát ma nincs Magyarországon olyan jogszabály,mely a Csendőrséget,mint volt testületet elmarasztalja és a kollektív felelősségre vonatkozó rész sem érvényes: A Csendőrséget rehabilitálni kell! Ezt,sajnos,az Ig.M. értesítése nem mondja ki. Az erkölcsi jóvátétel a nemzeti közemlékezet adóssága: szép szavak, értsd, ahogy akarod!

A B.M.válasza még kevésbé megnyugtató, "további lépéseket nem tehet". Pedig,ha egy Testület nem bűnös,s nincs miért büntetni,ezt feltétlenül a ráfogott bűnökért rehabilitálni kell! Ha kollektíven nem rehabilitálják,akkor miért nem rehabilitálták egyénileg F.J.-et és engem,mikor 1960/1945 ME rendelet már a 86/1987 MT rendelettel hatályon kívül volt helyezve? " Azt hiszem,még egy jó ideig várhatunk és nem tudom, hogy ezt még valaki közülünk megéri-e?!... "

+ + + + +

U.M.(Adelaide,S.A.Ausztrália) 1992.II.10-... " Az Ig.M.pontosan azt tette válaszlevelében (1991.XII.11.), amit kértünk és elvártunk tőle. Ő bátran kimondja,hogy az 1945-ös rendelet,,," valótlan értékítéletet tükröz,amelyet a magyarság SOHASEM FOGADOTT EL! A. B.M. az Ig.M. fenti megállapítása helyett "hosszú szó.....st csinált. Pedig a csendőrségi szolgálatot éppen a B.M. közbiztonsági szolgálata irányította,ezért tőlük várhattunk volna elismerést..."

+ + + + +

v.Sz. L.J. (Como,W.A.Ausztrália) 1992.II.12.-... " Az Ig.M.válaszmásolatát olvasva, az a véleményem alakult ki,hogy Testületünk rehabilitációja lényegében megtörtént. Fontosnak tartom,hogy ez minél szélesebb körben kapjon nyilvánosságot,valamint,hogy a magyar történelemkönyvek ennek megfelelően át legyenek írva..."

+ + + + +

K.G. (Apopka,FL.,USA.,) 1992.II.3.-... Az Ig.M. 1991.XII.11.-értesítését a clevelandi megbeszélésen ismertettem.Annak indokai ma már tények, azokat idéznünk,harsognunk kell!Leminősítésünk (megbélyegzésünk) "valótlan értékítéletet tükröz,amit a MAGYARSÁG SOHASEM FOGADOTT EL! Az abban foglaltakat politikai manipuláció eredményének értékelte. Nem beszél bűnről,bűnösségről,melyet a Csendőrségre kentek,hanem gyártásról,koholásról,mesterséges fabrikációról,melyet nem a magyar nemzet akaratából,hanem az orosz tankok tömegére támaszkodó vezetők gyűlöletéből építettek fel.... Nem sírni többet a múlt barbárságán,egyenlő jogú polgárok

vagyunk. A "vizsgálati fogságunk" 46 évét letöltöttük. Minden korlátozó eljárást beszüntettek ellenünk. A minket rágalmozókat törvény elé kell állítanunk. ÉLJÜNK VISSZANYERT JOGAINKKAL! ... "

+ + + + +

Dr. Sz.S. (Toronto, Ont., Kanada) 1992.II.5.-..." Ami az Ig.M. és a B. M. válaszokat illeti, pillanatnyilag nekem az a véleményem, hogy egyelőre ne csinálj semmit! Te 8 helyre küldted el a beadványodat és eddig 2 választ kaptál. Várjál még, hátha jön egy olyan válasz, amiből ki tudunk okoskodni valamit, hogy mi lenne a következő helyes lépés. Mindkét válasz abban megegyezik, hogy a 86/1987 MT és a 112/1991 Korm.rendeletekre hivatkozik. Az előbbi, a kollektív megbélyegzést töröli el, az utóbbi visszaadja a vizsgálati éveket és a nyugdíjjogosultságot. "

+ + + + +

v.B.T.E.Z. (Sarasota, FL.USA.,) 1991.X.18.-..." Öthetes otthoni tartózkodásom alatt felkerestem dr.Sz.S.-t, aki a csendőrség dolgaiban nagyon járatos, de mint mondta a hadi és B.M. csendőrségi levéltári adatokban, iratokban igen gyenge. Úgy látszik, sok megsemmisült, vagy megsemmisítettek. Így a még élő csendőrök írásaira, elbeszéléseire is nagy szükség van. A sok-sok kis apró adat azután adna neki lehetőséget arra, hogy azokat fölhasználva egy tömör egészset tudna kihozni. Személyes benyomásom, hogy széles látókörrel rendelkezik, szorgalmas, s tudását már azzal is elismerték, hogy ilyen fiatalon (36 éves) a Magyar Tudományos Akadémia tagjául meghívták, mint történészt... "

+ + + + +

P.J. (Magyarország) 1991.IX.11.-..." Az alkotmánybírósági határozatban számunkra az a meglepő, hogy az ominózus 1690/1945 ME.rendeletet már 1987-ben (tehát még a LÁZÁR kormány idején) hatályon kívül helyezték. Erről egyikünk sem tudott! Sem itthon, sem külföldön! Utána néztem a dolognak. Hát a kép elég furcsa. Ugyanis a 86/1987/XII.29./MT rendelet lényegében egy selejtítési rendelet. Arról intézkedik, hogy az 1960 előtti kormányrendeletek közül melyek maradnak továbbra is hatályban. Vagyis nem hogy nevesítve (névvel helyezték volna) hatályon kívül a rendeleteket, de még csak szám szerint sem sorolja fel azokat, hanem éves csoportosításban hozza azokat, amelyek továbbra is hatályosak.

Így az 1945.évek között nem szerepel az 1960/1945 ME rendelet és ezzel került hatályon kívül! És ezért nem vette ezt észre senki!

Most ez olyan helyzetet teremtett, mely felborította az eddigi rehabilitációs elképzeléseket. Mindent újra át kell gondolni és át kell fogalmazni! Nem kerülhetünk még egyszer olyan helyzetbe, hogy a kérdést, - az Alkotmánybírósághoz hasonlóan, - azzal söpörjék le az asztalról, hogy az 1690/1945 ME rendeletet már 1987-ben hatályon kívül helyezték, mert attól a megbélyegzés még megbélyegzés maradt!

Szóval, dugjátok össze a fejeteket és találjatok valami módot!

Tegyétek félre az itthoniak miatti aggodást! Senkinek nem lesz bántódása és senkitől nem fogják visszavonni az eddig adott (kárpótlási) nyugdíjkiegészítést... Tehát semmi aggályoskodás!... "

+ + + + +

(B.P.) 1991.XI.30.-.... " A Szemere Bertalan Magyar Rendvédelem-történeti Tudományos Társaság 3 napos konferenciát rendezett a Rendőrtisztai Főiskolán. Egynéhányunkat a Testület tagjai közül (9), jómagamat is meghívtak és igazán mondom, minden diszkrimináció nélkül, olyan bajtársi és udvarias fogadtatásban részesítettek, amit el se tudtunk képzelni.

A rendezés és az előadások lebonyolítása zökkenőmentes volt és megle-

pően magas nívójúnak találtuk az előadók felkészültségét. Így volt! De éreztem, hogy a rendőri frazeológia az elmúlt 46 esztendő alatt sokat változott. Mi ezzel nem tarthattunk lépést, mert mindenünnen ki voltunk zárva. Az előadásokból ki lehetett érezni, hogy milyen fontos volt és lesz a rendőri közegek etikai és morális tartása és kitűnt, - éreztem, - milyen különbség áll fenn, vagy áll a kiderítetlen bűncselekmények kezelésében, ami volt nálunk és ami most van.

Szolgálatunk súlya a prevencióra épült fel, most arra, hogy a lakosság jelentse a járőröző autóknak, hogy mi történik, s milyen cselekményeket követnek el? Tehát mindenben elkésnek és szaladnak a tettesek után.

Mi: megelőztünk!

Már-már közel 200 halott tiszt bs-amról tudok, akik hősi halált haltak, akiket kivégeztek, akik meghaltak, akik öngyilkosok lettek. Gyűlik a sok adat és lassan összezsugorodik a létszámunk és ha körülnézünk, csupa megrogyott tartású embert és bs-at látunk magunk körül. A "Rendvédelem-története", mondhatni gyűjtőpontja lett a hadtörténeti kutatásoknak. Tapasztalatom azonban az, hogy a "hősihalott" fogalmával nincsenek tisztában. Ha egy cső. a kh.sz.d.-ban elesett, - nem hősihalott, de ha az oda beosztott honvéd-egyen halt meg, az igen. Nem ismerik pontosan "a katonailag szervezett örtestület" fogalmát sem. Lesz min vitatkozni!..."

+ + + + +

Dr.P.V. (Bécs, Ausztria)... "Tegnap egy hete értünk haza az 50 éves avatási jubileumról. A 3 akadémia közös találkozója a repülők és a tengeren túl élő műszaki bs-ak nélkül. Az ünnepély lefolyása mérsékelt hangulatban történt. A cső.-ök tartottak a legjobban össze. A közös asztalnál nagyon jó hangulat volt. A külföldiek jó, ha jönnek, mert nagy átlagban a belépődíj hétszeresét fizetik, ami viszont az otthoni nyugdíjasok előnyére válik...+ (Érk. 1991.X.8.-)

... "Osztozunk a cső.bs-ak örömeiben, hogy az elítélő rendeletet a magyar kormány hatályon-kívül helyezte, a szolgálati időt és a nyugdíj jogosultságot elismerte. Továbbá nemcsak, hogy a kollektív igazságtalan elmarasztalást viszakoztatták, hanem az erkölcsi jóvátételen túl, a Csendőrség történelmi szerepét is elismerték. A Csendőrség 111-ik születésnapjának Magyarországon is emelt fővel és büszkén való megünnepeléséhez jókívánságainkat küldjük..." (1992.II.1.-)

+ + + + +

L.B. (Magyarország) 1991.XII.15.-... "Ez az év nagyon sok meglepetést hozott. Hogy ott is lekerül a szovjet zászló, még álmunkban se mertünk rá gondolni. A másik meg, hogy elismerték a barcikai, a fogoly s most már a ludovikás és cső.időt is!... Meghívtak a Szemere Bertalan Társaság előadássorozatára. Kaptam 10 meghívót, azt küldtem szét. Az előadások alatt annyi jót hallottunk a testületünkről, hogy már majdnem kínos volt. Aránylag fiatalok voltak. Dr.Sz.S. is ott volt és előadást is tartott. El nem tudtuk képzelni, hogy ilyen udvarias fogadtatásban is lesz majd részünk.

Az egyik alezredes, - engem is meglepett, mert nem tudtam, - elmondta ugyanis, hogy a deportálásokat egész Európában csendőrség végezte (és rendőrség. Szerk.) s csak nálunk kerültek feloszlatásra, megbélyegzésre.

Még egy nagyon rövid hír egy nagyon bensőséges ünnepegről. Régi diák-világunk "Zászlónk" újságjában a rajzokat MÁRTON LAJOS rajzolta. Biztosan emlékszel a jellegzetes tiszta-arcú fiatalokra. A budai ferencesek templomában az oltár freskóját is ő rajzolta. Most hamvait Farkasrétről hamvasztás után áthozták ide és a kriptában helyezték el. A miséző pap egykori kiscserkésze volt. Cserkészek álltak sorfalat az oltár előtt.

"Apostol-"nak nevezték, aki nem szóval, hanem rajzaival hirdette a keresztényi tiszta erkölcsi világot. A mise után megindult a menet. Elöl cserkészek vitték a koszorút, majd egy nagyon idős igenmeghatott cserkész vitte az urnát, amely selyemleppel volt letakarva, azon kihímezve a cserkészliliom. Elénekeltek a Himnuszt, a Cserkész-indulót, közben az egykori cserkészek "háromújjas" tisztelgéssel adták meg a tiszteletet. Így, mostantól ott pihen MÁRTON LAJOS, aki most lenne 100 éves..."

+ + + + +

Dr.K.Z (Hilden, Németország) 1991.XII.12.-... "Már régóta tartozom válasszal k. leveledre. Most impulzust adott, hogy kezembe került egy cső. napi üdvözlőlap a Buenos Airesi bajtársaktól., 1952-ből Caracas-ba (Venezuela), ahol annak idején lifttel jártam a béka fenekéhez, mert olyan mélyen kezdtem. Egyesek, akik a lapot aláírták, nincsenek már közöttünk, PINTÉR ezds., PAPP JENCI stb., Ilyen jóképű, bizalmat keltő, ápoltságot, mint a képen a csőjárőr, ma már sehhol sem látni. Ha kedvetek és hely van a B.L.-ben, közöljétek le. Kellemes Karácsonyi ünnepeket, egészséget és B.U.É.K.

"A Csendőrnapi alkalmából üdvözljük a Venezuela-i bajtársakat:

Pintér ezds.
Versényi őrnagy
Dr.Várhelyi szds.
Kassai Jóska
Pintér Aladár
Rezsőházy ezds.

Orbán ezds.
Dr.Képiró szds.
Dr.Spányi
Dr.Rakovszky
Gerencsér ezds.
Könczey őrgy.

Egyébként 4-5 év óta minden év decemberében 8-10 napot Budapesten töltök. Fele időt a Thermál fürdőben, másik felében megpróbálom nyitott szemmel bejárni a régi meghitt helyeket. A Vár (ott születtem), Mátyás templom, Ludovika, Hősök tere, Váci u.stb. Az általános szegénység nagy, és az irányzat nem jóra vezet. A privatizálással született egy új, túlnyomóan fiatal 30-40 éves clique, akik legálisan, vagy illegálisan szórják a pénzt, Mercedes-en, BMW-n, Audi, Jaguar-on járnak, a hotelem előtt egy Mercedes-coupe-t is láttam hazai rendszámmal. A vendéglőben, ahol évek óta vacsorázom, a ruhatáros egy nyugdíjas, valamikor jobb napokat látott asszony. 40 évi munka után kap havi 6,800 ft.-ot, mely megfelel

150.-DM-nak, vagy 110 Cdn.dollárnak. A Buda Penta Hotelben napi ár 188 DM.... Az orosz emlékművek és emléktáblák lassan eltűnnek és az utcák visszakapják eredeti keresztény nevüket. Kivétel a Margit-körút (II.ker.) , mely még mindig Mártírok útja, pedig a lakosok a régi nevet többször kérvényezték.

Ezen az alapon hány utcát kellene így nevezni, ahol az ÁVO foglyaikat - köztük számtalan bajtársunkat, - összeláncolva, mint a gályarabokat gyalog terelte az Andrássy útról a tárgyalásokra. Az utcák tele voltak cselékekkel, akik nem egyszer ütötték és leköpték őket. Sajnos, Budapesten is látható az új "férfiideál". Elhanyagolt, szakállas, hosszúhajú (nem irigységből írom, mert nekem kevés van) és természetesen fülbevalóval. A demokrácia inkább degeneráció vívmánya. A közbiztonság bizony alászállt.

Rablótámadások - nappal - napirenden vannak. Naponta olvastam az otthoni újságokat.... Egy délután a Váci utcán, -Budapest parádé utcáján,- sétáltam. Tele volt fiatal négerekkel, valószínűleg "Transit passangers", átutazók s jövőbeli "Asylum aspiránsok" útban hozzánk (Németországba), ahol tehetetlen politikusok jóvoltából növelik a dealer-ek, utcai árusok, s gonosztevők számát... "

+ + + + +

M.L. (Koblenz) 1992.I.7.-... " Vezető helyeken még mindig a régiek ülnek. Sokan nevet és ruhát változtattak, s az ország más részére kerültek. A kormány tartózkodik a felelősségrevonástól, mert a véleményirányító apparátusok mind az ő kezükben vannak. Az egész világot átfogó, kiváló szervezet. Nekem nincs kedvem és szándékom hazalátogatni. Ismerőseim közül többen, rendszeresen élvezik az ottani hagyományos vendégszeretetet, az ország szépségét, a luxusszállodák és éttermek bőségét. Minden kapható, hangoztatják, de hogy az ország lakóinak a pénz hiányzik a vásárláshoz, azt kevesen veszik észre. Az árak erősen emelkedtek ugyan az utóbbi időben, de a nyugati valutával rendelkező külföldiek számára még mindig eldorádó..."

+ + + + +

Dr.K.J. (Buenos Aires, Argentina) 1991.XI.16-... "...ami politikai, gazdasági helyzetünket illeti, változatlanul javuló tendenciát mutat. Elnökünk jelenleg Washingtonban Bushnál és a külföldön már meglévő jó hírnevünket öregbíti. Braziliában követendő példának hozzák fel az argentinai helyzetet. A gazdasági élet eleven. Mar del Plata-n rekord idényt várnak. Rengetegen utaznak külföldre, hónapokra elkeltek a repülő-jegyek. Aki autót akar venni, 3-4 hónapot várhat a kocsni átadására, háromszorosára emelkedett az elektromos háztartási cikkek eladása.

Óriási nagy port vert fel a közelmúltban megjelent deregulációs rendelet, mely minden hatósági megkötést a kereskedelmi életben hatálytalanít, a legtágabb teret nyitva az egyéni érvényesülésre és a teljes szabad versenyre, melytől az árak csökkentését is várják. A szabályozások eddig sem értek semmit, mert a nagy coima-kkal mindent ki tudtak játszani.

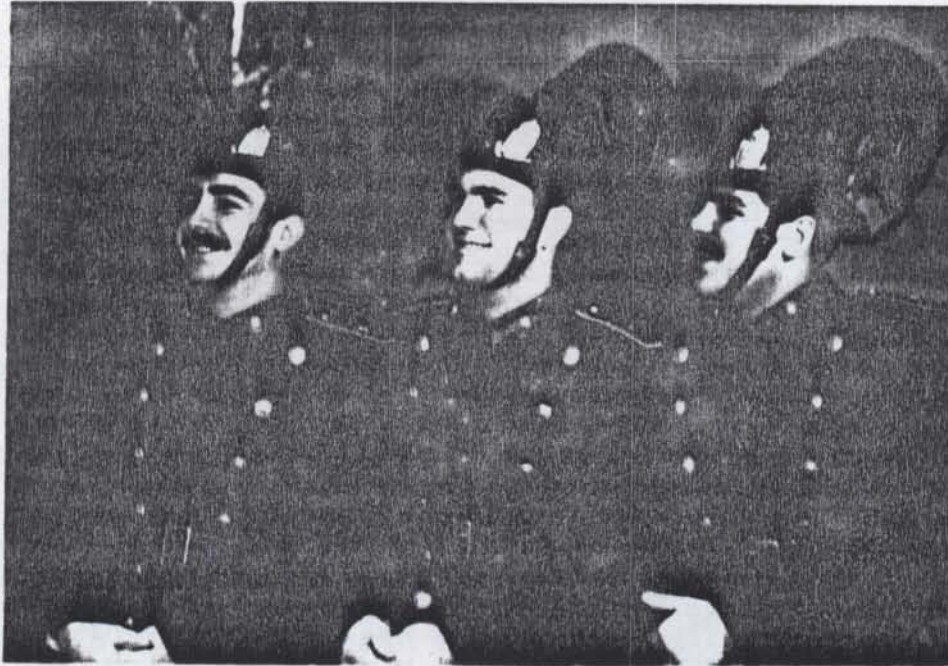
Határtalan mennyiségű az importált árú, sok mindenben jobb és olcsóbb, mint a hazai termelés. Könyörtelenül folytatják a privatizációs programot. A jövő év végéig minden olyan üzemet átadnak, amelyik az államkezelésben veszeteséges. Több, mint százezer állami alkalmazottat bocsájtottak el végkielégítéssel, már Bco.Nacion-nál is sok sucursal-t (bankfiókot) megszüntettek, főleg az interior-ban.

Olyan rendkívüli eseményeknek vagyunk a tanui, amelyeket az elmúlt 42 év alatt sohasem láttunk. Sajnos a saját bőrünkön még nem nagyon érezzük a beígért nagy változást, de stabilitás van, az árak zöme nem változik.

Nem régen megkaptam a cső.B.L.-t. Köszönd meg nevemben Gyulának, bámulom a nagy kitartását, amellyel a mi még mindig mostoha cső.ügyünket intézi..."

+ + + + +

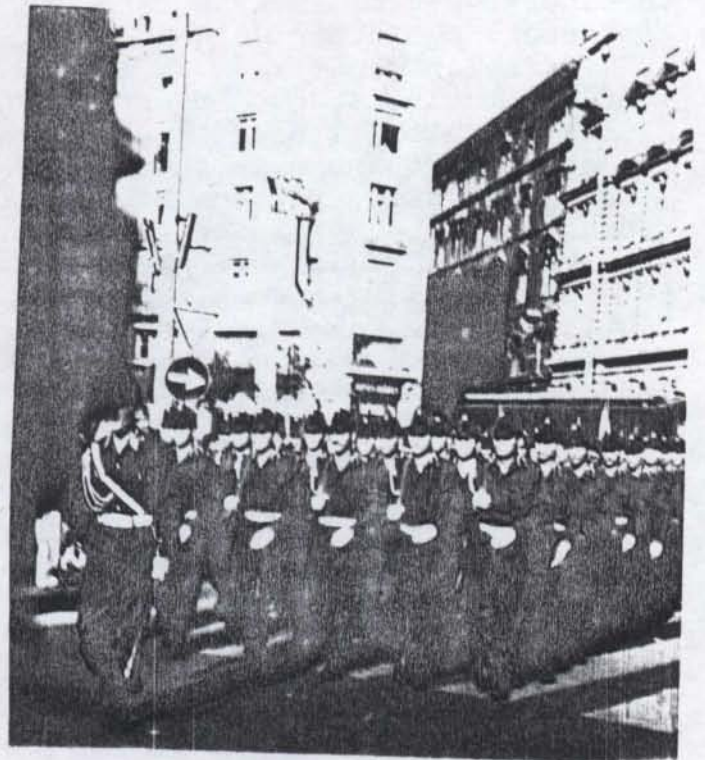
P.I. (Fredericksburg, VA., USA) 1991.XI.5.-... " Legutóbb, 2 "mini" találkozó volt itt. Néhány hete SÖRÉNYIÉK jöttek be rövid időre, hazafelé menet. 85 éves, de nagyon jól tartja magát, csak a bajusza nőtt meg. Még most is lovagol. E hét végén GERENDÁS OTTÓ volt itt egy napig. Jó volt vele elbeszélgetni. Itt mellékelek egy régi képet, 1941-ben a tanfolyam után készült... fürödtünk a múlt felejtethetetlen emlékeiben..."

Balról: 1941-ben PEKÁRY I., FRÁTER J. és DELY B., a tanfolyam után

az új csapatzászló
a zászlóstiszttel

A díszszázad 1990.VIII.20-án
a körmenetben.

IX.
KÖNYVISMERTETÉS

ESKÜSZÖM, HOGY HÚ LESZEK.- Írta: PÁLFALVI NÁNDOR, kiadta a Hálózat KFT. 1990-ben Budapesten, 159 oldalon, puha kötésben.

A szerző vitéz KISS LÁSZLÓ volt m.kir.csendőralezredes, székelyudvarhelyi cső.osztályparancsnok élettörténetét írja meg, annak előadása alapján. Kezdődik: 1898.V.23-án, bajtársunk születésnapján. Felsorolja annak közbiztonsági és háborús szolgálatát, hadifogságban töltött öt évét, otthoni meghurcoltatását, elítélését, börtönbüntetésének kitöltését és az azt követő éveket.

1949 novemberében érkezett haza. 1951-ben a budapesti katonai törvényszék folytatólagosan elkövetett háborús büntettért 12 év börtönbüntetésre ítélte. Ügyvédje fellebbezett. A katonai felsőbbíróság II. fokú ítélete,- bár nem ad helyet a fellebbezésnek,- az I. fokú eljárásban a törvényesség megsértése miatt, a bíróság elnöke a tárgyaláson megjegyezte: "... hogy az ügyész elvtárs téved, mert a szocialista igazságszolgáltatás KOLLEKTÍV FELELŐSSÉGREVONÁST NEM ISMER!..."

Az indokolás szerint az illető ügyész ugyancsak tévedett a bűncselekmény jogi minősítésénél is, ... "... mert a csendőri szervezet összes tagjainak kollektív felelőssége nem mondható ki. Az ilyen állásfoglalás ellenkezik a szocialista törvényesség elvével, mely többek között a bíróságoknak köteleességévé teszi az EGYÉNESÍTÉS legmesszebbmenő alkalmazását..." Az ítélet kiszabatát 12-ről 8 évre változtatta meg.

1956-ban a szobi határőrség szabadította ki a márianosztrai börtönből kb. 200 háborús és politikai elítélttel együtt. Nem menekült külföldre. 1957-ben a rendőrök visszavitték büntetése letöltésére és 1959 májusában szabadult.

1989.XII.28-án törvényességi óvás emelését kéri a legfőbb ügyészségtől, miután elítélése " megalapozatlan és törvényt sértő " volt.

Beadványára pár hónap múlva az Országgyűlés meghozta 1990.III.14-én az 1945 és 1963 közötti törvényt sértő elítélések semmissé nyilvánításáról szóló un. semmisségi törvényt, mely 1990.évi XXVI. törvényként nyert becikkelyezést.

Az erről szóló egyik tudósításban azt írták, hogy a leköszönő parlamentnek ez a tette gesztusértékű. Mindenesetre ez a " gesztus " 45 éve váratott magára. KISS LÁSZLÓ is 92 évesen érhetette meg, hogy visszakapja elorozott becsületét, de elrablott éveit senki nem adhatja vissza neki.

/ Mikor kapja meg ezt a gesztust a 64 éven át a közbiztonsági és háborús szolgálatot híven teljesített M.Kir. Csendőrség, mint TESTÜLET a várva-várt szabadválasztásokon alapuló független magyar Országgyűléstől? Szerk./

+ + + + +

A MAGYAR KIRÁLYI CSENDŐRSÉG, írta: GYUROSOVICS JÓZSEF r.szds., Bajai Városi Rendőrkapitányság, megjelent a RENDŐRTISZTI FŐISKOLA rendvédelem-történeti szemle Budapest, II.évf.1991.évi 3.számában.

A tanulmány foglalkozik a Csendőrség szervezetével, annak szolgálataival.

Az utóbbi fejezetben többek között írja: "Általában a Testületre az volt a jellemző, hogy a tisztikar feladata volt az elvi irányítás, a lényegi döntések meghozatala, valamint az altiszti és a legénységi állomány képzése és továbbképzése. A M.Kir.Csendőrség jó anyagi-technikai feltételekkel és képzett személyi állománnyal, magas szinten biztosította a közbiztonságot vidéken..."

A Testületet nem szakmai okok miatt számolták fel. Beszüntetésének valódi oka az volt, hogy a szovjet megszállás után a kommunista hatalomátvételt veszélyeztető szervezetnek ítélte meg a magyar "bolsevik" párt. A m.Kir.Csendőrség felszámolásának ürügyét a zsidó lakosság deportálásában való részvétel szolgáltatta. Az igazság azonban az, hogy a magyarországi zsidó etnikum összegyűjtését a városokban a rendőrség végezte. A névsort pedig a közigazgatási hivatalnokok állították össze."

(A XX.Országos Tudományos Diákköri Konferencia díjnyertes dolgozata.)

+ + + + +

X.

FELHÍVÁS, HELYESBÍTÉS, EGYÉB ÉLETLEÍRÁSOK.

Dr. SZAKÁLY SÁNDOR-nak (Budapest) hadtörténész, - aki jelenleg a Csendőrségről szóló történelmi munkán dolgozik, - most van szüksége adatokra, melyek a közbiztonsági szolgálatra, a Csendőrség szervezetére, a kiképzésre, a különféle tanfolyamokra, a tantárgyakra és kapcsolatos egyéni élményekre, emlékekre vonatkozik. (B.L./1991/1.+ 2.szám.)

Kérem, hogy aki tud, küldjön ezekre vonatkozó részletes adatokat címünkre, s mi továbbítani fogjuk.

Néhai v.KERESZTES LAJOS kp.ügyvezető 1977-ben felhívást adott ki életleírások beküldésére, melyre 89 írás érkezett be. Ezeket azóta is a Központ tartja őrizetben. A B.L.fenti számaiban bejelentettem, hogy ezeket szándékunkban van dr.SZAKÁLY-hoz eljuttatni. Ez ellen tiltakozást, vagy ellenzést egyet sem, de egyetértő hozzájárulást többet kaptunk.

Az Életleírásokat ez év július 1-e előtt fogom küldeni dr.SZAKÁLY SÁNDOR-nak és kérni, hogy azokat ő használja fel szükség szerint. Utána helyezze a Hadtörténelmi Múzeum irattárába addig, amíg majd egyszer akár közbiztonsági, akár csendőr múzeum létesül, ahol azok véglegesen letétbe helyezhetők lesznek. Az adatszolgáltatók neveit nem hozhatja nyilvánosságra.

Központi Vezető.

+ + + + +

ÉRTESÍTÉS

A Vezetőség újrarendelt MKCsBK jelvényeket, melyek legyártását a cég május hónapra ígérte.

Egy jelvény ára előreláthatólag 5.- kanadai dollár + postaköltség. A rendeléseket az összeg csatolása mellett csoportonként, szórványonként (azaz többet egy csomagban) kérjük, a postaköltség csökkentése végett. A bajtársak neveit is közölni kérjük.

Vezetőség.

FELHÍVÁS

Alább felsorolt bajtársaink a Csendőrségnél töltött szolgálati éveik igazolását kérik azon bajtársaiktól, vagy másoktól, akik ismerik, akikkel együttszolgáltak, hogy a helye bített nyugdíj iránti kérelmüket benyújthassák:

N É V	Rend fok.	Szül.hely,év,hó nap	Cső.szolg. kezdete	Állomáshelyek	Parancsnokok
NAGY GYÖRGY	őrm.	Horvátkút (Somogy vm.) 1915.X.29-	1940.II.1.	Bakócs Déda, Salgótarján jt. + jv.tanf. Lébény Győrszt.Iván	Cili István thtts. Gárdonyi Béla alhdgy.
v.BÁNHIDY ISTVÁN	őrm.	Kecel, (Pest vm.) 1919.VIII.3			

+ + + + +

KIEGÉSZÍTÉS

A B.L.1991/2.sz.10.-oldalán JÁSZAY ISTVÁN cső.őrm.elhunytának bejelentéséhez: JÁSZAY ISTVÁN cső.őrm.temetésén a Melbourne-i (VIC., Ausztrália) csop.több tagja, így PÁSZTOR ISTVÁN, FERENC MIHÁLY és FARKAS JÓZSEF is résztvettek és közösen adták meg az elhunyt bajtársnak a végtisztességet.

+ + + + +

ÜDVÖZLET

Köszönettel vettük Bajtársainktól, Barátainktól a Karácsonyra és Újévre kapott üdvözleteket. Ezúton viszonzozzuk szeretettel és küldjük jókívánságainkat.

Isten adjon kellemes, szép Husvétot, a föltámadás gondolatával kedves Mindnyájuknak.

A SZERKESZTŐSÉG.

+ + + + +

ELNÉZÉST KÉRÜNK!

A hirtelen megnövekedett közösségi hírek miatt több érdekes és értékes beszámolót ki kellett vennünk, vagy le kellett rövidítenünk, sajnós. Az 50.- oldalszám túllépése nagy anyagi megterhelést jelent. Amint alkalom és hely adódik, az elmaradt cikkeket, írásokat, leveleket pótlólag közöljük.

Köszönjük nagyon, a megértést.

A SZERKESZTŐSÉG.

+ + + + +

NYUGTÁZÁSOK

az MKCsBK Vezetősége

ezúton is köszönettel nyugtázza a Közösségünk fenntartására
kapott önkéntes hozzájárulásokat és felülfizetéseket

1991 szeptember 1-től

december 31.-ig:

Özv.v.K.D-né	BL US	10.-	S.M.Hamilton			P.J.	BL	20.-
Özv. P.I-né	BL	40.-	csoport	BL	132.-	S.J.	BL US	100.-
Dr. F.Gy.	BL	100.-	D.S.	BL	30.-	v.R.I.	BL	15.-
V.I.	BL	12.-	ifj.v.K.Z.	J+É US	480.50	Özv.v.K.L-né	BL	100.-
Á.B.	BL US	30.-	v.D.F.	BL US	10.-	Özv.Sz.L-né	BL	20.-
v. G.M.	BL	30.-	Dr.K.L.	BL US	30.-	Dr.Sz.L.	BL	20.-
L.S.	BL US	100.-	Sz.I.	BL US	15.-	Sz.S.	BL	20.-
						F.A.	BL	20.-
Dr. H.E.	BL	25.-	P.I.	BL US	15.-	Sz.L.	BL	30.-
S.F.	BL	25.-	G.B.	BL	20.-	K.K.	BL	25.-
P.V-né	BL	50.-	P.V.	BL	50.-	Özv.Gy.Ö-né	BL	40.-
A.L.	BL	25.-	v.Sz.Sz.	BL	20.-	Özv.K.S-né	BL US	30.-
K.I.	BL US	20.-	Dr.K.L.	BL	50.-	B.J.	BL	25.-
S.I.	BL	35.-	S.F.	BL	20.-	H.B.	BL	12.-
K.L.	BL US	50.-	Dr.T.Gy.	RBk	27.-	K.F.	BL US	20.-
Dr. Sz.S.	BL	25.-	v.P.K.	BL	25.-	M.I.	BL	25.-
v. D.Gy.	BL	25.-	v.K.E.	BL US	34.-	P.V-né D.	BL US	20.-
M.B.	BL	60.-	M.J.	BL	30.-	T.J.	BL US	25.-
S.Á.	BL US	15.-	S.Á.	BL	15.-	v.S.I.	BL US	15.-
ifj.v.K.Z.	BL US	30.-	S.A.	BL US	25.-	v.B.J.	BL US	15.-
A.P.J.	BL US	25.-						

1992 január 1-től

február 29-ig:

Cz.F.	BL US	30.-	L.M.	BL	20.-	S.F.	BL	15.-
Dr. B.E-né Á.	BL US	25.-	M.L.	BL	20.-	Dr.v.T.O.	BL US	20.-
Dr. A.L.	BL US	25.-	B.M.Z.	BL US	35.-	K.J.	BL US	25.-
P.B.	BL	25.-	N.Gy.	BL	50.-	Id. K.L.	BL	30.-
G.B.	BL	15.-	Özv. P.Ch.	BL	34.82	Özv.v.H.Jné	BL	50.-
v. K.L.	BL	24.12	Dr. F.K.	BL	20.-	K.E.I.	BL US	10.-
T.I.	BL US	100.-	J.B.	BL	20.-	V.K.	BL	20.-
Özv. J.P-né	BL US	100.-						

+ + + + +

APR - 8 1992

Emléktábla Kudar Lajosnak és mártírtársainak

Az ellenállás fehér foltjai

Magyar Nemzet
1992 III. 20

Az 1944-es német bevonulás évfordulójára időzítve emléktáblát avattak csütörtökön Kudar Lajos csendőr ezredes (posztumusz altábornagy) az ellenállás mártírja és a Gestapo által kivégzett fogolytársai tiszteletére a budavári egykori Belügyminisztérium épületén, az Országház utca 28. szám alatt, a Belügyminisztérium, a Honvédelmi Minisztérium és a Magyar Ellenállási Szövetség szervezésében, majd emlékülést tartottak a nemzeti ellenállás ez eddig feledésre ítélt hőseiről.

Vagy százán gyűltek össze tegnap délelőtt, azon épület előtt, ahol az 1945 elején, a Gestapo fogságában különböző nemzetiségű ellenállók sínylődtek. A 350, zömében magyar katonai, egyetemi hallgató és munkaszolgálatos; továbbá amerikai, bolgár, francia, lengyel, német, olasz és orosz fogoly egynegyedét Buda eleste előtt két nappal, a hajdani BM udvarán agyonlőtték. Ez a sors jutott Kudar Lajos, csendőr ezredesnek is: aki 44 szeptemberében a Farago altábornagy vezette fegyverszüneti delegáció útja biztosítását szervezte meg. Október 15-e után került kapcsolatba Kovács Pál amerikai főhadnaggyal, akit a Szövetségesek Róma felszabadulása után ma-

gyarországi ellenállási bázis szervezésével bíztak meg. A Dallam fedőnevű csoportot – árusítás folytán – december 5-én letartóztatták, egyes tagjait már jántárban, Kudar Lajost és Kovács Pált 26 társával együtt pedig február 11-én végezte ki a Gestapo.

– A II. világháború történelmi orkánja falevélcént játszott a kis országokkal. Magyarországnak igenis voltak olyan egyenes férfiai, akik felismerék, a háború nem a mi ügyünk: védtek a zsidó munkaszolgálatosokat, a máshonnan ide menekülteket és a katonaszökevényeket – hangoztatta ünnepi beszédében Boross Péter belügyminiszter. Rámutatott: Kudar Lajos azok közé tartozott, akik a nehéz történelmi időkben is azt tették, amit magyarságuk és hitük parancsolt. A csendőr ezredes – életét másokért kockáztatva – emberek százainak nyújtott segítséget, majd sorsa azonos lett azokéval, akiket védett, akikért megkísérelte a lehetlent... akikkel együtt állt a kivégzőosztag előtt. Hangsúlyozta: olyan évtizedek jöttek aztán, midőn nevét sem volt tanácsos emlegetni: a hősök közzét. Pedig a nemzetnek voltak olyan hősei, akikre büszkén emlékezhetünk – jelentette ki, majd a miniszterelnök nevében felavatta az emléktáblát, amelyet rajta kívül a köztársasági elnök képviselőjében szárnysegédje; a HM és a Honvéd hagyományörző

Egyesület nevében Kéry Kálmán; Pintér Sándor országos rendőrfőkapitány; a Külügyminisztérium nevében Katona Tamás; az Ellenállási Szövetség nevében Zimányi Tibor, Kopácsi Sándor koszorúzott meg; virágot helyezett el Horváth Balázs tárca nélküli miniszter, Budapest és a kerület önkormányzata, a francia és a lengyel nagykövet, a német katonai attasé, valamint a család, a hozzátartozók és a barátok. F. J. K. J. L. B.

Ezt követően emlékülést rendeztek a Hadtörténelmi Múzeum dísztermében Kudar Lajos életéről, a nemzeti ellenállásról, kitekintéssel a francia ellenállók magyarországi szerepére is. Felolvasták Göncz Árpád és Varga Béla üzenetét is, amelyben mindketten a valós magyar ellenállás megbecsülésére szólítottak föl. Erről beszélt megnyitójában Zimányi Tibor, az Ellenállási Szövetség elnöke is, mondván, az igazi, valós ellenállás soha nem kapott megfelelő értékelést. Emlékeztetett rá: mindig voltak, akik szembeszálltak a megszállókkal, mert a magyar társadalomban mindig megnyilvánult a függetlenségre való törekvés. Szorgalmazta az ellenállás fehér foltjainak feltérképezését, az ellenállás tekintélyének helyreállítását, az eddig kevesen meg nem becsült ellenállók megfelelő érdekvédelmét.

(k. b.)

FIGYELEM! FIGYELEM!

LAPZÁRTA UTÁN ÉRKEZETT!

KIEGÉSZÍTÉS A VII. fejezet KÜL- és BELFÖLDI SAJTÓ... rovathoz.

Végre, egyszer már öröm is ér minket. Központi Vezető.